

A GYÖNKI GIMNÁZIUM DIÁKÚJSÁGÁNAK JUBILEUMI SZÁMA

**Ein- Stein 22. (jubileumi szám)
készült az Tolnai Lajos Gimnázium
200 éves jubileumára**

2006. április

Impresszum

A szerkesztőség tagjai:

Bakos Norbert 12/c
Bödök Zoltán 12/a
Cser Bernadett 9/b
Dránovics György 12/b
Farkas Levente 10/a
Heger Dóra 12/a
Lukács Hajnalka 12/b

Makó Gábor 12/a
Németh Bence 11/c
Pallós Veronika 12/a
Storcz András 12/b
Szekeres Tibor 11/c
Teszler Zsóka 9/b
Zsúnyi Attila 11/c

Volt TLG- sek:

Baksa Ildikó
Baksa László
Fellinger József
Gréczy Szimonetta

Juhász Valéria
Lénárt Gábor
Pogrányi Annamária
Sziládi Laura

Tanár koordinátor:

Feketéné Bíró Katalin

(Figyelem! Néhány nyelvi hibát elrejtettünk a szövegben. Aki a legtöbbet kijavítva eljuttatja a szerkesztőségnek, jutalomban részesül. Ugyancsak jutalmat kapnak azok, akiket kisorsolunk a keresztretjvény megfejtői közül. Jó olvasást kívánnak a szerkesztők!)

Tartalomjegyzék

FEJEZETEK A MÚLTBÓL	9
A szív hídjai	9
1. szám (1991.)	11
Wind of change	11
2. szám (1992.)	13
A nap és a por	13
Kérdezték tőlünk	14
4. szám (1993.)	16
Az 1. c-sek	16
Egy ideális diák	17
Schülerzeitungseminar 1993	18
Sport	19
Tanáraink diákszemmel	20
Wir suchen eine Lösung	22
5. szám (1993.)	24
RÍMSZÜRET '93	24
Nem gondolod	25
Sziaosztok Gyönkiek !	25
Ha majd könyörögvenéztek	27
6. szám (1994.)	28
Ein-Stein teszt	28
Mit kaptam Tőled ?	30
T. L. G. - Horoszkóp	32
Gimnáziumi tízparancsolat	37
7. szám (1994.)	38
A TÖKÉKETE S TANÁR	39
Levél az Ein-Stein 7-be	42
Mit kérne a Téliapótól?	43
Unsere Schülerzeitung wurde berühmt	45
8. szám (1995.)	47
Anyák napja	47
Gyereknapi (küldi Feketévé tanárról a felnőttek nevében)	48
Pedagógusnapra (a tanároknak és a gimnázium dolgozóinak küldi a szerkesztőség)	49

Gyöök visszavár	49
9. szám (1995.)	53
Tanáraink álmai	53
Teszt, avagy ki az életre való?.....	55
Deutschland ein Sommermärchen.....	57
Gute, „alte“ TLG-Studenten tanzen wieder	59
Musik verbindet uns	61
10. szám (1996.).....	63
A gyöнки kollégista története.....	63
Dicshimnusz a negyedikesekhez	65
Gyöök, gyöök, Gyöök... (Egykori diák-dal)	66
Februári vidámságok	67
Das neue Europa.....	68
Wir bauen Eurpa.....	70
11. szám (1997.).....	71
Családban élni jó	71
Elhatározás.....	73
Kollégiumi eskü.....	73
Gimnáziumi eskü '96 október.....	75
Gondolatok	76
A természet csodája	77
Úgyahogy.....	78
Egy más világ.....	81
Gyöök	82
12. szám (1997.).....	83
jöttem ... Láttam ... Ragzottam.....	83
„Öntudatra ébredés"	84
Sítábor 97	88
Frei Nándor: Végrendelkezem	89
13. szám (1998.).....	92
Mikulás 1997.....	92
Távirat.....	93
Die Fahrt nach Darmstadt.....	94
Gyöök	96
14. szám (1998.).....	97
Egy igazi internetes üzenet Leskó Lacin keresztül az Ein-Stein-nek 97	97
„Elég szemét kis kölyök voltam..." Ríport a Tolnai-díjjal	97
Emlékül	101
Napok..., Tolnaiak..., de máshogy.....	102
A lélek börtöne.....	104

15. szám (1999.)	105
„Aki számít a hálára, ne legyen tanár!”	105
Kicsi Karcsi következő kábetús kalandja	106
Riport Dávid Ibolyával	107
Peace Of Mind	110
Ha idős leszek	111
Illyés Illusztrációk	112
Kereszt	114
Hiányzol	114
16-17-18. szám (2001.)	115
Ami azóta más lett	115
Napló az utókornak	118
Riport Tóth Árpáddal, iskolánk pszichológusával	122
Ropjátok, gyerekek!	125
„Száll az ének”	126
Villámlátogatás	127
20. szám (2003.)	131
Gólyatábor	131
Magyarok, németek a világfaluban	131
21. szám (2003.)	135
Illúzió	135
Balatoni lélek	135
Napsugár	135
Káspári János Kispályás Futball Emléktorna 2004.	136
Mi a szerelem? körkérdés a tanárokhoz és a diákokhoz	138
Mi dolgunk a világon?	139
Milyen furcsa itt lenni	141
Tolnai Lajos, mint ember	143
Tuba-Kupa 2004	144
21 ½. szám (2004.)	145
Aranykópések	145
Szalagtűzőre	151
Egyre közelebb a kétszintű érettségéhez... Nők és Férfiak	151
Interjú Gréczy Szimonettával, a Valahol Európában című darab egyik szereplőjével	153
Kedves Negyedikesek! /Tizenkettedikesek/	155
Mi mozgatja cselekvéseinket? Miért fontos életünk valódi megélése szempontjából az önismeret képessége?	156
Néma testünknek is értik a szavát	158
Szalagtűző	160
Szecskaeskü	162
Szülőknék - a szülőkről	167

Tanácsok az érettségizőknek.....	169
EGY VÉGZŐS GONDOLATAI... ..	169
EGY VOLT DIÁK GONDOLATAI.....	171
Vorák Mária: Naplemente.....	173
Zsibriken	174
A TLG jelene	176
Diákjogok diákszemmel!	176
Az élet!.....	176
Aranyköpések.....	177
A divat fontossága	180
Egy volt diák emlékei	181
Nem bántam meg	181
SZEMFÜLES!	183
Vándor	186
Vers szabadon.....	187
Kein Tag gleich dem Anderen... ..	187
La mia scuola.....	189
„Öreges válaszok”.....	190
Az Ein-Stein szerkesztőiség kérdései	195

FEJEZETEK A MÚLTBÓL

A szív hídjai (Gyöng 1964-68)

A szalagos Calipso magnóról éppen a „Fiatal szerelmesek dala” szólt, amikor beléptetek. Azokban az években a klubdélután azon ritka alkalmak egyike volt, amikor a felsőbb osztályokkal ismerkedhettünk, ahol barátságok kezdődtek, szerelmek szövődtek. A bejárati lépcsőkörlet volt a kedvenc tartózkodási helyem. Tudtad, hogy a bojtos sapkás fénykép ott készült rólam? Innen jól látszott a kék iskolaköpenybe öltözött nyüzsgő udvar. Oda-vissza, oda-vissza tapostuk a salakos kézilabdapályát. Szemem sarkából tanulást színelve téged néztelek. Egy gondosan összehajtogatott levelet tartottál a kezeden. Kockás, vonalas, vagy sima papírlap árulkodott, hogy milyen áron írtad a néma vallomást. Izgatottan vártam a reggelenkénti újsághordást. Összefutunk-e „véletlenül” a falépcsőn és hozol-e újabb üzenetet? Kötetnyi versidézet járt a fejemben, valamennyi a féltve őrzött, édes érzésről szólt. (Egyre gyűltek magyarórán a dicséreted.) Ma is kívülről fújom őket. Szombatonként mezőgazdasági munkára jártunk. Osztályotok a házuk előtt vonult el, s milyen érdekes, a lemezjátszómon éppen akkor forgott egy bizonyos dal. Csak te tudtad, hogy kihez szól az üzenet.

Művészfilmek a moziban, ifjúsági hangverseny a tornateremben, – hinnéd, hogy már akkor is volt? – mindegy volt. Csak ti ott legyetek. A tánciskolába nem jártatok. Az nem a különcök műfaja. Pedig a lassú-lassú-gyors-gyors-körbe-körbe századszorra nagyon mulatságosnak tánt. A kultúrházban játszott egy vendégzenekar, és énekelt egy lány álmairól. A bál egészen más volt! Szerettünk

táncolni, de ki törődött a lépésekkel? A fiúk szinte versenyeztek a lányokért. Ám ha felhangzott az örök életű szerelmes dal – ZSÖTEM – egyes részeit tilos volt hallgatni – mindenki párjára talált. Nem számított, hogy Rolling Stones vagy Beatles rajongók vagyunk-e, csak édes remegés. A terem szélén ülő édesanyák kíváncsian néztek körül.

Mindenről tudtál, ami velem történt. Kinevettél, lebeszélteél, nehezteltél, óvtál. Te lettél a biztonság. Órákon át beszélgettünk a férfi és a nő közötti barátságról. Mindig rajtam volt a szemed, mert féltettél. S közben évekig randevúztunk külön-külön. Télen, nyáron, titokban, hétfvégén, a rövid kollégiumi kimenék alatt. Öröm és bánat váltakozott, de a HÍDNÁL mindig megnyugvást találtunk. Egyszer még a pulóvered is kölcsönadtad. Mindketten belefértünk.

1968. Gyöng

A ballagási búcsúztatót én olvastam fel. Hosszú, unalmas nyár jött és egyre több levél tized. Vigasztaltuk egymást, mert mindkettünk más társra talált, de tudtunk róluk és találkoztunk is. Néha titokban, gyakran gondolatban, főleg álmainkban. Erőt, vigasztalást adtak a bajban. A fényképeket ma is a táskámban tartom, a pulóvert többször átkötöttem, most hosszú sálként használom. (Akkoriban ilyet hordtál.) Te is így emlékszel? Lehet barátság közöttünk? Figyelsz rám ma is? Hol a válasz? ITT. A HÍDON. Hiszen itt állsz mellettem, kezedben apró kavicsokat tartasz. Párizsból, a szerelmek városából kaptuk.

Férjem, barátom, gyermekeim apja.
A két híd összeért.

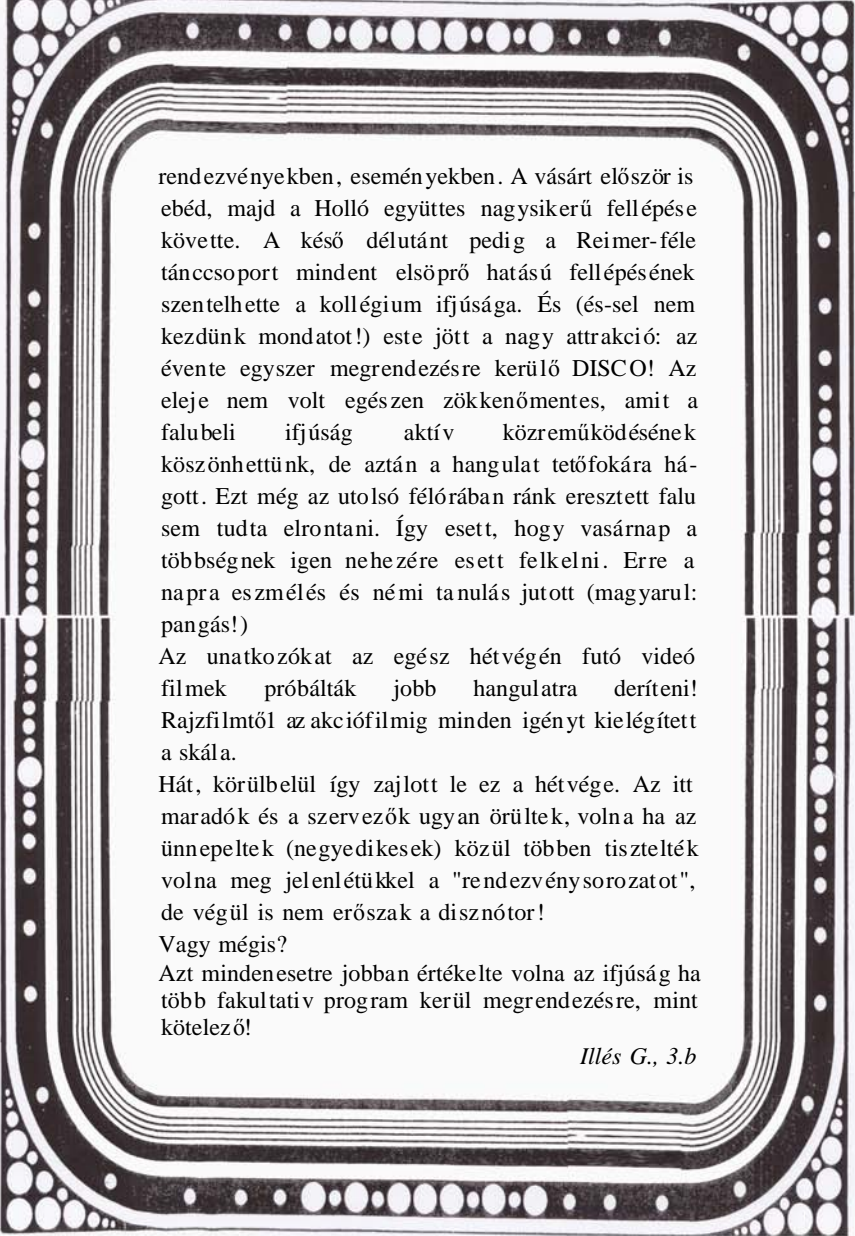
Bonyhád, 2006. március
Egy volt TLG-s

Wind of change...

Nagyot változtak az idők. Az idén kollégiumunkba is betört a demokrácia, kezdve a (relatív) fakultatív felkeléssel, az első szabad választásokon át (KÖK), a „cukros legyen-é a tea, vagy sem” kérdésig mindenütt elhűlve tapasztalja az ámuló diáksereg, hogy más szelek fújnak. Az új vezetés (élén Hum tanár úrral) kétségtelenül legnagyobb megmozdulása a szalagtűző és az azt követő hétvége volt.

Pénteken délután a harmadikosok ünnepélyes keretek között feltűzték a szalagot negyedikesink büszkeségtől dagadó keblére. A szervezők dicséretére mondjuk el, hogy idén a zene nem korcisosult el, csupán késett egy kicsit. Egy ici-picit. De, hogy eme hibát korigálják, egy ezidáig rendhagyó bállal lepték meg az ünnepeket. A 60-as évek bálja-szemtanúk — jelentése szerint — fergetegesen jól sikerült. Apróbb hibák ugyan itt is becsúsztak, pl. a tombolánál, de a tetemes mennyiségű szappan kisorsolása után a torta is gazdájára talált. Másnap a "romeltakarítás" után mindenki átadhatta magát a Tolnai-vásár címszóval meghirdetett látványosság megtekintésének. A büfé színvonalában ugyan a kákán is csomót keresők némi hiányosságot véltek felfedezni, de mi még emlékszünk olyan időkre is, amikor ilyen sem volt. (Tényleg a büfé! Ugyan a fent említett hétvégéhez semmi köze, de új büfé is nyílt iskolánkban. Ha nem emlékeznénk Gyuri-büfé nevű elődjére, ezt a 2.b-sek által üzemeltetett létesítményt is az újdonságok közé sorolhatnánk.)

A szombat egyébként nem szűkölködött

rendezvényekben, eseményekben. A vásárt először is ebéd, majd a Holló együttes nagyszerű fellépése követte. A késő délutánt pedig a Reimer-féle tánccsoport mindent elsöprő hatású fellépésének szentelhette a kollégium ifjúsága. És (és-sel nem kezdünk mondatot!) este jött a nagy attrakció: az évente egyszer megrendezésre kerülő DISCO! Az eleje nem volt egészen zökkenőmentes, amit a falubeli ifjúság aktív közreműködésének köszönhetünk, de aztán a hangulat tetőfokára hágott. Ezt még az utolsó félórában ránk eresztett falu sem tudta elrontani. Így esett, hogy vasárnap a többségnek igen nehezeére esett felkelni. Erre a napra eszmélés és némi tanulás jutott (magyarul: pangás!)

Az unatkozókat az egész hétvégén futó videó filmek próbálták jobb hangulatra deríteni! Rajzfilmtől az akciófilmig minden igényt kielégített a skála.

Hát, körülbelül így zajlott le ez a hétvége. Az itt maradók és a szervezők ugyan örültek, volna ha az ünnepeltek (negyedikesek) közül többen tisztelték volna meg jelenlétükkel a "rendezvénysorozatot", de végül is nem erőszak a disznótor!

Vagy mégis?

Azt mindenesetre jobban értékelte volna az ifjúság ha több fakultatív program kerül megrendezésre, mint kötelező!

Illés G., 3.b

2. szám (1992.)

A nap és a por

Bors Anita és Dauber Zoltán műfordításai spanyolból

Alzándose en furioso torbellino
Eclipsó el polvo al sol,
Y gritóle por mofa: "Astor divino!
Dónde estás? Qué te hiciste?... " y su camino
Siguió en silencio el sol.

Y cesó el huracán ; y tornó al cieno
El polvo vil; y en el azul sereno.
De gloria y pompa lleno.
Siguió en silencio el sol.

Rafael Pombo /1833-1912/

Rafael Pombo: A nap és a por

Dühös forgószél emelte föl,
S elhomályosítá a napot a por.
Gúnyos kacajt zengé az ég:
Mivé lettél, ó, isteni fény?
Némán haladt útján a nap.

Vihar múltán elült a szél,
S a hitvány hamu a sárba
visszatér,
Földerült megint a kék,
Megdicsőülten, néma
méltóságban,
Haladt tovább útján a nap.

Fordította: Daubner Zoltán

A nap és a por

A viharból szélörvény emelkedett,
A Nap porfátyolba temetkezett.
Sir helye a "mélyből" felkiált: Istenek csillaga!
Világod sötétté vált? De ő nem figyelt a gúnyra,
Csak némán folytatta útját.

A „túlvilág” a sárba hullott,
a kor meghalt, a kék ég feltámadott.
S az aranykorong teljes ragyogásában
folytatta útját némán, magában.

Fordította: Bors Anita

Kérdezték tőlünk...

Hogy miért éppen így hívnak minket? Hát erre egyszerű a válasz. Pontosabban mind a kettő, mert hogy kettő van. Ha egybeolvassuk mind a kettő szót, remélem, mindenkinek számára ismert nevet kapunk. Igen, ő az, Einstein, Nagy ember volt, feltaláló, fizikus. Mi is nagy emberek vagyunk. Tudom, szokták mondani.:

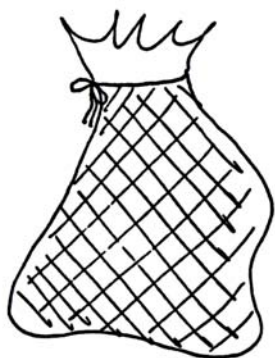
„Öndicséret büdös”, de ez, azt hiszem, nem az. Nagyok vagyunk, hiszen mi is „feltaláltunk” valamit. Az újságírást, a diákújságot. Igaz, volt az iskolatörténetben már újság, de hát arra már nem sokan emlékeznek, olyan régen volt. S mi most

folytatjuk e hagyományt. Kell az ifjakkal valami, ami feldobja őket. Vidám, szórakoztató és jó. Ha mindezt elérjük, akkor tényleg nagyok vagyunk, úgyhogy senkinek nem lehet kifogása címünk ellen.

De van még valami, ami miatt ezt a nevet választottuk. Az iskola rendszere, szerkezete olyan, mint egy ház szerkezete. A házat téglából, kőből és még ki tudja, milyen anyagból építik fel. S csak nagyon sok darabból lesz egy egész. Az iskola szerkezete is több kis csoportból áll össze. Mi is egy ilyen kis csoport vagyunk, ha úgy tetszik,

egy kő a nagy kőhalmazban. Ezzel magyarázható a szó elválasztása s a kötőjel. Mert hát azt remélem, mindenki tudja, hogy németül az „egy kő” nem mást, mint azt jelenti, hogy „Ein Stein”. A címben

mindjárt benn a kéttannyelvűség is. Kéttannyelvű iskola lévén, s a fenti magyarázat alapján, azt hiszem már végképp egyértelmű a választott név. Ilyen egyszerű az egész. Hát ezért vagyunk mi: Ein-Stein. Úgy gondolom megéri!

Ein Stein (zsákban) =

Einstein '92

Az 1. c-sek

Gyorsan jött az egész. Hallottuk, hogy Gyönkön hatosztályos gimnázium indul. Többen megpróbáltuk a felvételit, ha nem is mindenkinek sikerült. Aztán hamar eljött a tanévkezdés napja. Ettől a naptól fogva megváltozott az életünk. Az Ország számos részéről érkeztek osztálytársaink. Különböző beállítottságúak vagyunk, és érdeklődési köreink is különbözőek. Küzdünk a megnövekedett követelményekkel, bár néha a játékosság és a figyelmetlenség is erőt vesz rajtunk. Tanulunk, felfedezünk, és összekeverünk egyes fogalmakat. Mindjárt az első irodalom dolgozatnál nehézségeink támadtak "Mixáth" nevének helyesírásánál.

Az egyik történelem dolgozatban pedig az emberszabású majmok voltak felsorolva: "csimpánz, orángután, gorilla, gibbon, csincilla" (hogy ez az utóbbi mióta az, azt nem tudom). De voltak olyan írások is, amelyekben azt állították, hogy a majmoktól származunk, (azért nem mindenki). Ezek a dolgok végülis nem nagy jelentőségűek, hiszen mi már hallottunk az "Egybesült Államok"-ról is. Azért nem csak történelemből remekeltünk, ugyanis az a megjegyzés, hogy "a bálnának kopolyúja van" szintén nem mindennapi megállapítás.

Az év elején kirándulni voltunk, és a hangversenyekre is szorgalmasan eljárógtunk.

A tanulás elég nehezen megy, de azért talán majd úrrá leszünk a helyzeten. Most, az év végi dolgozatok között nem ritka a 3-4 órai felkelés azoknak, akik zajban nem tudnak tanulni...

Mindezek ellenére úgy gondolom, érdemes volt Gyönkre jönni, és a hatosztályos gimnázium tanulójának lenni!!

Régi Gabriella 1. c

Egy ideális diák...

„Hallgattassék meg a másik fél is” alapon nem csak Titeket kérdeztünk meg tanárainkról, hanem őket is, szerintük milyen egy ideális diák, szerintük milyennek kellene lennünk. A válaszokból kiderül, hogy nincsenek is különösebb elvárásaik velünk szemben. Az ideális diák egyszerűen csak: lelkes, humoros, megérti a tanárt, tisztelettudó, őszinte, udvarias, rendesen készül az órákra, segítőkész, engedi a tanárt tanítani, nyitott, pontos, nem érzi, hogy szívességet tesz azzal hogy tanul, belátó, sportszerű, korrekt, közösségi ember, elmélyültebb ismeretekre törekszik, türelmes, kitartó, SZORGALMAS, ötletgazdag, kreatív, van kurázsija, elfogadó, van kontrollja, jól tud kérdezni, részt vesz a diákcsínyben, felgyülemlett értékeit gyarapítja, nem csak feléli, értelmes életet él, példamutató, az órákon aktív, érdeklődő, önálló, kezdeményező, toleráns, az iskola életében is aktív, sok oldalú, szókimondó, figyel a másokra, kritikus, átgondolja amit tesz, nem túl hangos, tanul mint egy gép, gombnyomásra kinyitja a száját, nem dohányzik, tud küzdeni, figyelmes, értékeli a társai munkáját, ismeri a tanulás és a tudás pontos fogalmát, fegyelmezett, plusz feladatot vállal, nem szeretne ideális tanár lenni, elhozza a felszerelését, a képességei szerinti maximumot adja, van perspektívája, mindent kipróbál, ütközik de, megbékél, jó a kapcsolata a felnőttekkel,

mentes minden álnokságtól és rosszindulattól, szabad, független, ki tudja bontakoztatni személyiségét stb stb. Szóval ehhez tartsátok magatokat! S ha már rendelkeztek mindezekkel a tulajdonságokkal, 100%-ig biztosak lehettek a kitűnő érettségitekben. Hiszen az ilyesmi úgy is csak gyerekjáték! (Nem igaz, kedves negyedikesek?!)

Schülerzeitungsseminar 1993

Eine kleine Delegation der EINT-STEIN Redaktion(D. Pöcze, Zs Rideg, K Mácz, O. Illés) vertrat dieses Jahr die Schule an dem (schon 8-ten) Schulerzeitungsseminar in Deutschland, das im Europa-Haus Bad Marienberg (Reinland-Pfalz) vom 03.05, bis 08.05 1993. stattfand. Während dieser Woche hatten wir viele Möglichkeiten (die wir auch nutzten) unsere Kenntnisse über die Zeitungsanfertigung zu erweitern, neue Kontakte aufzunehmen, neue Bekanntschaften zu machen, und sehr viel über die europäische Einheit zu erfahren.

Tagsüber arbeiteten wir an unseren Artikeln, machten Städtbummels und Ausflüge, nahmen sogar an einer Pressekonferenz in Bonn teil. Abends nach der Arbeit organisierten und feierten wir im kleinen Kreis mit deutschen "Kollegen" Floor-parties bis spät in die Nacht. Die Stimmung der Partys und der ganzen Woche war wirklich großartig. Es ging sogar am letzten Abend soweit, dass wir die ganze Nacht hindurch nicht einmal 5 Minuten schliefen. Das war auch für unseren, zu jederzeit hilfsbereiten Begleitungslehrer Herrn Scheyhing (der wirklich eine große Hilfe für uns während des ganzen Seminars war) leicht zu erkennen, da wir am nächsten Tag die ganze Heimreise hindurch schliefen.

Unsere dort angefertigten Artikel könnt ihr in der EIN-STEIN 4. selber lesen, sogar auch noch andere, die zwar von anderen dort anwesenden Schülerzeitungsredakteuren, (aus Polen, Tschechien und Deutschland) stammen, uns aber sehr gut gefallen, und euch auch interessieren können.

Illés Gábor 3.b

Sport

Új rovatunk iskolánk (helyenként igen eredményes) sportéletéről hivatott beszámolni, hogy azok is eljátszhassák a jólétesültet, akik a sportot csak nézni szeretik. Először az atlétikáról: az öt szerzett érem közül az egyik aranyat a 4x100-as váltó tagjai, Bálint A., Ciráki J., Walter T. és Gyén Sz. szerezték meg a gimnáziumnak (és persze maguknak), a másik pedig a 4. korcsoportos távolugrás győztesének, Ciráki Jánosnak a magántulajdonában van. Az egyetlen ezüstérmét Gyén Szilárd a 100 m-en nyújtott teljesítményéért kapta. A bronzérmek és a velük járó pontok Taróczy Tamásnak (súlylökés) és Marsó Barnának (1500 m) köszönhetőek. További pontszerzők: Ciráki J.(100 m-en IV. hely), Pajor B.(V. hely) és Walter T.(200 m-en IV.).

A megyei középiskolás kézilabda bajnokságon a 4. korcsoportos lányok III., az 5. és 4. korcsoportos fiúk pedig IV. helyezést értek el. Kiemelkedő Riba Róbert teljesítménye, aki három mérkőzés alatt 57 gólt dobott a selejtezők során.

Pontszerzés szempontjából az úszók is szépen szerepeltek a megyei versenyen, mind egyéniben (Asztalos L., Taróczy T., Marsó B., filés O.), mind váltóban (Marsó B., Taróczy T., Illés G., Mészáros L.).

Pingpongozóink sem kispályáztak, hiszen egyéniben Szilágyi Sándor 11., Makrai Zoltán pedig 111. helyezést ért el. Míg Sándor B. és Makrai Z. az ezüst-, az Andraschek Zs. és Weisz T. összeállítás pedig a bronzérmét hozta el. A sakk területén, mint mindig, Andraschek Zsolt remekelt, aki mind a gyönki, mind a tamási OBII-es csapat oszlopos tagja.

Az idei év újdonsága a rendszeresen megrendezett tanár-diák kosárlabda mérkőzések sorozata. Itt a lényeg, hogy a tanárok a negyedikeseket még SOHA nem győzték le (a többi évfolyamot sajnos már igen).

Nos ennyi információval tudtunk ebben a számban a sulis sportéletéről szolgálni, reméljük a következő számban még több jó eredményről számolhatunk be! (Tehát alsósok igyekeztek!)

U.i.: Jobbulást kívánunk a legutóbbi tanár-diák meccs sérültjeinek (Farkas Attila és Varga Péter), kik mindkét oldalon bokáikat áldozták a küzdelemben.

A fent felsoroltakon kívül dicséretben részesül Frei László (3.a) is, hogy nyomdafestékben olvashassa a nevét!!

Sajnálatos tény azonban, hogy az osztályok közötti focibajnokságot technikai okok miatt nem sikerült befejezni. Technikai okok alatt az iskolaudvar siralmas állapota értendő!!

Tanáraink diákszemmel

Íme az értékelés az általatok kitöltött kérdőívekről, kiket hogyan láttok, értékeltetek tanáraink közül.

Iskolánkban:

1. Ki a legszellemesebb tanár/nő? 1. Reimer Tanárnő 2. Farkas Tanár Úr 3. Lukácsi Tanárnő
2. Ki a legjobban magyarázó tanár/nő? 1. Hum Tanár Úr 2. Lang Tanár Úr 3. Sikur Tanárnő
3. Ki a „legkötelebbs” idegekkel rendelkező tanár/nő? 1. Scheyhing Tanár Úr 2. Fekete Tanárnő 3. Tuba Tanár Úr

4. Ki a legközvetlenebb tanár/nő? 1. Fekete Tanárnő 2. Fritz Anikó Tanárnő 3. Farkas Tanár Úr
5. Ki tartja a legizgalmasabb órákat? 1. Hum Tanár Úr 2. Lang Tanár Úr 3. Fekete Tanárnő
6. Ki a legsportosabb tanár/nő? 1. Farkas Tanár Úr 2. Manhált Tanárnő 3. Scheying Tanár Úr 4. Demeter Tanár Úr (autóversenyzés)
7. Ki a legfelkészültebb tanár/nő? 1. Hum János 2. Schmidt Tanárnő 3. Lukácsi Tanárnő
8. Melyik tanár/nő foglalkozik a legtöbbet tanításon kívül a diákokkal?
Koll.nev.: 1. Fritz Tanárnő 2. Sikur Tanárnő 3. Manhált Tanárnő
Iskola: 1. Fekete Tanárnő 2. Farkas Tanár Úr 3. Kovács Tanárnő
9. Ki a kedvenc tanárod? 1. Fekete Tanárnő 2. Reimer Tanárnő 3. Farkas Tanár Úr
10. Ki a kedvenc kollégiumi nevelőd? 1. Fritz Tanárnő 2. Manhált Tanárnő 3. Demeter Tanár Úr
11. Melyik tanárt/nőt értékeled mint embert a legtöbbre? 1. Fekete Tanárnő 2. Kovács Tanárnő 3. Fritz Anikó Tanárnő
12. Melyik tanárt/tanárnőt találsz a legvonzóbbnak? 1. Manhált Tanárnő 2. Sikur Tanár Úr 3. Pappné Tanárnő
13. Melyik tanár/tanárnő öltözik a legdivatosabban? 1. Manhált Tanárnő 2. Sikur Tanárnő 3. Pappné Tanárnő
14. Ki a legszigorúbb tanár/nő? 1. Schmidt Tanárnő 2. Hum Tanár Úr 3. Garai Tanár Úr
15. Ki a legigazságosabb tanár/nő? 1. Kovács Tanárnő 2. Reimer Tanárnő 3. Lang és Bárdos Tanár Urak

8. Europäisches Schülerzeitungsseminar -
Europa-Haus Marienberg mit Teilnehmern aus
Polen, Ungarn, Tschechien und Deutschland

Wir suchen eine Lösung

In dieser Zeit gibt es immer mehr Asylanten und Flüchtlinge. Heute ist das auch in Ungarn eine Frage, mit der sich viele Leute beschäftigen. Viele Menschen müssen ihre Heimat verlassen wegen ihrer politischen Einstellung. Viele sind auch vom Krieg bedroht. Nach Ungarn kommen die meisten aus dem ehemaligen Jugoslawien und aus Rumänien. Während der macht Ceaucescu's haben die Mutigen die stark gesicherte Grenze nach Ungarn überwunden. Einige haben ihre Familien verlassen.

Vor der deutschen Einheit haben viele Deutsche hier auf die Öffnung des "Eisernen Vorhangs" gewartet. Dieses Problem haben wir schon gelöst, aber jetzt müssen wir uns um unsere südlichen Nachbarn kümmern. Das Rote Kreuz versucht mit aller Kraft zu helfen. Als vorläufige Lösung haben wir Lager eingerichtet, wie zum Beispiel in Mohacs. Dort ist die Lage fürchterlich, die Leute dürfen nachts nicht rausgehen und tagsüber nur mit Austrittskarten. Sie sind so viele, dass man sie täglich trifft.

Wegen unserer wirtschaftlichen Probleme können wir leider nur wenige Wohnungen und Arbeitsstellen sichern. Infolgedessen gibt es immer mehr Diebstähle. Unser Staat macht eine politische Veränderung durch, deshalb können wir uns mit dem Flüchtlingsproblem nicht so viel beschäftigen, wie nötig wäre. Die südongarischen Bewohner sind der Gefahr des Krieges ausgesetzt, und jeden Tag hören sie die Explosionen, sehen sie die Flammen im ehemaligen Jugoslawien. Aber die anderen kennen nur aus dem Fernseher was geschieht. Die Menschen, die dort kämpfen, wissen nicht was sie tun, und die Bürger in den anderen europäischen Ländern wissen nicht, wie sie diesen Krieg verhindern sollen; aber vielleicht kommt die Zeit, in der es keinen Krieg mehr gibt.

Katalin Macz Susanne Rideg

5. szám (1993.)

A 3. a osztályt is megihlette a szüret:

R Í M S Z Ü R E T ' 9 3

Reggel értünk jött a busz,
Küldötte az I-busz.
Odafelé a buszon nagy
volt a zsvajj,
De a szőlőt látván a
munkakedv elhal.
Odaérvén a szőlőhöz hétfő
reggelén,
Paula "néni" jött felénk.
Cipőnkkel lépkedve a
sorba,
Beállított minket a sárba.
Szedi a szőlőt a jó Gyula,
Míg a réten delel a gulya.
Az ofő, a sorok közt látván,
Hogy nem szed szőlőt a jó
István,
Mondá neki-jeee,
Kevés van a vödribe.
A sor vége még 20 méter,
Kiáltott fel a jó Péter.
Abból a szőlőből lesz a jó
bor,
Mit szedett a jó Gá-bor.

Luki puttonya nehéz,
Az élet nem habostorta.
Beleért a kezem a szőlő
levibe,
A ragyás gerle b.... telibe.
Sorok között álltunk
szomjazva,
Mert a lajtoskocsi csak
álom számunkra.
Mikor felszálltunk a buszra,
A ruhánk nem volt igazán
guszta.
Ragadtunk is az üléshez,
Míg a tanári kar ülésez.
A buszos bácsi pipa volt,
Mert a jó Bala így dalolt:
So, so, so sosáná, so, so, so
sosáná,
táncoljuk át az iccakát,
Húzd rá a szerelem dalát...
Vissza értünk Gyönkre,
Hála Istennek, végre vége...
(a versnek)

íta: a 3. a, azon befal is:
a jó Gyula, a jó Péter, a jó Gábor és a jó István

Nem gondolod...

Nem gondolod hogy furcsa a világ,
Nem nő benne már semmi virág,
Nem vár benne már semmi terád
Nem gondolod, hogy egy kicsit
furcsa a világ?

Nem gondolod, hogy furcsa az élet. Egyre-másra múlnak az
évek,
egyre-másra változnak az ÉN-ek,
Nem gondolod, hogy egy kicsit
furcsa az élet?

Nem gondolod hogy furcsa az ember,
Nem érdekli őt más, csak a fegyver,
Ha szeretet jön, azt mondja: nem kell,
Nem gondolod, hogy egy kicsit
furcsa az ember?

Onódi Ivett, 3.b

Szi asz tok Gyönk i ek !

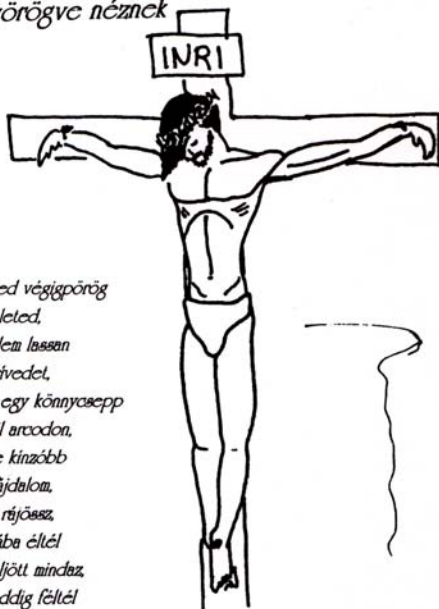
Úgy gondoltam, első munkám gyümölcsét Nektek címzem! Ugyanis mi itt a nagy Budapesten számítástechnikával is foglalkozunk. S mivel mindenképpen írnék a diákújságba valamiféle cikket, így két legyet ütök egy csapásra. Hát nem óriási! Mindig is tudtam, hogy nem vagyok egy elveszett ember! Szóval! Tulajdonképpen arról írnék Nektek, hogy Ti el sem tudjátok képzelni, hogy milyen fantasztikus Nektek ott Gyönkön! Pedig az. De erre mindig csak utólag jön rá az ember. Elég szomorú! Mi is csak sejtettük, hogy már

nem lesz az igazi. De sejtésünk sajnos beigazolódtott. Mert egy egyetemi vagy főiskolai 250 fős csoport már semmiképp se 30 ember! Ott már csak igen ritkán lehet összefutni néhány olyan emberrel, akiről az ember azt mondaná, hogy őt tényleg szeretném a barátomnak nevezni, hinni és tudni. Persze vannak itt is olyan csoportok, ahova öröm bemenni, de ez sajnos nagyon kevés. Meg itt az emberek már nem érnek rá a másikkal annyit foglalkozni! Pedig számunkra Gyönknek ez volt az egyik legszebb és legjobb varázsa. Ott ha valamilyen problémája volt az embernek, biztosan talált egy olyan valakit, akit nem is kellett keresni, hiszen őt nem kellett hívni, mert saját magától kérdezett rá a gondokra. Hát ilyen ember itt nincs! Osztálykirándulás sincs! Pedig azok csodálatos emlékek maradtak minden osztály számára. Hát itt ilyen sincs! De olyan ember sincs, akinek a szendvicseből kérhetek egy falatot, vagy netán kapok tőle egy almát. De olyan tanár sincs, aki, ha lehajtott fejjel megyek a folyosón, megállít, hogy segítsen, ha éppen valami bánt, vagy szomorú vagyok. Lehet, hogy ezek számotokra apróságok, nekünk egyre fontosabbnak tűnő emberi megmozdulások, gesztusok!!! Szóval bármilyen szigorúnak vélték most bármit is, higgyétek el, nem az számít, hanem, hogy ott vagytok nagyon sokan egymásnak, s egy kicsit egymásért is! Jól gondoljátok meg, hogy mivel töltitek az időtöket, mert hamar vége van annak a négy évnek, bármilyen hosszúnak is tűnik! Azt is remélem, hogy akadt valaki, aki folytatja a Szemfülest, mert szerintem az egy fantasztikus rovat volt mindig is. Vagy nem! Hát ennyi volt levelem, s egyben házi feladatom is. (Mármint a főiskolára a házi.) Nem egy hosszú dolog, de sokmindent akar Nektek mondani. Remélem megértitek! Ha nem most, hát majd később, csak akkor már késő lesz! Utolsó mondatom legyen a következő:
KÖSZÖNÖK NEKED MINDENT GYÖNK!
SZIASZTOK!

Egyed Ágnes

Ita majd könyörögve néznek

*Ita majd a Föld megáll,
És nem forog tovább,
Ita majd a levegőtől
Maclarak hullnak alá,
Ita végleg lecsendesülnek
A háborgó tengerek,
Ita majd könyörögve néznek
Az égre az emberek,
Ita majd kezüket
A szívükre teszik,
És mindent feledve
A jószágot esküsznek,
Ita majd utolsó táncukat
Lejtük a méhek,
Ita már érzed
Bócsító szagát a vérnek
Ita majd vörös lúzában
Égnek a házak,
És az emberek
Kegyelmet várnak,
Ita majd a fények
Végleg kialusznak,
Ita majd a vének
Sírva bólogatnak,
Majd rúd egyszerre
Könnyes szemek néznek
És benne látod tükrét
Minden szenvedésnek
Ita majd a lelkek
Jajongva elszállnak
A boldog szerelmesek
Együvéstől elválnak
Ita majd te is
Kegyelmet remélsz,
És szorongva szorítod
Anyád két kezét,*

*Ita előted végigpörög
Eddigi életed,
És a félelem lassan
Elölti szívedet,
Ita majd egy könnyesepp
Legördül arcodon,
És egyre kinzőbb
Lesz a fájdalom,
Ita majd rájössz,
Hogy hiába éltél
És hát eljött mindaz,
Amitől eddig féltél
Ita majd elszürkülnek
A réten a virágok,
Ita majd felcsendülnek
A jeremiádok,
Akkor tudod majd meg,
Mily nagyot vétkezted,
Akkor eszedbe jut a
Sok bűn, mit vétettél,
De már tudni fogod:
A sors keze lesújtott,
Nem kímél senkit:
Ártatlant, ártulót
Nem éli túl
És felnőtt, se gyerek
Sem az, kinek keze
Már megremeg,*

*A pusztító vihar
Lassan útra kél,
Letarol mindent a
Földön ami él,
Immáron minden
Bevégeztetett,
Az emberiség lényileg
Ekkortól lévedett?*

*De aztán mégis
Csoda történhetett:*

A porból újra két ember vétetett.

**Onódi Ivett
3 b**

Ein-Stein teszt

Pár héttel ezelőtt kiadtunk minden osztályban egy kérdéseket tartalmazó lapot, és most közöljük a beérkezett legszellemesebb válaszokat.

A következő kérdésekre, ha tudsz, lehetőleg őszintén, az igazat, és csakis az igazat válaszold! Nevedet, lakcímedet nem kell felírnod a lapra. (Személyi szám elég.) A beérkező információkat képességeinket meghaladólag is bizalmasan, fajtól, nemtől, vallási felekezettől és politikai hovatartozástól maximálisan függetlenül kezeljük, és közöljük. (Azért ne lepődj meg, ha az utcán ujjal mutatnak rád!)

1. Örülnél-e, ha az iskolában bevezetnék a szabad tanárválasztást?

Akkor mi közül választanánk?!

2. Mit szólnál hozzá, ha a kollégiumban koedukált hálók lennének?

A nőgyógyász járna a legjobban.

3. Kerülte-e már közelebbi kapcsolatba kábítószerekkel?

Természetesen.

4. Milyenekkel?

A kollégiumi MÁK-os tészttával.

5. Van kedvenc kajád a kollégiumban?

Nincs.

6. Miért nincs?

Mert nem szeretjük az ecetes teát hangyával.

7. Mennyi cigarettát szívsz et egy átlagos keddi napon?

Amennyit egy átlagos hétfőin.

8. Legjobb tudomásod szerint mikor volt utoljára, és mikor ra várható legközelebb rántott t sajt a kollégiumi konyhán? (Évszám elég.)

Ott ez a fogalom nem is ismert.

9. Melyik a kedvenc fiatalokhoz szóló újságod?

Természetesen az Ein-Stein és ezennel szeretném megragadni az alkalmat, hogy kifejezzem elismerésem az újság székesztőségének.

10. Miért pont az Ein-Stein?

Ez ugye nem volt komoly kérdés?!!

11. Gyakran jutnak eszedbe tanáraid rokonai?

Egy 45 perces órán 45x.

12. Naponta hányszor?

Lásd: fent.

13. Hány tömött fogad van?

Sok

14. Barátodnak/barátnődnek?

Holnapra utánanézek

15. Iskolatársaid közül kinek áll, szerinted, legjobban a szemüveg?

PálinkásJózsikának

16. Becslésed szerint hányan viselnek fogszabályzót a iskolából?

Egyről tudtam, de a Márkusét is már levették.

17. Kinek áll a legjobban?

Hát neki nem állt valami jól...

18. Mi volt az Ein-Stein 5. keresztrejtvényének megfejtése?

Kemler söröző (a helyes megfejtés: „Kati néni, az ajtó őre, vigyáz a tisztaságra.” – a Szerk.)

19. Ezen a helyen kimaradt egy kérdés. Szerinted mire irányult, és miért hagytuk mégis ki? SEX (Ez sem talált!)

20. Becsüld meg, hány (db.) negyedikesnem tesz sikeres érettségi vizsgát idén? (max. 53) Nem tudom, de Maturicz Ivánnak biztosan sikerül.

21. Tényleg kitöltötted a tesztet? Normális vagy??? (igen-nem)

Ja

Mit kaptam Tőled?

Negyedszerre látom e "világot"
negyedszerre hallgatom zaját,
számomra ő jelenti a világot,
ő emészti lelkem baját.

Felnőttem! Itt kell, hogy hagyjalak.
sirniék, üvölténék
jaj, csak meg ne halljanak
hisz úgysem értenék.

Nem értené senki, ki vagy te nekem
S miért van fájdalom.

Nem értené senki, mi zajlik bennem
el pedig nehezen mondhatom.

Kérlek, segíts leírni lelkelem,
segíts leírni minden érzéselem
segíts, hogy tudják értéked,
hogy átérezzék „szépséged”.

Hisz életem része vagy,
A legnagyobb fejezete.
Velem vagy már négy éve,
„Holnap mégis te leszel, ki elhagy”

Most még a mára gondolok
s filozofálgatok:
Mit kaptam tőled: A jót
"Itt kezdtem tanulni a valót"
és, ha az időre gondolok, mi eltelt:
„Talán itt kezdtem tanulni az embert”

Balássy Anita, 4.a

T. L. G. - Horoszkóp

Kos: Nagyon sok kos okos, de van néhány kos, aki csak okoskodik. Te valószínűleg az utóbbiak közé tartozol. Micsoda?! Hogy nincs igazunk? Na látod, már megint kezdod! Ha így folytatod, Okoska sorsára jutsz! Azért ne vedd a szívedre! Vannak dolgok,

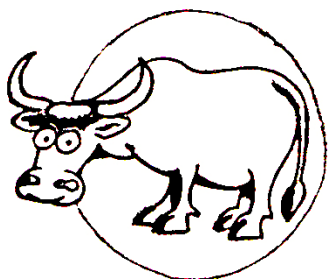

amelyekben te is sikereket érhetsz el, ilyen például a kosárlabda. Sok kos lesz sokkos, ha birkalányokkal találkozik. Ne félj, nem bántanak!

Ha boldogulni akarsz az életben, akkor szellemi pályát válassz, mert ezermesterként nem leszel befutott (lásd: Mekk Mester).

U.i.: Ha rossz alvó vagy, számold a bárányokat!

U.u.i.: Milyen állat ez a kos?! Juh(j)!

Bika: Veszélyes időszak következik számodra és barátod/barátnőd számára is. Gonosz átok ül rajtatok. Minden a visszájára fordulhat, ha nem vigyázol. Igaz, hogy a vörös a szerelem színe, de Te ebben azért ne legyél

annyira biztos. Ne ugorj be mindenkinek, aki vörös kendőt lobogtat előtted, mert könnyen lehet, hogy nem Piroska, hanem egy torreador. Nem vennék a szívünkre, ha a Vöröskeresztnél kötnél ki.

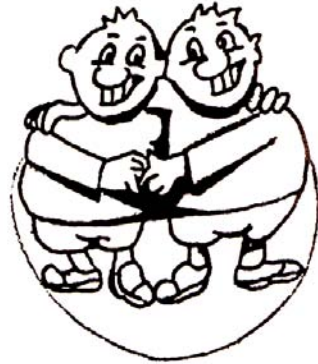
U. i. Ne hagyd, hogy felszarvazzanak)

U.u.i: Ha már végképp nincs kiút, tűzd ki a fehér zászlót)

Ikrek: Nem szeretnek egyedül lenni, társasági lények. Sziporkázó egyéniségük mindenkit elvarázsol. Az ambiciózus ikrek vezető posztokat is betölthetnek, emiatt sokszor a magánéletüket is elhanyagolják.

Az ikerlányok nagyon gyengédek, s ezért a fiúkat hamar az ujjuk köré csavarják. Az ikreket

nehezen lehet kihozni a sodrubból, nyugodt természetűek (de azért ha...). Kedvenc állatuk a sziámi macska, de a kutyáktól irtóznak (ha az ikrek nem is, a macskák biztosan). Nem érdemes velük ujjat húzni, mert már eleve erőfölényben vannak. Ilyen téren különösen a hatosikrek szerencsések.

Rák: Álmodozó természet, ezért leggyakrabban a tengerpartok mentén található meg. Szeret úszni, de leginkább árral szemben, ezért a környezetével sokszor összeütközésbe kerül.

A rák makacs és önfejű. Nem jó vele harcba szállni, mert van egy hatásos fegyvere, az ollója. Vagy csíp téged, vagy nem, de az is előfordulhat, hogy felcsíp. A vizesvérű ráklányok kezdeményező típusok, de a rákfiúk 1-1 nehéz feladat előtt sokszor meghátrálnak.

A rák szerencsenapja: hétfő.

Uralkodó bolygója: Hold.

Éltetőeleme: víz.

Rossz tulajdonsága: Szeret csipkelődni!

Végül egy jótanács a rákoknak: Ne légy bogaras, mert az már egy másik csillagkép lehet!

Oroszlán: Helló Leó!

Ebben a hónapban sok minden történik majd Veled. Fontos feladat előtt állsz és tiéd lesz a munka oroszlánrésze. Szívleld meg jótanácsunkat: Nézz körül, mielőtt átmész a zebrán! Soha nem lehet tudni, előfordulhat, hogy az első bokorban Pampalini les Rád. Ha viszont fel akarod venni vele a harcot, vigyázz nehogy saját csapdádba ess, hiszen Te is tudod: Aki másnak vermet ás... elfárad.

Szűz: Sokan futnak utánad, ezért Neked is szaladni kell, de vigyáz, nehogy hasra ess. Egy pillantás elég, hogy egy fiú a lábad elé omoljon, ha viszont kancsal vagy, eléggé összekuszálhatod a dolgokat. Ne engedj a nyár csábításainak! Vigyázz magadra! Nem vetne Rád jó fényt, ha csillagképed neve csak névleges maradna...

Mérleg: Az élet a legjobb mér(I)eg! Ne hagyd, hogy kibillentsenek! Mérlegeld lehetőségeid, s csak azután dönts! Legfontosabb dolog az életedben az egyensúly. Csak akkor lehetsz biztos a dolgokban, ha szilárd talajt érzel a lábad alatt. Kérj tanácsot a halaktól, ha meg akarod úszni a rázósabb dolgokat. Nyelvet nehezen tanulsz (pláne németet), mert a mérleg általában egynyelvű. Felnőtteket ne emlegess, mert kiugrik a nyelved és sérvet kapsz!

Skorpió: A skorpió nagyon temperamentumos. Aki tartós kapcsolatot akar, ne válassza! Amilyen gyorsan fellángol olyan gyorsan, ki is alszik szívében a tűz. Nem jó haragban lenni vele, mert bosszúálló típus. Addig szorít a gyűrűjével, amíg meg nem fojt. Ha viszont szerelmes, kenyérre lehet kenni, s ez a gyűrű jegygyűrűvé is válhat... Éltetőeleme a tűz: mindig izzik a parázs a talpa alatt. Ha még többet meg akarsz róla tudni, akkor ismerkedj meg vele közelebbről!

Nyilas: Remeg a kezed? Hiába játszod Ámor szerepét, célba nem találsz! Vagy ha mégis, oh vigyázz! Jól nézd meg kit találsz! Mert ha mellétrafálsz, nem leszel Ász. Ezért: "Lépj át Te is az ingerküszöbödön, s nem lesz semmi gáz!"

Végül, de nem utolsó sorban, egy jótanács: Ne feszítsd túl a húrt!

U. i: Tell Vilmos üzeni: Ha behúzol, még utolérheted! Már felette is eljárt az idő, és neki is remeg a keze.

U. u. i: Ha mozgó célpontot akarsz, kukacos almára lőj!

Bak: A pályaválasztásnál nem lesznek problémáid:

- Lehetsz bakter, mert a sok vasúti baki miatt létszámhiánnyal küzdenek.
- Lehetsz bakkecske, de az túl

sokat ugrál, s a végén még nikkelbolha leszel.

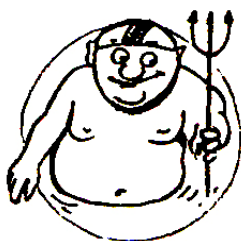
- Lehetsz baktérium, de az orvosok felkészültsége miatt nem nagy jövő vár Rád.

Javaslatunk: Válassz jobb foglalkozást, és legyél baktériumvadász!

- Lehetsz bakugrást oktató testnevelő tanár.

Jótanácsok:

Ne járj vadászni, mert még baklövést követsz el, vagy bakot lösz, (ami nem túl szerencsés...) Törd a kobakodat, mert semmi sem lehetetlen! Neked is lehetnek ötleteid!

Vízöntő: legfőbb jótanácsunk: önts tiszta vizet a pohárba! Itt az ideje, hogy szüleidet felkészítsd az év-végi bizonyítványosztás borzalmaira! Addig már nincs sok idő! Megúszhatod (mármint a

Balatont, rosszabb esetben a pótvizsgát), ha idejében cselekszel. "Ismétlés a tudás anyja", de nem az osztályismétlés. Szorítunk Neked!

Halak: E jegy szülöttei úsznak a boldogságban, mert már előre érzik a nyár közeledtét és egész valójukat betölti a szerelem. Ezt a tavaszi zsongást a tanárok is érzékelik.

Különösen matematika órán kell figyelned, mert ha nem azt teszed, tanárod részéről egyre több gúnyos megjegyzés érhet: - "Géza/Gizi, ne álmodozz!"

Ballab & Biberaki, 1.b

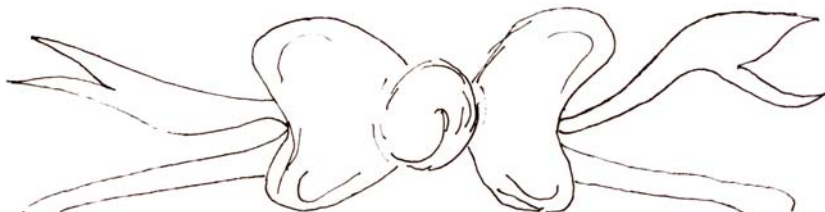
Gimnáziumi tízparancsolat

(avagy a lustaság tíz pontja)

1. Az ember fáradtan születik => az élet arra való, hogy kipihenje magát
 2. Amit ma megtehetsz, halaszd holnaputánra, így nyersz két szabadnapot
 3. Ha osztálytársad véletlenül tanulni kezd, ez nem ok arra, hogy Te is hasonlóan cselekedj!
 4. Re kívánsz osztályfőnököd halálát, segíts neki, hogy önmaga kívánja azt!
 5. Az a feladat, amely nem oldódik meg magától 30 nap alatt, nem érdemli meg, hogy foglalkozzanak vele!
 6. A gimnázium nem Kemler, hogy egész nap ott tartózkodj (nem is Jsten háza, hogy vasárnap is oda menj!)
 7. Aki nem tanul, az nem hibázhat. A hibátlan tanuló megérdemli a kifütytetést!
 8. Mindenkinek kell, hogy legyen valami hobbyja, de nem feltétlen szükséges, hogy ez a tanulás legyen!
 9. A tanulás élteti az embert, de a pihenés sem ölt meg még senkit!
 10. A lustaság fél egészség, de Te legyél teljesen egészséges!
- +1. Wissen ist Macht, aber nicht wissen macht auch nichts!

Hermann Edit

2. a

Közösség, avagy a jószellem Gyönkön

Sétálok az utcán. Mindenütt ismerős arcok köszönnek rám, és egyre inkább érzem, hogy mekkora szerencsém volt azzal, hogy ide kerültem.

Ötthon a barátok csak csodálkoznak azon, hogy mennyire jól érzem itt magam. Ők, akik büszkék arra, hogy nagy, modern iskolába járnak.

furcsálják, sőt szokatlannak tartják, hogy ennyire ragaszkodom a kollégiumhoz, ami ráadásul egy kis községben, a világtól "elzártnak" áll.

Sokszor érzem úgy, hogy sajnálom azokat, akiknek az életük folyamán nincs semmi ilyesmiben részük, mint nekünk itt Gyönkön. Ők nem ismerik meg soha az igazi közösséget, talán el sem tudják képzelni, hogy létezik ilyen.

Járhatnak szép, nagy, új iskolába, tanulhatnak a legkülönfélébb módszerek szerint, ha nem ismerik meg az életet.

Mert higgyétek el nekem, hogy semmiféle modern módszer és tanulás nem ér többet annál, hogy itt vagyunk egymásnak.

Hát hol van még egy ilyen iskola, mint a mienk? Melyik városban fordul elő az, hogy szinte az egész iskola kollégista, és a diákok éjjel-nappal együtt vannak?

Valószínűleg az sem hiába történik, hogy megannyi végzett diák jár vissza hozzánk, és még mindig fáj nekik, ha arra gondolnak, hogy igazából már nem tartoznak ide. Re feledjétek: "Rem múlik el semmi, ha nem felejtjük el, és élnek az emlékek még valahol." Szóval a mi helyzetünk semmiféle modern iskolával nem pótolható, és legyetek büszkék arra, hogy egy ekkora közösségbe tartoztok, és ami a legfontosabb: **VIGYÁZZATOK RÁ!**

Mészáros Ági
2.b

A TÖKÉLETES TANÁR

Bizonyára emlékeztek még a körkérdésünkre, hogy milyen szerintetek a tökéletes tanár. Szép számmal érkeztek a vélemények és az ötletek. Sőt még egy vers is született. Kimeríthetelen fantáziátoknak köszönhetően – reméljük sikeresen – megalkottuk őt. Tehát akkor hulljon le a lepel a nagy titokról, s tudjátok meg milyen is a tökéletes tanár.

-Vannak, akik azt vallják, hogy az okos, humoros, barátságos, vidám és kedves tanár a tökéletes. Vagyis:

-Az órán árásszon el minket viccekkel!

-Ne piszkálja folyton a szerencsétlen tanulót, tehát ne tegye ki olyan lelki stressznek, például a feleltetés!

-Mások szerint legyen szűkszavú, sőt az sem baj, ha néma.

-Sokat késsen az óráról -néha be se jöjjön- és könnyen befolyásolható legyen bizonyos dolgokkal (pl. dolgozat... a Szerk.) kapcsolatban!

-Megrögzött Queen és Doors rajongó legyen!

-Értse és imádj a számítás technikát!

-A tökéletes tanár fiatal és jóképű, csinos. Forduljanak meg utána az utcán mindkét nem képviselői!

-A tökéletes tanár megírja a puskákat a diákoknak önként (és dalolva... a Szerk.) kidolgozza az érettségi tételeket. Legyen megértő és segítőkész: ha óra előtt írom a leckém és becsengetnek, kimegy és megvárja, amíg befejezem, vagy esetleg besegít. Mindezek után az egész osztályt vendégül látja valamelyik vendéglátóipara egységben. (természetesen üdítővel. a Szerk.)

-Ha kimerítő órát tart, ne csodálkozzon, hogy elalszik a diák.

-Rendelkezzen kötélidegekkel, és kérjen bocsánatot, ha bűnt követ el (ha elszakad a kötél... a Szerk.)

-Legyen szent!

-Kémia tanárok figyelem: ha meg akarnak felelni a "diák-mesterember" elvárásainak, akkor az egész órai kísérletezés az előírás!!!

-A tökéletes tanár tökéletes az osztályzásban is: ha kész van a házi feladat egyest, ha nincs ötöst ad.

-Legyen szelíd, mint a bárány (de azért ne bééégessen, és hagyjon nekünk is valamit abból a kevés füvecskéből, ami az iskolaudvaron van... a Szerk.), kemény, mint a kő és erős, mint ÉN!

-Egyesek szerint a tökéletes tanár udvarias: előrengedi a lányokat a sorban.

-Okos, ügyes (mint a Legkisebb Ugrifüles... a Szerk.), szép és szerény: olyan, mint ÉN! -Nem vezet naplót (sem autót), és hamar kiküld az óráról, természetesen igazolatlan nélkül. És akkor most jöjjön a vers:

Ha én ... lennék

	<i>Ha én magyar tanár lennék... Soha nem diktálnék, A gyerekeknek bosszúságot Soha nem okoznék.</i>			<i>Ha én matektanár lennék... Sok jót eszlekednék, Kihagynám a törzsszanyagot, S ők szeretnék a matekot.</i>	
	<i>Ha én tesítanár lennék... A gyerekek kárára sosem lennék, Szeretném a rigyát És minden jó focistát.</i>			<i>Ha én spangoltanár lennék... Sose politizálnék, A lelkes larkóknak, 'Hock' spangolt tanítanék.</i>	
	<i>Ha én némettanár lennék... Sok gyermeket kímélnék, A sok tanulástól, És a bakástól.</i>			<i>Ha én biostanár lennék... Mindig beteg lennék, Év végéig a gyerekeknek, Semmit nem tanítanék.</i>	
	<i>Ha én énektanár lennék... Csak Marowart hallgatnék, A gyerekeknek káros komolyzenét Mind eltiltánám.</i>			<i>Ha én rajztanár lennék... A gyerekek viccén örökké vidulnék, A táblára sokat rajzolnék, A fiúknak kötelező rajzot elő nem írnék.</i>	
	<i>Ha én kémiantanár lennék... Mindig kísérleteznék, A kémia jegyek ellenére, Mindenkinek ötöst adnék.</i>			<i>Ha én igazgató lennék... Á... ügysem leszek igazgató!</i>	
					

Végkövetkeztetés: tökéletes tanár NI NCS, mert ha a fentieket mind elköveti, kirúgják az állásából.

Összegyűjtötte: Szántó Margit 2.b

Levél az Ein-Stein 7-be

Gondoltam, illene írnom valamit idén is a jó öreg Ein-Stein-be. Tudom, a szerkesztőség mindig örül "külső munkatársaknak". Nehezen vettem rá magam az írásra, mert úgy gondoltam, amiről írhatnék így öregdiák szemmel, azt már többen leírták előttem előző számokban, hogy nehéz átállni az egyetem személytelenségére, hogy hiányoznak régi iskolám kopott (de ballagásokra mindig újrafestett) falai, a Tolnai Hegyhát, az osztály...stb. Ez mind így is van, de nem hiszem, hogy Titeket, a ma gyönki diákjait ez igazán lekötné, Szerencsére csak pár év múlva éreztek talán ilyesmit.

Mivel Péter megkért, írok inkább egy pár sort magamról: a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemre jelentkeztem, de mivel a töri felvételire való készülés helyett inkább újságot csináltunk, 1 ponttal lecsúsztam a ponthatárról, s így a Miskolci Egyetem Közgazdaságtud. karára kerültem. De egyáltalán nem bántam meg Sem az újságra fordított időt, sem azt, hogy most itt vagyok Miskolcon.

Miskolcra (én is így voltam ezzel) mindenkinek elsőre panelrengeteg és gyárkémények jutnak eszébe. Pedig egyetemistaként egész más itt. Külön egyetemváros van, több mint 6000 diákkal, 250 éves diák hagyományokkal és óriási diákélettel. Ha pl. minden filmklubba elmennék, ami érdekel, naponta legalább két filmet megnézhetnék. Rengeteg a jó koncert, zenei klub, előadóest. Hát igen, ezek egy nagyváros előnyei. Egy kis falunak egész más előnyei vannak. Szerencsésnek mondhatja magát, akinek mindkettőből kijut diákévei alatt. (Csak ne lenne ilyen nyomasztóan sok zh...)

Régi osztályommal, a barátokkal természetesen - amennyire az idő, a tér engedi - jó a kapcsolat. Jellemző dolog ez volt gyönki

diákokra. Levelezünk, telefonálunk, keressük egymást, eljárnak egymás gólyabáljaira stb..., ezek tényleg jóleső dolgok. Bár kevés az időnk, a bálókra azért mindig megpróbálunk visszajárni. Ezek a szalagtűzők, ballagások ma már kész öregdiák találkozók, egy újabb gyönki hagyomány. Szerettem a hagyományokat is. És az újságot is. Ezért kedves olvasó, ne kritikai szemmel nézd e könyvecskét, mert tudom, kis szerkesztősége mindent megtett, hogy a legmagasabb színvonalat produkálja számotokra. A Szerkesztőségre, ezért is - azért is, ma is büszke vagyok.

Illés Gábor, ME

Mit kérne a Téliapótól?

Andódi Tanár Úr: Attól függ, ha jólöltözött, gazdag ajándékot, ha csoró Téliapó, két szem szaloncukrot...

-És ha olyan közepes gyönki Téliapó?

-Hagyjon békén!

Andódi Tanárnő: Egy akkora dobozt szeretnék tele ragtapasszal, amivel az egész évben le tudnám ragasztani az 1.a-sok száját.

Fritz Anikó Tanárnő: Szobanapraforgót, mert nagyon szeretem ezt a növényt.

Feketéné Tanárnő: A nap 24 órájához még legalább 10 órát adhatna a Téliapó, hogy mindenre jusson idő.

Garai Tanár Úr: Hosszú, enyhe telet, pillanatnyilag ez minden kívánságom.

Hum Tanár Úr: Akkora puttonya legyen a Téliapónak, hogy minden diáknak jusson belőle ajándék.

Hum Tanárnő: Mikulásvirágot (Ebben az időszakban ez a kedvenc virágom)

Kozáriné Tanárnő: Szorgalmas...diákokat!

Herr Lang: Ich wünsche mir, daß man den Kindern nicht immer die Rute ins Fenster stellen muß, damit sie vernünftig lernen und arbeiten. (Azt kívánom, hogy a gyerekeket ne virgáccsal készítsék arra, hogy jól tanuljanak és dolgozzanak.)

Lukácsi Tanár Úr: Számítógépet!

Manhalt Tanárnő: Egészséget!

Mr. Maison: For St. Nick's day, I wish for a subscription to Chicago Tribune and Rollings Stone. (Karácsonyra egy előfizetést szeretnék a Chicago Tribune-re és a Rolling Stone-ra)

Herr Meyer: Szaloncukrot! (Ő is magyarul mondta)

Muthné Simon Erika Tanárnő: Nyugalmat...és ebben minden van, békességet...Ha a tanulók rendesen dolgoznak az órán, megvan a nyugalmam.

Schmidt Ibolya Tanárnő: December 6-án lesz egy hivatali ügyem, és szeretném, ha ez sikerrel járna.

Frau Sedemund: Einen Schockoladennikolaus! (Egy csokoládémikulást)

Tuba Tanár Úr: Minél kevesebb indokolatlanul felmentett diákot az órán. A tanulók saját érdekükben szeressék a testmozgást és a testedzést.

Herr Wackwitz: Ich möchte so eine Tablette haben, wovon die Kinder fleißig werden. (Egy olyan tablettát szeretnék, amitől a gyerekek szorgalmasak lesznek)

Farkas Tanár Úr: Egy puttony datolyás haltojásmagot.

Daubner Tanárnő: Jó lenne, ha a Télapó zsákjában benne lenne azt a sok szép könyv, amelyeket a könyvtárúsnál sóvárogva nézek (Főleg a hátsó borítólapon feltüntetett szám miatt). Ezeken kívül meg sok-sok türelmet hozhatna, mert néha elfogy.

Sikúr Tanár Úr: Mosolygós, derűs diákcsoportot.

Petz Péter Igazgató Úr: Még több vidám, egészséges, szorgalmas, okos diákot kívánok az iskolának, és a kollégiumnak! Olyanokat, akik nem ijednek meg saját árnyékuktól, és bátran vállalják önmagukat. Azt kívánom, hogy az Ein-stein 1995-ben megnyerje az országos újságíró pályázatot.

Unsere Schülerzeitung wurde berühmt

An einem schönen Nachmittag, als ich mich auf unsere Redaktionsversammlung begab, bekam ich von Frau Fekete eine Ausgabe der "Neue Zeitung". Sie zeigte mir einen Artikel, in dem der Autor unsere Schülerzeitung lobte. Er hatte nur eine negative Bemerkung, und zwar: wir schreiben zu wenige deutsche Artikel. Also daran müssen wir schnell etwas ändern. Der Artikel aus der „Neue Zeitung“:

NZjunior

SCHULERZEITUNG

7

„Ein-Stein“, die Schülerzeitung des Zweisprachigen Gymnasiums Lajos Tolnai in Jink. Gyöngy, hat eine Vergangenheit, denn NZ-junior wurde die Nr. 6. Jahrgang IV zugeschickt. Es ist allerdings die erste, die wir in die Hand bekamen. Nun, wie das Gymnasium ist selbstredend auch die Zeitung zweisprachig, wobei allerdings das Ungarische weit überwiegt. Denn die Zeitung in Nicht-Zeitungs-, sondern Buchform – mit insgesamt 125 Seiten – enthält nur 15 deutsche Beiträge, die aber in einwandfreiem Deutsch. Entdeckt haben wir allerdings auch einige Umbruchfehler (z. B. doppelt gesetzte Passagen!), aber das kommt in den besten „Familien“ vor.

So, worum geht's nun in den deutschen Aufsätzen? Tragendes Thema ist das Schülerzeitungsseminar in Bad Marenberg, zu dem Jugendliche aus mehreren Ländern gekommen waren, um sich kennenzulernen, Meinungen und Erfahrungen auszutauschen, und um natürlich zusammen eine Zeitung zu schreiben für ein gemeinsames Europa. Auf das Schülerzeitungsseminar kommt man mehrmals zurück, jeweils unter anderen Gesichtspunkten: wie „Europas Zukunft in den Händen der Jugend“ oder

finden in „Ein-Stein“ ihren Niederschlag. Da ist z. B. zu lesen: „Unsere Gastgeber waren furchtbar verwundert, daß wir einen CD-Player einschalten konnten“ oder „Gibt sin Ungarn etwas zu essen?“ Doch nach den Tagen in Deutschland ziehen die Schüler das Fazit: „Unsere wichtigste Erfahrung war, daß es zwischen uns mehr Verbindendes als Trennendes gibt, und wir glauben, daß das für Europa hoffnungsvoll ist.“ Angenehm überrascht waren die Darmstädter Gastfamilien übrigens von den guten Deutschkenntnissen der Schüler aus Jink.

Eingige Mitglieder des Redaktionsteams von „Ein-Stein“ waren zu Besuch in der Partnerschule in Chemnitz und lassen natürlich die Leser ihrer dortigen Erlebnisse teilhaftig werden. Der preisgekrönte Film des Regisseurs Steven Spielberg „Schindlers Liste“ bzw. dessen Thematik beschäftigte natürlich auch die Jugend in Jink stark, das findet auch in der Schülerzeitung Niederschlag. Die Entstehungsgeschichte der unverwuschlichen Levi's-Jeans wird übrigens auch in Deutsch erzählt.

So, und zum Schluß soll noch erwähnt werden, daß zur Auflockerung alle Beiträge ideenreich und originell illustriert sind.

„Europa und Europäische Union – für den Durchschnittsbürger“ Zu diesem Thema wurden Straßenpassanten befragt. Nach Ansicht der Schüler war das Ergebnis ziemlich deprimierend.

Im April dieses Jahres waren Schüler der 10. Klasse aus Jink auf Klassenfahrt in Darmstadt. Ihre Erwartungen, Erlebnisse und Erfahrungen dort, positive wie negative,

Das war aber nur der erste Schritt unserer Schülerzeitung zu der Berühmtheit.

Wir waren auch im Radio zu hören Péter Fonyódi, Viola Kemler, Edit Böröcz, Dóra forma und ich mußten über unsere Schule und über den Umweltschutz sprechen. Peter sprach auch über unsere Schülerzeitung. Sie waren sehr begeistert davon. Also, ihr könnt auf euren "Ein-Stein"

stolz sein! Edit und Dóra unterhielten sich mit der Reporterin über den Umweltschutz. Unsere Unterhaltung wurde auch vom Fernsehen aufgenommen. Ihr konntet es am 26. November sehen. Der "Ein-Stein" ist also berühmt geworden. Sehr gut! genauso weiter!

Mészáros Ági, 2.b

Anyák napja

Május 1. vasárnapján volt Anyák napja. Az Édesanyákat köszöntjük a következő sorokkal. (A negyedikesek kísérettségi dolgozataiból választotta ki Feketévé Tanárnő a legszebbeket.)

Kérlek, hallgass meg!

„Egy ember, egy élőlény születése a legtitokzatosabb csoda a Földön. De ezt a csodát újabbak és újabbak követik, egészen a születés csodájának édestestvéréig, a halálig. Amikor egy ember beszélni tanul, megtanulja kimondani azt, amire vágyik, amit érez. Úgy gondolom, hogy nem mindenki érzi át annak a jelentőségét, hogy képes kifejezni magát, hogy megoszthatja egy másik emberrel a gondolatait, érzelmeit, bánatát és örömet. Hiszen az ember társas lény kezdetektől fogva, de igazán a beszéd kialakulása tette azzá. Az önkifejezésen kívül a legfontosabb dolog az emberi kapcsolatokban, a másik ember meghallgatása.

Egy kisgyermeket az édesanyja hallgat meg először. Ő az, aki még a gondolatát is kitalálja gyermekének. Miért történik meg hát gyakran, hogy ez az anya-gyermek viszony, ahogy az utóbbi felnőtt, megromlik? Talán a kamaszkor lázadása az oka, a felnőtté válás félelmei, esetleg a nemzedékek közötti ellentét? Nem tudhatom, és gyakran fáj, amikor ezt látom. Hiszen nem kellene több, csak hogy meghallgassák egymást, figyeljenek a másokra, és osszák meg vele véleményüket. Édesanyám! Köszönöm Neked, hogy, mindig meghallgatsz, megértesz és segítesz! Köszönöm, hogy megosztod velem gondjaidat, örömeidet. Olyan kincset adsz nekem ezáltal, amely felbecsülhetetlen és pótolhatatlan. Remélem, hogy ez örökké így lesz, soha

nem változik meg. és soha nem hagysz el. Kívánom azoknak, akiknek mindez nem adatott meg, hogy egyszer érezzék ugyanazt, amit én, és hogy nekik is legyen valakijük, akit ennyire szerethetnek.”

Szép hagyomány, hogy az anyák napját követi a gyereknapi, majd a pedagógusnap.

Gyereknapi (küldi Feketévé tanárnő a felnőttek nevében)

„Uram segítsd fiaid, hogy megtisztuljanak. Annyit, mint mi csalódtunk, ne csalódjanak. Uram segíts, hogy napfény érje tiszta arcukat, Uram, adj szép fiaidnak boldog napokat.”

(Pataky Attila)

„Úgy gyönyörködj a fiatalokban, mint akik téged folytatnak majd. De ne a magad vágyait, emlékeid álmodd újra bennük. Ne kényeztesd, ne szidd, inkább szeresd szerelmük szerint becsüld meg őket. Ha megadod nekik a tiszteletet, önmaguk és mások tiszteletére neveled őket. Légy okos ellenállás, jó gát, tiszta meder, hogy önerejükkel törhessenek utat maguknak.”

(Pilinszky János)

„Nincs is e joggal megbíráható teremtésnek -az embernek- , a világnak, az életnek különb, istenibb produktuma, mint a gyermek. A gyermek az elevenség, az öröm, a jövő ígérete. a bilincsbe nem vert ember.”

(Ady Endre)

Pedagógusn apra (a tanároknak és a gimnázium dolgozóinak küldi a szerkesztőség)

„Fiam, ki sokszor mulatsz rajtam, megrögzött szokásaimon, nézd meg jól fáradt arcomat! Nem látod rajta önmagad? Négy évig nézted: villámlik már ez a szem, avagy simogat? Radarernyőd volt ez a szempár, jósolt felhőt, viharokat. Adtam szádba új szavakat Tartottalak, aztán titokban zárt markom szétnyitottam. Mondtam: Szállj, próbáld, erős vagy már! Elkaplak, hogyha elfáradtál... Felszálltál. Nekem mi maradt? Mindig a megszokott szavak, s az a marok égboltdarab. S mert az idő nem szekér, vénhedt, hanem rakéta, felragad, ha találkozunk -megtörténhet- billentsd meg majd a szárnyadat.”

(Jobbágy Károly)

Gyö nk vis sza vár

Ma volt a ballagás. Ilyenkor a búcsúzó osztályfőnöknek - minden negyedik évben- különös érzelmek vannak. Én most azt érzem, hogy a világ egy része üres lett számomra. Az a része a világnak, ahol eddig a negyedikesek éltek. Miközben ők most az ország különböző részein családjuk körében ünneplik a ballagást, én itt Gyönkön beleolvasok régi dolgozataikba, osztályfőnöki órán írt "önvallomásaikba". Így nem érzem annyira a hiányukat. És miközben ezeket a most már emlékeket olvasgatom, az jut eszembe, hogy sok

gondolatukat érdemes lenne "közkinccsé" tenni így született meg ez a cikk, amit a negyedikesek által leírtakból állítottam össze.

Most újra látom őket elsőként. A gimnázium kezdete -mint mindenkinek- nekik sem volt könnyű. 1991-ben és '92-ben p1. a következő dolgok foglalkoztatták őket: "- Az otthon után nehéz megszokni a kollégiumot. '91 szeptembere óta két üzemmódban létezem: egészen más vagyok otthon, mint Gyönkön. -Nálam sokkal okosabbak vannak az osztályban, félek a tanulástól. -Kegyetlenül hiányoznak a régi barátok.

-Utálom azt tanulni, ami nem érdekel .

-Hiányoznak édesanyám szavai és apa biztatása.

-Az otthoni barátaimnak fontos voltam, itt nem vagyok fontos senkinek.

-Hiányzik a város, a több szórakozási lehetőség. -Tanulni nem öröm, de muszáj. Azért jöttünk ide.

-A szobában az örömet lehurrogják, a bánat senkit sem érdekel. Senki nem figyel a másokra, külön világban élünk.

-Nincs olyan, akire igazán számíthatnék.

-Nem ismerem a társaimat, és talán nem is akarom megismerni őket. Nem vágyom arra, hogy tartozzak valakihez.

-Igénylem a szeretetet, remélem, hogy itt is meg fogom kapni.

-Az osztályközösség jó, csak egyesek kilógnak.

-A szobatársaim a legfontosabbak nekem.

Kimondom: nagyon szeretem őket.

-úgy érzem, szuper osztályunk lesz."

Aztán a kezdeti nehézségek megoldódtak, lassan összerázódott az osztály. Ezt segítették a kirándulások, iskolai műsorok, bajai nemzetiségi találkozó, stb. És következett 1993-ban a kisérettségi. A gimnáziumban először ők tettek ilyen alapvizsgát nehéz központi tételek alapján. Akkor még magyarból is volt írásbeli, ahol a következő témák közül választhattak: 1. Kérlek, hallgass meg!

2. Álomban ilyenek láttalak

3. Többé nem akarok látni!

Ezek a dolgozataik arról vallanak, hogy egy 16 éves hogyan látja a világot, mit tart fontosnak az életből. Például a következőket:

"Létezik-e olyan ember, akiben bízni lehet? Nem igen vágyok emberi lények társaságára. Úgy gondolom, hogy a kutyám sokkal méltóbb lelki bajaim meghallgatására. Igaz, válaszolni nem tud szegény jószág, de egy tépett lelkű ember tud olvasni a szeméből.... Egy olyan világ lenne jó számomra, ahol nincs erőszak, nincs gyűlölet, és ahol boldog lehet az ember. Megpróbálok menekülni valahová. Már megint hol vagyok? Egy bűdös kocsmában. Rájövök, hogy nem ez az én utam célja. A boldogságra itt biztos nem találok rá. Nem jó sehol. Mindenesetre keresem a boldogságot."

"Nem szeretnék unalmas, hétköznapi életet. Az álmaimat nem akarom feladni. Ha lesz is férjem, nem sokáig fogja bírni velem. Talán lesz egy kisbabám is, neki legalább örülhetnék. Szinte biztos vagyok benne, hogy sikertelen lesz a házasságom. Ettől félek." 2005-ben olyan munkahelyem lesz, ahova mindig örömmel járok dolgozni. Munka után nem ülök otthon a porontyommal, nem akarok kiszakadni anyaként sem a társadalom vérkeringéséből. A házimunka nem rabolja majd el minden percem. Fogok időt szakítani a szórakozásra és emberi kapcsolatokra is. Esténként mindig együtt lesz a családom ez nagyon fontosnak tartom." 28 évesen ezen a napon is kipihenten ébredek, és mérleget készítek arról, hogy mit is értem el eddig az életben. Szerencsére meg tudom teremteni a biztos anyagi hátteret, és négytagú családomban harmónia uralkodik."

Nem szeretek a jövőbe gondolni, én a jelennek élek, nem tervezek semmit. Az élet úgyis megghiúsítja az ábrándokat. Jelenleg normális felnőtt gondolkodás hiányában a lehető legtávolabb áll tőlem a gyereknevelés kérdése. Majd a lehetőségek alakítják életemet" "Nem hinném, hogy jó szülő leszek. Nem lesz a gyerekeimre soha időm, nagyon fogom féltetni őket és zsarnokoskodom felettük. Nem

szeretnék a saját gyerekem lenni! A szülőség 9 hónappal a születés előtt kezdődik Mihelyt megfogant a kicsi, megpróbálok leszokni a cigiről. A 8. hónap végén kezdek majd eléggé rosszul aludni a frász miatt. Miután megszületett, én leszek a legboldogabb apa a világon. Nehéz arról írni, aki még meg sem született, de már szereti az ember. Megpróbálok majd úgy nevelni, ahogy ezt szüleim tették velem." "Kiskorában sokat beszélgetnék vele, hogy felkeltsem az érdeklődését a világ dolgai iránt. kamaszkorában a barátja is lennék, nem csak az apja. Akár megfogadja a tanácsaimat, akár nem, mindig tudnia kell, hogy csak jót akarok neki."

"Szeretném elérni, hogy rám gondoljon először, ha baj éri. Soha ne kelljen félve haza jönnie. Érezze, hogy hibái ellenére is szülei megértik és segítenek neki." Egy szülő-gyerek kapcsolatban a legfontosabb a szeretet és az őszinteség. De a szeretetet ki is kell mutatni, ebben a szülőnek kell megtennie

az első lépést. Ugyanakkor nélkülözhetetlen a szigor is. Azt mindenképpen meg kell szabni, minek hol van a határa. De az elkészett szigor nem használ. A szülő szép szóval érhet el legtöbbet a gyerekenél. A negyedikesek jövőre vonatkozó elképzeléseiből a leendő és a gyakorló szülők egyaránt sokat tanulhatnak. Én - mint gyakorló szülő - azt kívánom, hogy szép terveiket nekik sikerüljön jobban megvalósítani, mint nekünk, mai felnőtteknek sikerült. Búcsúzó osztályfőnökként pedig – most, hogy újra olvasván a gondolataikat – még mindig érzem hiányukat De az utánuk maradt ürességet kezdi lassan betölteni a 4 év sok-sok közös élménye. És közben egyre ezt a dalt hallom magamban: "Hosszú, hosszú évek emléke összefűz veled, mennyi, mennyi mindent köszönni tartozom neked."

Feketévé Bíró Katalin, volt 4.bés Of.

Tanáraink álmai

Szerintem sokunknak okoz nagy gondot a továbbtanulás vagy a „Mi legyek, ha nagy leszek?!” kérdés. Van, aki soha nem gondolkozott még el ezen; van, aki egészen kicsi kora óta dédelgeti ugyanazt az álmot; van, aki teljesen eltérő foglalkozást végez, mint az egykori elképzelése; és van, aki valóra váltja gyerekkori álmait. Így merült fel bennem a gondolat, vajon tanáraink közül ki melyik csoportba tartozhat? És íme, a válaszok kérdéseimre:

Petz Péter: Gépészmérnök szerettem volna lenni - így emlékszem vissza. Nagyon ódzkodtam a pedagóguspályától, de úgy látszik, jól választottam.

Garai László: Nem volt annyira erőteljes álmom, hogy tartósan megmaradt volna. A dolog lényege: én az életemet magam irányítottam. Úgy tizenhat évesen is volt elképzelésem. Mindig én választottam az utakat, és úgy érzem, megfelelően. Változtak közben az elképzeléseim, céljaim. Amikor tanár akartam lenni, akkor úgy mentek a dolgaim. El tudtam volna képzelni, hogy mérnök legyek. Csak kb. 16 évesen kezdtem el gondolkodni ezen a kérdésen. Valóban mindig sokszor változott a véleményem, hogy mit tanuljak. Általános iskolásként nagyon érdeklődtem a technikai dolgok iránt. Akkor rádiótechnikát tanultam. De láttam, hogy van érdekesebb része is a világnak. Így lettem tanár.

Hum János: Sok minden szerettem volna lenni. Természetesen minden gyerek szeretne egyszer pilóta lenni, ki is próbáltam a repülést, azért annyira nem volt jó. Aztán foglalkoztam azzal a gondolattal, - mivel szerettem a természetet - hogy erdész leszek, voltam is két-három hónapig erdészgyakornok.. Elkezdtem az orosz tagozatot Pakson, aztán jött az egyetem. Ami végig vonzott, az a természet és az emberek. Tehát különösen sok választás nem volt.

Lukácsi István: Zenész!

Genszterné Fork Rózsa: Mindig tanár akartam lenni, ilyen elvetemült voltam. Semmi extra, sima magyar-történelem

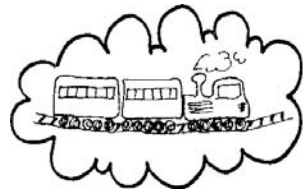
szakos tanár.

Manhalt Andrea: Először azt mondtam, hogy vagy tanítónő vagy takarítónő, de ez csak a szóhasonlóságon alapult. Utána elég korán eldöntöttem, hogy belsőépítész leszek.

Dobai András: Nem készültem tanárnak. Az egyetemen török és német nyelvet tanultam, úgyhogy én a török nyelvvel szerettem volna valamit kezdeni, nem voltak világos elképzeléseim, hogy mit, de úgy gondoltam, a kettőt egyszerre szeretném alkalmazni. Ez ugyebár a mellékelt ábra szerint nem jött be, így hát most itt vagyok. Mint egészen kicsi gyerek, én is az akartam lenni, mint minden csöppség. Emlékezetem szerint mozdonyvezető, ez nyilván összefügg azzal, hogy nagyon szeretek utazni, és hogy vasút mellett laktunk.

Fritz Anikó: Tengerész, artista. Utána sokáig jogász, meg tanár.

Günter Wackwitz: Lehrer wollte ich eigentlich nie werden. Als kleines Kind hatte ich genau die gleichen Wünsche, die alle andere Kinder gehabt haben. Z.B.: ein richtigen schön interessanten Beruf wie Schornsteinfeger oder Polizist oder Lokomotivführer. Weil ich auf dem Dorf aufgewachsen bin, bin ich sehr viel mit der Natur zusammengekommen, und hatte dann später durch die Schule den Wunsch Fürster zu werden. Na und das hat sich natürlich dann nicht ergeben, und auch während der Gymnasialzeit habe ich nicht viel Gedanken um die Zukunft gemacht. Ich habe in der Klasse 12. entschieden: Lehrer zu werden. Und da war für mich eigentlich eins von Bedeutung, daß diese Liebe zur Natur auch im Lehrerberuf sich niederschlägt, und aus diesem Grund habe ich mir die Fachkombination Geographie und Deutsch gewählt. Seitdem bin ich Lehrer.

Sikur Tamás: Orvos szerettem volna lenni, pontosabban idegsebész, csak ez harmadikos gimnazista koromban félrecsúszott.

Farkas Attila: Voltam képzeletben kőműves, orvos, - mint minden gyerekkaszkaó, színész, kertészmérnök, tengerbiológus - ez később -, majd tanár.

Feketéné Biró Katalin: Világéletemben magyarszakos tanárnak készültem.

Humné Szentesi Katalin: Sokáig fodrász szerettem volna lenni, azután tanár.

Horváth Tímea: Stewardess akartam lenni annak idején, ez volt a

nagy álmom. Később már nem sokat álmodoztam, már jöttek a lehetőségek. (és a Farkas - a Szerk.)

Daubner Zoltán: Úgy emlékszem, favágó, régebben felénk jártak olyan kis géppel.

Lukácsi Istvánné: Voltak szép elképzeléseim, de szerintem az is jó, amit most csinállok. A biológiát mindig szerettem, orvos akartam lenni.

Caitriona: When I was 12 I want to be a pilot.

But my eyes are very bad, so I couldn't. Then I decided I want to be doctor but I didn't like Biologhie. So I couldn't be a doctor. Then I decided I want to be a student all my life.

Schmidt Ibolya: A korai időszakban nem voltak elképzeléseim. Csak érettségi után döntöttem el, hogy tanárként leszek.

Daubnerné Pócsai Gabriella: Először mozdonyvezető szerettem volna lenni Japánban, később nagykövet. A gimnázium alatt gondolkodtam a tanári pályán, de ez rövid ideig tartott. Gimi után nagyon szerettem volna kutató lenni.

Gerald Lang: In der Grundschule wollte ich Lehrer werden, weil ich in meine Lehrerin verliebt war.

Horváth Brigitta, 4.c

Teszt, avagy ki az életre való?

1. Mikor gondoltál először arra, hogy gimis légy?

- a, már apró gyermekkoromban (0 pont)
- b, amikor kiskoromban fejre ejtettek (1 p.)
- c, még nem gondoltam rá (2 p.)

2. Ki a példaképed?

- a, az Igazgató Úr (0 p.)
- b, Einstein, Szent-Györgyi Albert, Descartes (1 p.)
- c, Hozzatok egy tükröt! (2 p.)

3. Hogyan készülsz az érettségire?

- a, kidolgozom az összes tételt (0 p)
- b, segíthet egy jól irányzott telefon (1 p.)
- c, leiszom magam a sárga földig (2 p.)

4. Órákra jársz?

a, igen, mindegyiken ott vagyok (0 p.)

b, csak ha unatkozom (1 p.)

c, csak 30 igazolatlan után (2 p.)

5. *Mire gondolsz óra alatt? (ha épp ott vagy)*

a, figyelek (0 p.)

b, jobb lenne otthon feküdni (1 p.)

c, jobb lenne otthon feküdni a barátnőmmel/barátommal (2 p.)

6. *Lefekvés előtt mit olvasol?*

a, fizika könyvet (0 p.)

b, pénzt (1 p.)

e, Káma Szutrát (2 p.)

7. *Érettségim honnan húzol?*

a, a kupac aljáról (0 p.)

b, a kupac tetejéről bal kézzel, nézem egy kicsit, aztán visszaadom (1 p.)

c, a zsebemből, mert így nem érhet meglepetés (2 p.)

8. *Mi volt a legnagyobb élvezet az életedben?*

a, amikor sikerült a matek dolgozatom (0 p.)

b, amikor nem késtem el az első óráról (1 p.)

e, amikor törött kézzel feküdtem a kórházban, és a nővérke megpisiltetett (2 p.)

9. *...és a másik nem?*

a, miért, van másik nem is? (0 p.)

b, valami másra vágyom (1 p.)

c, alig győzőm, már izomlázam van (2 p.)

10. *Mit csinálnál egy szép nyári estén "azon" kívül?*

a, tanulnám a kémiát (0 p.)

b, tanulmányoznám a csillagképeket (1 p.)

c, sürgősen barát/barátnő után néznék (2 p.)

11. *Mit hiányolsz az Ein-Steinből?*

a, a márka árfolyamát (0 p.)

b, még több szexet (1 p.)

c, semmit (2 p.)

Értékelés:

0-10 pontig: egyetemre való

11 - 20 pontig: főiskolára való

20 pont felett: ÉLETRE VALÓ!

Deutschland ein Sommermärchen

Die ganze Geschichte begann an einem Freitag, als Herr Sedemund sagte, dass ich im Sommer nach Deutschland zu seiner Mutti fahren könne.

Frau Linke-die Mutter van Thomas-war im April hier in Gyönk, und wollte eine Schülerin oder einen Schüler zu sich einladen. Ich war noch nie in Deutschland, und ich konnte nicht so gut deutsch sprechen, deshalb wählte Frau Linke mich.

Am 23. Juli war ich sehr aufgeregt. Bis Berlin flog ich mit dem Flugzeug, und von Berlin bis Hemstedt - die Mutter von Thomas wohnt dort - fuhr ich mit Thomas und Uta. Ich hatte riesige Angst, und zwar vor allem. In meinem Kopf waren solche Gedanken:

-Was wird, wenn sie mich nicht verstehen können, wenn ich mit den anderen nicht auskommen kann?

-Werde ich mich wohl fühlen?

Als wir ankamen, sah ich, dass Frau Linke sehr nett ist, sie nahm mir die Angst.

In der ersten Woche fuhren wir zu Utas Eltern, nach Kiel, nach Celle. Ich sah viel von Deutschland in dieser Woche (im Rahmen des Möglichen). Am 23. Juli lernte ich Kathrin - Thomas' Schwester - kennen. Sie ist 16. Vom 30. Juli bis 24. August traf ich mich mit den Sedemunds nicht. Ich hatte wieder Angst, weil ich über Kathrin noch nichts wusste. Ich dachte, wir werden vielleicht nicht miteinander auskommen. Zum Glück passierte es anders. Bis zum 3. August hatte sie Sommerferien. In dieser kurzen Zeit traf ich mich zum ersten Mal mit Kathrins Freunden. Sie waren sehr nett zu mir und versuchten, mit mir zu sprechen (wie es zumindest meine damaligen Sprachkenntnisse erlaubten).

Am 3. August begann die Schule. Ich besuchte mit Kathrin den Unterricht. Die Schule war nicht so toll, weil alles ganz anders war als in Gyönk. (Das ganze war nicht so wie in Darmstadt, wie es die ehemalige 2.b erzählt hatte.)

Alles war sonderbar. Die Schüler passen auf, was der Lehrer sagt, und sie fragen viel mehr. Die Stunde ist eher gesprächig.

Die Schüler wiederholten den Stoff der letzten stunde nicht, schrieben nur Arbeiten, aber nicht so oft WIE WIR! Sie dürfen ab der 11. Klasse auf dem Schulhof rauchen. Die meisten Leute haben schlechte Laune in der Schule.

Im Julianum – dem Gymnasium in Helmstedt – lernen ungefähr 1000 Jugendliche. Sie kennen sich einander nur oberflächlich. Die haben weniger Stunden als wir (ca. 27-28 in der Woche). Trotzdem bedeutet die Schule für alle Stress. Aber manchmal machte es – meiner Meinung nach – Spaß. Ich ging drei Wochen lang in die Schule.

Am 24. August traf ich mich mit Uta & Thomas wieder. Der Plan war, dass wir am 25. 8. nach Ungarn fahren würden. Ich sah alles grau, ich wollte noch bleiben (natürlich hatte ich Heimweh, trotzdem...). Ich fand viele Freunde dort, wir hatten viel Spaß miteinander. Ich konnte nicht glauben, dass alles schon zu Ende war. Mit großer Traurigkeit fuhren wir ab. Wir übernachteten in München, und am 26. 8. um 20 Uhr war ich wieder zu Hause.

Alles war weg. Alles war nur noch Erinnerung. Aber jetzt, ein bißchen später, denke ich noch immer sehr oft an diese Tage. Ich werde sie nie vergessen. Ich hoffe, dass ich alle irgendwann noch einmal wiedersehen kann.

Danke für Alles!

Farkas Erzsi, 2.b

Gute, „alte“ TLG-Studenten tanzen wieder

... Es war einmal eine Tanzgruppe im Rahmen vom TLG. Mit der Zeit wurden die Mitglieder alt, und sie verließen die Gruppe und auch die Schule.

Im September des vergangenen Jahres erhielten sie einen Brief von ihrem ehemaligen Chef mit dem Vorschlag, wieder zu tanzen und jede Menge Spaß miteinander zu haben. Leider konnten nicht alle kommen. Es war Hochsommer. Wir "packten" uns in einen BUS und machten uns auf zu neuen Wegen (genauer gesagt zur Insel Korula). An der Küste entlang konnten wir schon die Schönheiten der Umgebung genießen: auf einer Seite das azurblaue Meer, links von uns die Felsen. Als wir immer näher zur Insel kamen, stieg die Stimmung.

Hitze! Hitze! - und der erste Sprung ins Wasser, nach ca. 20-stündiger Fahrt.

Die Tage vergingen sehr schnell: vormittags bei den Tanzproben, nachmittags im Meer. Inzwischen erfuhren wir, wie tief unser Gábor (Illés) schlafen kann, wie gut unser Zsótti (der Schachmeister) den Milchreis a'la Andraschek machen kann.

Hm... Köstlich!!! Wir aßen ebenso gutes Essen wie bei Tante Emma. Unser Favorit "Dzsuvácska": himmlisch! Abends verbrachten wir die Zeit meistens rund um den großen Tisch mit zwei Würfeln (und immer weniger Streichhölzern pro Kopf). Es gab nur Glückspilze-entweder im Spiel oder in der Liebe. Bei Vollmond hätte man die Möglichkeit gehabt, 3 bellende, sehr leicht bekleidete "Kuwazse" zu hören. Ich hab's leider auch verpaßt, aber Diána... Im Wasser haben wir auch jede Menge Spaß gehabt: z.B.: Volleyball spielen, Menschenturm und Formationen machen, einfach die tiefen Regionen erforschen oder die Sonne von unten beobachten. Vier mutige Jungen erreichten eine - optisch - in der Nähe liegende Insel.

Wir machten uns mit dem Gruppenleiter der Korulaner Tanzgruppe bekannt, dessen Gruppe weltweit auftritt.

Nach den heißen Sommertagen haben wir uns wieder im September getroffen. Langsam wurden wir erfahrene Experten im Busschlafen, da wir nochmal ca. 20 Stunden fuhren, aber diesmal Richtung Norden. Werder/Havel war unser Ziel.

Die Stadt liegt ganz nahe bei Potsdam, der Landeshauptstadt von Brandenburg. Endlich konnten wir unsere geliebten Tänze im Rahmen des ersten "Ernte- und Schützenfest" vorführen.

Unsere gute Laune gab's noch immer. Wir haben uns nicht nur die Kleine Havelstadt, sondern auch die Stadt Potsdam mit ihrem berühmten Schloß Sans Souci ("Ohne Sorgen") und, fünf Jahre nach der Wiedervereinigung, Berlin angesehen. Den westlichen Stadtteil haben wir mit der Hilfe von Zsuzsi néni kennengelernt.

Unser Reiseführer in Ostberlin war

unser ehemaliger, von allen geliebter Lektor Herr Scheyhing. Wir sind durch den Check Point Charlie, entlang der abgerissenen Mauer und durch das historische Brandenburger Tor spaziert (Auf der Ostseite wird überall gebaut. Es sind überall die Bilder von den geplanten, modernen und imposanten Bauten zu sehen.) Den im Sommer verhüllten Reichstag besuchten wir auch.

So war's, schön war's und es wäre toll, es nochmal zu erleben.

Ich spreche meinen Dank aus auch an Gyöng, an Frau und Herrn Reimer und an die Teilnehmer: Bende Erő, Gáspár Laurencia, Kálmán Judit, Bércz Edit, Peer Maris, Baranyai Zoli, Keresztes Begyó, Weisz Tomi, Heszler Zsolti, Andraschek Zsótti és Illés Gáboromnak odor -nek.

Éva Fleischuran Exstudentin

Musik verbindet uns

In den Sommerferien unternimmt man allerlei: Man kann ausruhen, baden, seinen Hobbys nachgehen, Freunde besuchen, verreisen; mit einem Wort: Urlaub machen. Mein Urlaub zog sich in diesem Jahr etwas länger hin. Während meine Klassenkameraden bereits am 4. September die Schulbank drücken mussten, hatte ich dank der Partnerbeziehung zwischen Gyöng und der deutschen Stadt Darmstadt die große Ehre, zusammen mit drei anderen ungarischen Schülern 10 Tage lang im Europäischen Jugendsinfonieorchester in Darmstadt spielen zu können. Über diese Einladung waren wir sehr glücklich, dort kamen doch aus 14 Ländern insgesamt 74 junge Musiker zusammen. Wir konnten viele interessante Menschen treffen und unser Können unter Beweis stellen. Im August trafen die Noten ein! Mit meinem langjährigen Lehrer, Hortobágyi Pista bácsi, studierte ich meinen Teil auf der Klarinette ein. Schon bei der ersten gemeinsamen Probe in Darmstadt, wo jeder zunächst einsam vorspielen musste, zeigte sich, dass wir alle fleißig geübt hatten. Unser Dirigent, Herr Mechlenburg ließ uns vom Blatt abspielen und war begeistert. Nach dieser Probe erweiterte sich unser Programm für die Konzerte, und es begann eine intensive Arbeit: vom 4. bis 6. September hatten wir morgens mit den deutschen Schülern zusammen Schulunterricht und nachmittags jeweils 3-4 Stunden Orchesterprobe. Am 7. September folgte die Generalprobe und am Abend das erste öffentliche Konzert in Darmstadt. Der Saal war ausverkauft. Wir alle waren sehr aufgeregt, spielten voller Energie und Konzentration, und hatten Erfolg! Unbeschreiblich war die Freude über die Begeisterung: 74 Jugendliche aus ganz Europa, die viele unterschiedliche Sprachen sprachen, brachten nach harter gemeinsamer Arbeit mir ihrer Musik von Händel ihre frohe Botschaft des Verständnisses und der Freundschaft zum Publikum. Das vom Bürgermeister gegebene Festessen hatten wir uns verdient. Schon am

nächsten Tag ging es in die Schweiz. Die Darmstädter Partnerstadt Obersimmental feierte ihr Jubiläum, und wir sollten mit der Musikschule Obersimmental gemeinsam ein Konzert geben. Die Fahrt war recht lang, aber wir langweilten uns nicht: viel wurde erzählt, gescherzt und gelacht. Auch in der Schweiz wohnten wir bei Gastfamilien, die uns wie die deutschen Familien verwöhnten. Wir lernten die Bräuche dieser Länder kennen. Tags darauf war zunächst Generalprobe, danach bestiegen wir den Egli, einen richtig hohen Berg. Ganz oben gab es Mittagessen. Eine wundervolle Idee. Die Berge und die Aussicht faszinierten uns alle. Am Abend schauten wir uns eine Oper, den „Barbier von Sevilla“ an. Bei der anschließenden großen Party wetteiferten die jungen Leute beim Tanzen. Der große Tag, der 10. September: in einer Matinee spielten wir zusammen mit den Schülern von der Musikschule Obersimmental vor mehr als 2000 Zuschauern. Auch hier hatten wir großen Erfolg. Begeistert nahmen wir danach an allen weiteren Jubiläumsveranstaltungen und der abendlichen Party teil. Umso schwerer fiel uns der Abschied von der Schweiz am nächsten Tag. Auf der Rückfahrt nach Deutschland wurde uns bewusst, dass diese herrlichen gemeinsamen Tage mit dem großen Abendessen in Darmstadt bald zu Ende gehen würden. Von unserer Rückfahrt in die Heimatorte am 12. September versprachen wir uns, einander zu schreiben und Photos zu schicken. So bleiben die Erinnerungen an freudvolle, arbeitsintensive Tage mit Gleichgesinnten lange wach. Und alle haben wir nur einen Wunsch: im nächsten Jahr uns wieder zusehen, denn die Musik verbindet uns in Freundschaft.

Tóth Roland, 2.b

10. szám (1996.)

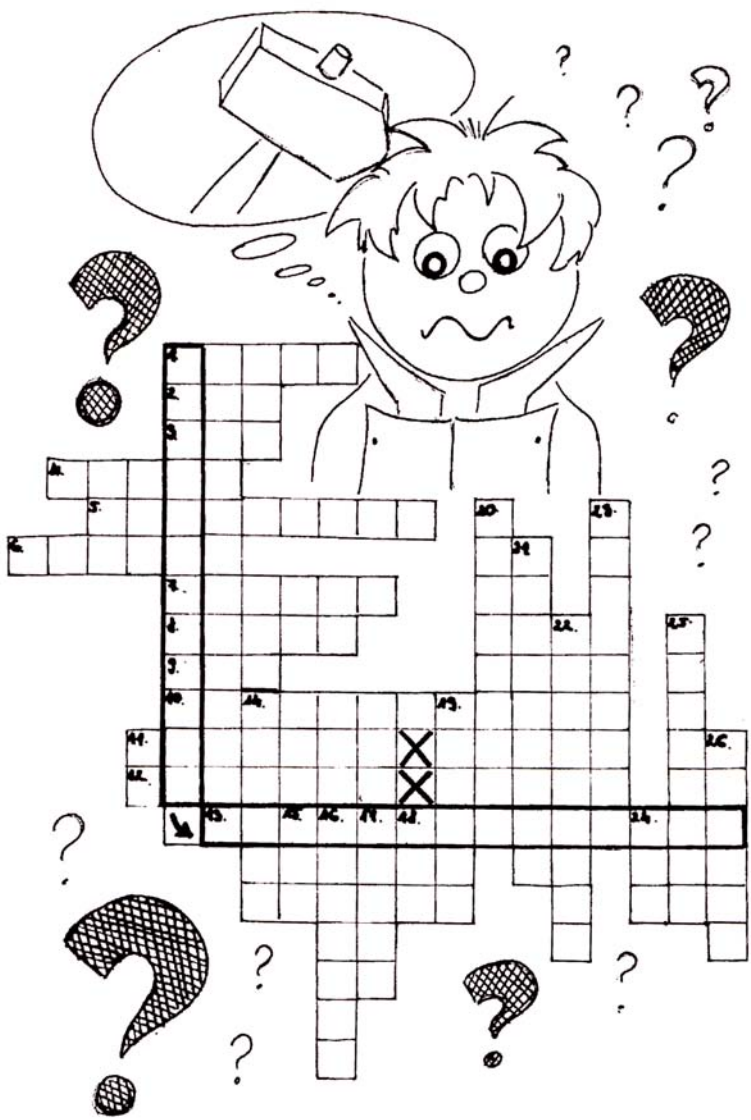
A gyönki kollégista története...

VÍZSZINTES

1. Aladzsics Gábor régi törzshelye
2. Ilyen is van a kóterben
3. Kellemetlen szagú, pocsek ízű folyadék: a gyönki...
4. „Mókás”, szerda esti szórakozás
5. Gyönki sikersportág
6. Finom édesség / Kézilabdakapus
7. A 3.b. számára tiltott zóna
8. Lufi jelzője
9. 4.a-s fiúk száma a kóterben
10. Rettogetek alsóbbévesek! Lesz még
11. Monyó teljes neve lenne, ha Móni helyett Inka lenne.
12. Szépreményű zoológus

FÜGGŐLEGES

13. N, mint Nándor (a Frei)
14. Jó, ha van. Főleg este...
15. Olyan édes a gyönki élet, mint a ...
16. Evangélium / Még a szegény kollégistát is jókedvre deríti
17. Már úgyahogy gagyogunk ezen a nyelven.
18. Folyékony kenyér
19. Csintalan gyermek „lőfegyvere"
20. C. keresztneve
21. A 4.b. jól meg szokta a születésnapokat ...
22. Egyik német partneriskolánk ebben a városban található
23. A Tankcsapda legutóbbi koncertsorozatának a neve
24. Általában a vaskúti zenekar szolgáltatja ezen az alkalmon a zenét
25. Drága iskolánk elsőosztályú zenekarának a neve
26. Kedvenc gyönki ABC-nk

Megfejtés: A győnlki kollégista története a tékozió fü történetének egy továbbfejlesztett változata: hazatér a kollégiumba, azután lemejt

Dicshimnusz a negyedikesekhez

(Írta Andádi tanár úr és csapata - elhangzott a Tolnai napok vetélkedőjén)

Ime hát felvirradt szép napunk,
A negyedéveseknek most hálát adunk.
Hogy látjuk végre szép tekintetük,
Csodás tetteikről zeng most énekünk.

Varga Péter bátor és vidám,
A húsos autó nem rettentí ám.
De a kanyarban túl gyorsan nyomult,
A trabant így bealkonyult.

Szép szerelmük példa a számunkra,
Katalin, Robi, Laci és Olga,
Töletek kár, hogy kevesen tanultak,
S a radiátorhoz egyedül tapadtak.

Tehetségüknek nincs határa még.
Tetteikről szólnak a népmesék.
S hogy élenjárni nekik nem ciki,
Van náluk mindig néhány szál cigi.

Horváth Szabolcs a legnagyobb szervező,
Vele újjat húzni sohasem lesz nyerő.
A történetben mélyen elmerül,
Minden szünetben a Rózsának örül.

S ha már itt tartok, még hadd mondjam el,
Náluk mindenki ötösre felel.
Így a 4.b örül s énekel,
S minden sikert jól megünnepel.

Besenyő Pista és Soós Roman
Már matekból régen az élre állt,
S ha meg nem buknak, lesz majd kettesük,
Ha majd nyáron piros hó esik.

Ime, itt állunk szorongva s habozva
A tanári kar színe és java.
Vége annak, ki sok egyest adott,
Most ezért túl nehéz feladatot kapott.

Gyönk, gyönk, Gyönk...

(Egykori diák-dal)

Gyönk, Gyönk, Gyönk te bámulatos fészek!
Téged bámul józan és részeg.
Téged bámul észak és dél,
Tisztelettel nemzedéked hosszú útra kél.

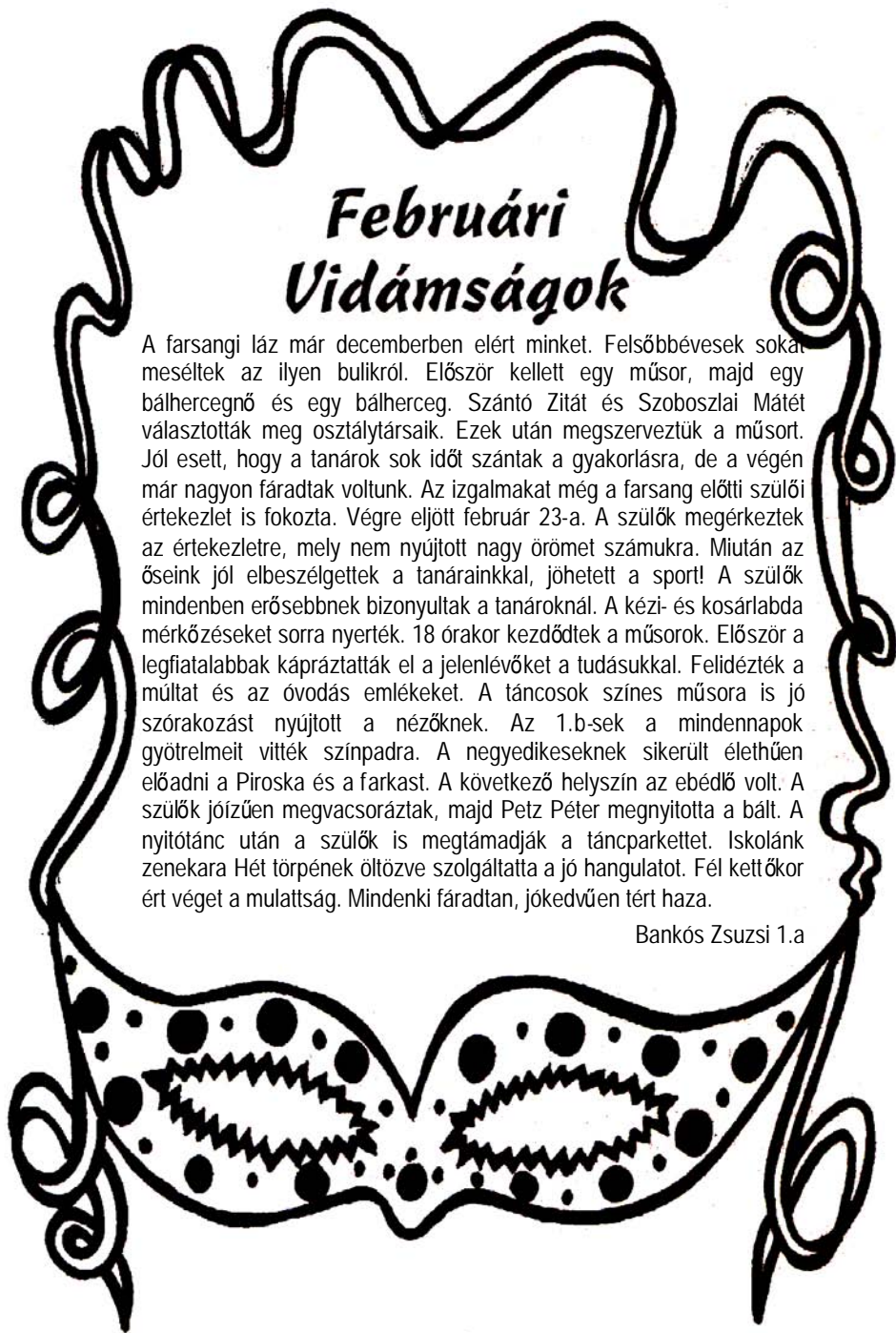
Gyönk, Gyönk, Gyönk.

Gyöngyök épül, te bu na bi - mi je nek, téged bámul józan és részeg,
Téged bámul józan és részeg, téged bámul józan és részeg, téged bámul józan és részeg,
Téged bámul józan és részeg, téged bámul józan és részeg, téged bámul józan és részeg,
Téged bámul józan és részeg, téged bámul józan és részeg, téged bámul józan és részeg,
Téged bámul józan és részeg, téged bámul józan és részeg, téged bámul józan és részeg,

Februári Vidámságok

A farsangi láz már decemberben elért minket. Felsőbbévesek sokat meséltek az ilyen bulikról. Először kellett egy műsor, majd egy bálhercegnő és egy bálherceg. Szántó Zitát és Szoboszlai Mátét választották meg osztálytársaik. Ezek után megszerveztük a műsort. Jól esett, hogy a tanárok sok időt szántak a gyakorlásra, de a végén már nagyon fáradtak voltunk. Az izgalmakat még a farsang előtti szülői értekezlet is fokozta. Végre eljött február 23-a. A szülők megérkeztek az értekezletre, mely nem nyújtott nagy örömet számukra. Miután az őseink jól elbeszélgettek a tanárainkkal, jöhetett a sport! A szülők mindenben erősebbnek bizonyultak a tanároknál. A kézi- és kosárlabda mérkőzéseket sorra nyerték. 18 órakor kezdődtek a műsorok. Először a legfiatalabbak kápráztatták el a jelenlévőket a tudásukkal. Felidéztek a múltat és az óvodás emlékeket. A táncosok színes műsora is jó szórakozást nyújtott a nézőknek. Az 1.b-sek a mindennapok gyötrelmeit vitték színpadra. A negyedikeseknek sikerült élethűen előadni a Piroska és a farkast. A következő helyszín az ebédlő volt. A szülők jóízűen megvacsoráztak, majd Petz Péter megnyitotta a bált. A nyitótánc után a szülők is megtámadják a táncparkettet. Iskolánk zenekara Hét törpének öltözve szolgáltatta a jó hangulatot. Fél kettőkor ért véget a mulatság. Mindenki fáradtan, jókedvűen tért haza.

Bankós Zsuzsi 1.a

Das neueEuropa

Es war einmal ein vereintes Europa, in dem es nur Frieden und Wohlstand gab. Die Menschen freuten sich darüber, daß sie in einer solchen wunderbaren Welt leben können, und fast vergaßen sie die Vergangenheit, die nicht so gut war. Die Vergangenheit... in der alle Länder fast selbständig waren, es trotzdem viele Probleme gab, Kriege, die man nicht vernichten konnte. Das war um die zweite Jahrtausendwende. Die Quellen der Probleme waren der Rassismus, die religiösen Unterschiede, die Drogen usw. Man strebte immer nach Geld... Sie machten sich keine Gedanken um Umweltschutz und ungesundes Leben. Sie wußten, daß sie etwas Schlimmes tun. Die Leute hatten eine Idee, mit deren Hilfe man vielleicht besser leben könnte. Sie wollten das ganze Europa vereinigen. Deshalb traten sie in festen Kontakt miteinander. Sie schufen eine gleiche Sprache, gleiche Kultur, gleiches Geld in Europa. Die Menschen fühlten sich wie im Himmel... zuerst... Sie dachten, daß es gut ist, wenn jeder mit jedem in Frieden lebt und jeder das gleiche Recht hat." – Der Mann wird plötzlich still... sein Blick verschwindet in die Ferne. Vater und Töchter sitzen in der Küche, es ist schon dunkel draußen. Das Mädchen nimmt die Hand des Vaters: „Papa, erzähl mal weiter! Was passierte danach?" Der Vater schüttelt seinen Kopf und kommt wieder in die Wirklichkeit zurück: „Die Menschen verloren ihre Persönlichkeit, ihre Vergangenheit, ihre Kultur und ihr Land. Sie begannen zu streiten, sie fanden alles „langweilig“. „Woher weißt Du das alles?" - fragt das Mädchen. „Das geschah, als ich ein kleines Kind war. Wir wohnten in einem kleinen Land, das wichtige Traditionen und eine interessante Geschichte hatte. Eigenartig, wie in allen anderen Ländern. Die Ungarn waren das Volk, das immer die Grenze zwischen dem Gebiet des Kriegs und des Friedens in der Geschichte bedeutete." „Aber ich verstehe das nicht. Das ist gut, wenn die Menschen einander helfen. Nicht wahr?" Der Mann lächelte: „Doch. Aber das ist nicht so einfach. Die Menschheit soll in einem Bund leben, in dem jeder auf die anderen Rücksicht nehmen soll. Man darf die eigene Kultur und die eigene Traditionen nicht vernichten, sondern sie pflegen und sich entwickeln lassen. Ohne Toleranz kann man nicht leben. Die Kultur aller Länder muß man anerkennen. Die Möglichkeiten des politischen und wirtschaftlichen Lebens müssen gleich sein, um gleiche Chance im Weltmarkt zu haben. Wenn die Länder in einem Bund leben, können sie einander gegenseitig helfen und unterstützen. Aber das bedeutet nicht, daß

die Kultur und die Sprache der Völker gleich sein muß. Mit der wirtschaftlichen und politischen Gleichheit haben alle Kinder in Europa die gleichen Chancen und Möglichkeiten im Leben." „Aber das haben wir Papa, oder?“

„Jetzt schon, glaube ich. Die Menschen müssen sehr viele Methoden ausprobieren. Inzwischen wird man immer klüger. Die Erwachsenen sollen die Welt nicht für sich selbst, sondern für die Kinder der Zukunft aufbauen... also für Dich!“ - streichelt der Vater den Kopf seiner Tochter mit Liebe. Brigi Horváth, **Erzsi Farkas**, Ungarn, Gyank „TLG“ EIN-STEIN.

In den vergangenen Jahren zeigten sich auf dem Gebiet der europäischen Sicherheitspolitik vielversprechende Zeichen. Diese Merkmale weisen darauf hin, daß die Sicherheit unseres Kontinents gewährleistet wird und zerrüttende und zerstörende Probleme gelöst wird, falls es die Gemeinschaft der europäischen Nationen will.

Das entschlossene Auftreten der NATO bewies den Zweiflern und Skeptikern auch, daß das vereinigte Europa genügend Kraft und Entschlossenheit besitzt, um unser gemeinsames Interesse - den Frieden und die Stabilität notfalls sogar durch Gewalt zu erreichen und zur Geltung zu bringen.

In den Ländern unserer Region, in der Minderheiten leben, müssen die persönlichen und kollektiven Rechte den Minderheiten ermöglicht werden. Die Durchsetzung dieser Rechte ist ja die einzige Garantie dafür, daß diese Minderheiten ihre Identität, ihre Sprache und ihre Kultur für die Zukunft bewahren können. Ohne die Durchsetzung dieser Rechte würde diese Region ständig bedroht werden. Es ist das gemeinsame Interesse Europas und der USA, daß ein ähnlicher Konflikt wie die südslowakische Krise auf unserem Erdteil nie wiederausbrechen und solche blutige Ausmaße erreichen darf wie dies in den vergangenen Jahren geschehen ist. Dieser Krieg geschah direkt an unserer Grenze, deswegen wäre für Ungarn die Mitgliedschaft in der EU und in der NATO gut. Für die weitere Folge der NATO-Erweiterung und der Integration müssen wir Aufmerksamkeit wecken. Für uns ist es nicht neu, daß Rußland immer lauter gegen die Mitgliedschaft protestiert. Sie wollen Druck auf uns ausüben, damit wir nicht NATO-Mitglieder werden. Aber ohne die Integration fördernde Schritte würde unseren Raum und ganz Europa eine Instabilität bedrohen.

David Nagy, Roland Toth

WIR BAUEN EUROPA

Családban élni jó

Félméteres hótakaró borult a csendes kisvárosra. Az utcák ünnepi fényben tündököltek, s a házakból gyermeki nevetés halk moraja hallatszott ki. Karácsony volt. Az az ünnep, amikor még a legzordabb házba is beköltözik a szeretet melege. Már harmadik napja esett egyfolytában, s a csendes utcák meghittségét csak egy-két hókotró tompa zúgása szakította félbe. Hideg volt a házban. A férfi fogott pár hasáb fát, papírt, és meggyújtotta a kandallóban. Az hamar lángra kapott, s a szobában minden vörösös fényben izzott. A férfi sokáig nézte a lángok játékát, majd megszólalt:

„Én nagyon sokáig egyedül ünnepeltem a karácsony estét. A kedves házaspár, akiket szüleimnek mondhattam, sajnos már jó pár éve eltávozott az élők sorából. 10 éve fogadtak örökbe, s mutatták meg nekem, hogy az életben léteznek még szép dolgok, és hogy az emberi kéz nem csak ütni képes, hanem simogatni is. Velük végre megtanulhattam, mi az: szeretni, s megértettem a szót: család! .Még most is könnybe lábad a szemem, ha visszaemlékezem arra a napra ... ott az intézetben ...

... éppen büntetésben voltam. Hát persze! Kiborítottam a poharamat az ebédnél, ezért a halálos **bűn**ért pedig a sarokban kellett töltenem a délutánt. Ilyenkor az embernek sok ideje van, hogy elgondolkozzon eddigi életéről. Bármilyen furcsának is **tűnik**, 10 évesen sajnos már volt mit tapasztalnom a nevelőintézet sajátos' bánásmódjából. Éppen a szememet törölgettem, **legyőzve** előbújó könnyeimet, amikor ... megláttam **őket** az ajtóban.

A férfi túl volt már az 50-en, halántéka erősen **őszült**, robosztus alakja a biztonságot és az erőt sugározta. És a **nő**, akinek mosolya elhozta felém a szeretetet, csillogó szeme pedig a fényt, **Ő** lett hátra levő életem biztos pontja. A 45 felé közeledő törekeny asszony rámnézett, és mosolyogva férje felé fordult: „Hát nem tündéri ott a sarokban?!“ Hirtelen belém nyilalt a tudat: én, én vagyok az, akit kiválasztottak! Nem, ez nem lehet igaz! Nem kell többet a hideg ételt ennem, a rozoga vaságyon álomba sírnom magam, lesz egy szobám, saját játékaim, és végre lesz egy... egy apukám és egy anyukám! Furcsa érzés kerített hatalmába. Legszívesebben odarohantam volna hozzájuk, hogy megölelhessem **őket**, s érezzem a biztonságot karjaikban. Nem ismertem a házaspárt, mégis mintha valami láthatatlan erő azt akarta volna, hogy közeledjek

feléjük. Egy hang azt súgta: „Fuss!” és én futottam..Az asszony leguggolt, én pedig botladozva karjai közé estem. A következő pár órában szinte egyik pillanatról a másikra történt minden. Elintézni a papírokat, mindent megbeszélni a nevelőnővel, az örökbefogadás stb. Legnagyobb sajnálatomra nem vihettek rögtön magukkal. A kedves kezek búcsút intettek, de már nem sokáig! Teltek a napok, egy hét, még egy. Minden nap egy újabb reményteljes várakozás, egy beteljesületlen vágy.

Végre eljött a nagy nap! Beszálltunk az autóba, és én hatalmas izgalommal vártam, hogy új otthonomat szemügyre vehessem. Gyönyörű volt a ház, hatalmas kerttel, és ők egyedül éltek benne egészen a mai napig. Nem lehetett gyerekük, de a magányt már nem bírták tovább. És pont engem választottak, engem! A többszáz gyerek közül én lehettem az a szerencsés, aki pár év után elmondhatta magáról, hogy igazi családban nőtt fel. Családban, ahol nem volt baj, ha kicsit rossz voltál vagy ha rossz jegyet vittél haza az iskolából. Ahol megtanítottak élni és küzdeni a céljaimért, s ahol embert neveltek belőlem. Ahol gyengédség és aggodás vett körül, mert szerettek. Attól a perctől fogva, ahogy megláttak akkor délután ... a sarokban ..."

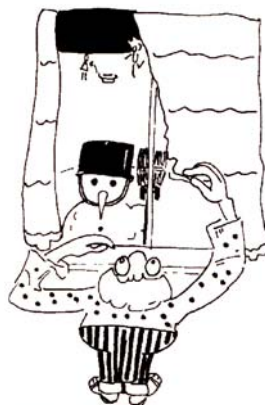
A tűz már majdnem elaludt a kandallóban, amikor a férfi az utolsó hasáb fát dobta az éhes lángok közé. Most újra erőre kaptak, bevilágították az egész szobát. „Meséld tovább apa!” - kérlelte az ősz hajú férfit egy csillagként ragyogó szempár. „Igen, mondd tovább légy szíves!” - hallatszott a szoba másik sarkából is egy vékony gyermeki hang. És az apa csak mesélt ... mesélt. A gyermekkoráról, a szüleiről, hogy hogyan talált rá a családi boldogságra. Számára azért mégis az jelenti a legnagyobb örömet, hogy most itt ülhet felesége és két gyermeke oldalán, akik neki minden kincsnél többet érnek. Elérte azt, amire oly sok ember vágyik ebben a világban: megtalálni a legszebb emberi értéket: a szeretetet, s továbbadni gyermekeinek. S most, hogy már ő ennek a családnak a biztos pontja, boldogan gondol vissza a szeretett házaspárra, akik megtanították neki: családban élni jó!

Tóth Hajnalka, 9.b

A cikk a „Családban élni jó” című pályázaton I. helyezést ért el.

Elhatározás

Esteledik Csend ül a városra. A súlyos, fekete éjszakában vaskos hópelyhek szállingóznak. Odakint fagyos, téli szél fúj. Mindent fehér lepedő borít. Ábrándozva ellépek az ablaktól. Fejemben - mint annyiszor - a lét kérdései kavarnak. Mi értelme egyáltalán az Életnek..? Hülye kérdés. Fogalmam sincs. Valami ösztönös félelem tart vissza, hogy megtegyem, amit kell. A barátnóm ma hagyott el, kitépett a lelkemből mindent. Az életről mindegyre

bebizonyosodik, hogy értelmetlen. Már késő lenne azon gondolkodni, hogy megtegyem-e? A kérdésre már rég megadattott a válasz, és meg is van írva valahol. Nem akarom megtenni! Élni akarok, szeretni és boldog lenni! De akkor is meg kell tennem. Csak elkezdeni nehéz, a többi már megy magától. De nem tudom elkezdni. Nem tudom rávenni magam, hogy megtegyem. Egy parancsoló hang ordít a fejemben: „Tedd meg!” A kétségbeeséstől nyüszítve válaszolom: „Nem akarom, nem, nem! Soha ...!” De meg kell tennem, én is tudom. Mindenre elszántan odalépek az asztalhoz, és... ..leülök tanulni!

Kollégiumi eskü

Nevem..., bár ez senkit sem érdekel, a mai szép, derűs, borvirágos estétől fogva önként és dalolva, alázatos tisztelettel viselem a szecska nevet, mely az alábbi primitív, általam is felfogható törvények betartásával jár:

1. A negyedikesnek mindig igaza van!!!
2. A negyedikkel mindig vigyázok, ugyanis a negyedikesben túlnyomás uralkodik. Felnyitni, ütögetni, sugárzó hő hatásának kitenni, vagy tűzbe dobni még józan állapotban is tilos. Használat előtt felrázandó. Szembe, szájba ne kerüljön. Gyermekektől elzárva tartandó. 18 éven aluliaknak csak szülői engedéllyel ajánlott.
3. Felsőbb évesekkel bármikor, bárhol, bárkivel, bármilyen pózban vagy a Viking Klubban találkozom, mindig előre hangos köszönést rebeg ajkam a felsőbbrendű, komoly, érett diáktársaim felé.
4. Otthonról hozott, édesanyám által becsomagolt étellemet, bármilyen halmazállapotú legyen is, felajánlom hőnszeretett negyedikeseimnek, kiknek ettől mosolygós arcuk beragyogja majd kollégiumunk szürke hétköznapijait.
5. Miközben az ebédlőben a mindennapi energiabombánkra várakozunk és kedvenc negyedikesünk, kiknek dicsfénye elvakítja szemünket, feltűnnek a horizonton, gondolkodás nélkül, mint Pavlov kutyája, feltétlen reflexem hatására a falhoz lapulok, mint tetű a levélre, és utat adva nekik megnyilunk, mint Mózes előtt a Vörös tenger.
6. Ha egy negyedikes vállára nehezedő terhei miatt szabálytalan pályán halad, fel sem merül bennem az a gondolat, hogy az intelligens negyedikes esetleg valamilyen számomra tiltott helyről jön. Akár kollégiumi férőhelyemet kockára téve képességeimnek megfelelően segítem, hogy elérje kitűzött célját.
7. Ha esetleg drága negyedikesünk a hatalmas kollégiumi kiadások és különórák miatt pénz szűkében lennének, zsebpénzemet a legszélsőségesebb nélkülözések ellenére is negyedikeseim délutáni kikapcsolódásának

finanszírozására felajánlom.

8. Elismerem, hogy bár nem látszik, Füzesséry Tamás is negyedikes!

E törvénykönyv a teljesség igénye nélkül készült, ezért e helyről való távozás után reklamációt nem fogadunk el. Ami esetleg kimaradt, azt is megfogadom. A műsorváltozás jogát fenntartjuk!

Gimnáziumi eskü '96 október

Én.... ezen a mai napon ünnepélyesen megfogadom, hogy a következő pontokat képességeimnek megfelelően betartom:

1. Az iskolai szünetekben, ha felcsillan a szemem egy negyedikes császár, vagy egy tanár, illetve egy felsőbbéves láttán, szívem megdobbán, kezeim remegni kezdenek és szürkeállományomon átfutó parancs hangszálaimat működésbe hozza, majd hangos köszönés hagyja el ajkaimat.
2. Az iskolai szabályzatot szigorúan betartom, minden órára szorgalmasan készülök, ezzel örömet szerzek tanárainknak.
3. A folyosón tartózkodva mindig vigyázok, nehogy egy felsőbbéves útját álljam, aki épp az órájára siet. Ha ez mégis megtörténne, bocsánatkérések közepette félreállok.
4. A büfénél állva, ha megpillantok a hátam mögött egy negyedikes császárt, kinek arcát az éhség gyötrő jelei eltorzították, megesik rajta a szívem, elszégyellem magam és zsebpenzemet felajánlva magam elé tessékelem.
5. Akaraterőm maximális felhasználásával, drága negyedikesünk jó példáját szem előtt tartva a gimnázium alapkövetelményeit betartom, melyek a következők:
 - Nem fogyasztok alkoholtartalmú italokat, legyen annak

alkoholtartalma akár egyetlen százalék is. Kivéve persze, ha ennek fontosságát orvosilag igazolni tudom.

- Negyedékesünk féltve őrzött egészségének óvása érdekében, nem hajlok a dohányzás káros szenvedélye felé.

- És végül, de nem utolsó sorban: tanáraimmal és diáktársaimmal szemben mindig tiszteletet tanúsítok nemre és származásra való tekintet nélkül.

6. A negyedikes császáraimat nem mindig tekintem példaképeimnek.

7. Az iskolai rendezvényeken, tanulmányi versenyeken büszkén képviselem messze földön híres iskolám színeit, így öregbítem a gimnázium hírnevét.

Mostantól fogva a Tolnai Lajos Gimnázium tiszteletbeli szecskája vagyok, és büszkén viselem ennek megtisztelő jelét az alig észrevehető, piciny jelvényt.

Gondolatok

„...vaskos szavak dörömbölnék agyamban, kaparják börtöncellájuk sötét falát hosszú vékony kezeikkel. Vállamra súlyos teherként nehezedik az idő, az örök uralkodó. Menni kéne, futni, elfutni az idő elől, hogy sohase kényszeríthessen életfogytiglani rabságra, hisz már mindenki a foglya.

Érezted már azt, hogy várnak Tőled valamit, hogy tenned kell, amit tenni tudsz, amíg bírod erővel, s amíg az idő nem ér utol... futnod kell a végtelenbe, el, messze, menekülsz. Nem tudod vállalni a felelősséget, amit Te akartál. Hát most szenvedj rabláncaid marcangolva, s önkínzó napjaid számlálva várd a megváltást. Mert egyszer annak is jönnie kell... majd. Senki sem tudja, hogy mikor. De addig is túrj, és viseld el mások rigolyáit, hisz azt is Te akartad. Te vagy az oka mindennek, a Te végtelen nagyravágásod okozza majd a vesztem. Miért nem tudsz legalább egyszer másokra is gondolni? Rám, aki Te vagyok... Te,

háborgó lelkem, ki most adsz leszámolást eddig elkövetett bűneimért. Vétkeztem veled szemben, és vétkem miatt most Érted szenvedek tűrök... élek ...”

Tóth Hajni, 3.b

A természet csodája

... és akkor minden elsötétedett. Nem látott semmit, csak a HANG-ot hallotta. Megpróbált odébbkúszni, *de* nem tudott mozdulni. Ismét hallotta a HANG-ot. Csontjaiban különös érzés fett úrrá: *a félelem*. Még sosem érezte ezt. Lábánál nyomást érzett, s ettől dühösen, ám némi *félelemmel rugdalni* kezdett. Megint megszólalt ez a sikoltáshoz hasonlítható HANG, ami, mint *eddig* mindig, most is halk *nyögésbe* fulladt. Érezte, *hogy* valami folyékony *anyagban fekszik*. A folyadék hirtelen *horgos* zubogással elránt az előtte *levő* esőben. RémuIt kiáltások, halk nevetgélések és valami furcsa... mintha fékcsikorgás... Ismét érezte, *hogy* furcsa érzések kerítik hatalmába, és akkor ...! *Igen!* Az a nyomás hátulról. Már megint! Fájdalmat érzett. Benyomódott *a csőbe*. Megpróbált menekülni, előrébb jutni a szűk *résben*. Hirtelen iszonyú *fénybe* került. Valaki *a fejét* fogta és hiúzni *kezde*. Gumikesztyűs ujjak nyúltak a torkába és az orrába... A szemét nem tudta kinyitni. Ilyesmit „odabenn” még sohasem érzett. Sírni kezdett, üvöltött, miközben távolról hallotta a barátságos mondatot, amit ugyan nem neki szántak: „ASSZONYOM! KISLÁNYA SZÜLETETT!”

Balassa Gabriella 2.b

Úgyahogy

Megkértek, hogy írjak valamit a csodálatos, utánozhatatlan, fenomenális, eszméletlen, kimondhatatlanul szuper ÚGYAHOGY együttesről. Hát kezdem az elején: Úgy kb. másfél éve, 1995. június elején egy kezdő gitárospalántában, Torma Bélában feltámadt a gondolat, hogy most már ideje lenne egy zenekarban játszani. Abban az évben lépett fel iskolánkban a „Fehér Band”, aminek a basszusgitárosa igen megtetszett (mármint a játéka), és a célnak is pont megfelelt (szintén a játéka). Valamennyire ismertem is őt, hát felkerestem és elmondtam neki az egész zenekaros cuccot. Beleegyezett, így ő, azaz Schmidt Péter lett az alakuló zenekar bőgőse. Akkoriban gyakran jártam az ifjúsági lakótelepen és figyeltem, hogy Hum Tanár Úrék szomszédjában valaki állandóan a dobokat püföli (és nem is olyan rosszul). Ráadásul a Schmidt Peti jól ismerte őt, elhívtuk, beleegyezett, úgyhogy már dobosunk is volt: Szoboszlai „villámkezű” Máté. Ennyit sikerült nyárig összehozni a zenekarból. Nyáron nemigen hallottunk egymásról, azután szeptemberben mi hárman összefogtunk, és minden hét szerdáján a kollégium ebédlőjében játszottunk, próbáltunk. Neked írom a dalt, Legjobb méreg, Born to be wild, Elfelejtett szó. Így ment egy hónapig, aztán jött a szecs kabál. A bál alatt gyorsan összedugtuk a fejünket (Péter, egy zongorista haverja, Máté, én), és elhatároztuk, hogy eljátsszuk a „Húsz év múlva”-t. Gyorsan megbeszéltük az akkordokat, én meg rábeszéltem Mészáros „aranytorkú” Ágit, hogy énekeljen. Összejött, jó volt. Ez volt a „Béla Band” első fellépése. Ezen a „koncerten” rádöbentünk, hogy billentyűs nélkül nem megy. Hát ki más tudna jobban játszani zongorán egy iskolában, mint az énektanár?! Nem sok reményt fűztünk ahhoz, hogy elfogadja a meghívást, de azért megpróbáltuk..., és ő lett a zenekar billentyűse. Sőt, nem csak, hogy elfogadta, de beleadott mindent, és ő lett a zenekar lelke, a fenomenális Andódi László. Folytatódtak a próbák, de most már az iskola kultúrtermében, ahol zongora is van. (Sikur Tanár Úr is lelkesen támogatta a próbákat és segített, ahol kellett, főleg a Máténak.) Az összes felszerelésünk egy 60 W-s Peavey volt, semmi mikrofon, így nem hallottuk az éneket. Az egyik próbán ezt megelégteltük, és átszóltunk a lánykollégiumba, hogy jöjjen négy lány, aki énekel, hogy tudjuk, mikor hol tartunk. Jöttek, énekeltek,

maradtak. Ők: Nagy Noémi, Horváth Brigi, Tóth Hajni, Szentesi Ági, a pacsirták. November 18-a: a németek fogadása az általános iskolában egy bállal összekötve. Meghívtak, elfogadtuk. A lányok közül csak Hajni ért rá, de egy torok nem nyújt olyan jó hangzást, úgyhogy egy fellépés erejéig –az éppen arra lézengő- Romsics Gitta is hozzásegített a banda sikeréhez. Neked írom a dalt, Petróleum lámpa, Elfelejtett szó. Első fellépésnek elment. A bál is jó volt (mondjuk a „mexikóival” kapcsolatban akadtak kivetnivalóim). Hiányzott egy fúvósszekció is, hát meghívtuk Csókás „csoki” Norbit és Tóth „aranyszájú” Stüssy Rolandot. Ettől kezdve a lehető legaktívabban próbáltunk. Úgyhogy szalagtűzőre összehoztunk egy saját koncertet 35 (!) számmal a repertoárunkon. Ezután egy létszámváltás történt. Nagy Noémi távozott a zenekarból. Most ismét megköszönöm a közreműködésed: KÖSZI! Egy ideig három pacsirtával maradtunk, később zenekartaggá avattuk Mészáros Ágit, miután egy fantasztikus koncertet adtunk óvodás pajtásainknak. A következő fellépés farsangon volt. Hét törpének öltöztünk be, és a Csoki lett a Hófehérke. Jó muri volt. „Ki mit tud”-ra is mentünk, igaz helyezést nem értünk el, de legalább megtudtuk, hogy kb. milyen szinten vagyunk. Közben csatlakozott zenekarunkhoz Ladányi Nikolett, aki azóta is fuvolájával színesíti a zenekar hangzását. A keszthelyi Helikon Napokon szintén felléptünk, ahol három saját számunkból kalóz kazetta született. Riport készült velünk, és leadták a keszthelyi rádióban, úgyhogy az egész Balcsi part Úgyahogyot hallgatott egy szám erejéig (egyébként sohasem szoktunk dicsekedni...). Jártunk Dombóváron is, ahol szintén az iskolát képviseltük, megálltuk a helyünket, és nyertünk egy különdíjat is (azt hiszem mondtam már, hogy nem szoktunk dicsekedni). Ezután csináltunk egy évzáró bulit, ami azért volt különleges, mert szabadtéren zajlott le. A nyáron pihi, aztán idén folytatódott a zenélés, bár kis akadályok adódtak, ugyanis Andódi László távozott az iskolából, és Szekszárdon kezdett dolgozni. Idén, ismét a németek fogadására, koncertet adtunk a Gesztenyefa vendéglőben, de megváltozott létszámmal. Mészáros Ági sajnos távozott a zenekarból. Szóval az aranytorú énekesünk, aki már az első lépéseknél segített (!!!), befejezte az együttműködést. Neked is KÖSZI mindent! Tamásiban nélküle léptünk fel november 30-án. A Cafe Relax-ba kaptunk meghívást a Hosentroger zenekartól, és velük játszottunk. A cikk megírásánál itt tartunk. Az újság megjelenéséig

még lesz a szalagtűző hétvégéje, amikor koncertezni fogunk, de ismét megváltozott létszámmal, ugyanis Horváth Brigi nevű pacsirtánk is elhagyta a zenekart. Neki szintén köszönjük a közreműködést: KÖSZI! (Lassan elfogyunk.) Ezen kívül sikerült kiharcolnunk, hogy fellépésenként 3000ft-ot kapjunk arra, hogy ne saját zsebből kelljen kölcsönözni az erősítőket, amiken játszottunk a koncerteken. Riportereink körbejárták a „nagyvilágot”, és az „utca emberét” kérdezték, hogy mi a véleménye a zenekarról. Az első ember Szoboszlai Máté: - A zenekar jó, bár a dobos megpróbálhatja már két kézzel dobolni. A másik Schmidt Péter: - A banda jó, de az a basszusgitáros megtanulhatná, hogy mi a különbség a gitár és a korszó között. A két lány éppen a boltba tartott, mikor megkérdeztük őket (Szentesi Ági, Tóth Hajni): - A banda szupi, de azok a lányok néha mosolyoghatnak a színpadon, és talán énekelni is megtanulhatnak. Sikerült mikrofonvégre kapni (Na, de Béla!- a szerk.) Andódi Lászlót is, aki a következőket mondta: - A csapat professzionális! Nyomulnak ezerrel! Bááár a billentyűssel kapcsolatban vannak kifogásaim. Igazán túljuthatna azon a három akkordon! Az „utolsó utca” embere Torma Béla: - A banda konkrét, csak a gitárost kéne lecserélni egy olyanra, aki legalább azt tudja, hogy a gitár nyakán kell lefogni a húrokat. Köszönjük, hogy nyilatkoztatok! Most is játszik, próbál tovább a zenekar, de vannak akadályozó tényezők: februárban Schmidt Peti bevonul katonának, úgyhogy csak takarékon fog működni a banda. Májusban az érettségi miatt szintén szünet lesz, és az évzáró buli után befejeződik a csapat pályafutása. Feltéve, ha lesz, aki helyettesíti Szentesi „pacsirta” Ágit, és akadna egy gitáros is. De ez messze van, úgyhogy kénytelenek vagytok még egy jó ideig a Banda próbálkozásait elviselni. A Baravot és a Popcornt visszautasítva legelőször az Ein-Steinben közöljük közkívánatra az „Egy más világ” című szám szövegét.

Egy más világ

Száraz kenyér,
meleg sör,
hideg lábak,
néma föld.

Meleg a tél,
hideg a nyár,
és a ősz jön rögtön
a tavasz után.

Lángoló jég,
nedves tűz,
a félelem a halálból
az életbe űz.

Tompa tőr,
szürke kép,
a szél a föld alatt
fákat tép.

Ez egy más világ,
ahol a tegnap jön
a holnap után.

Szomorú nevetés,
halk sikoly,
öngyilkosság
szórakozásból.

Hamis a dal,
a fejem úgy fáj,
rózsaszín köpenyben
játszik a halál.

Ez egy más világ,
ahol a gitárkirály
még közöttünk jár.

Torma Béla, 4.B

Gyöng, Kolesz, sulis, mozi kedden, hideg, Gyöng, meleg,
 forró, kínai kaja, Gyöng, folyó-folyam, pattogó sajt,
 Tócsi, Big-City, vildgüvros, véres kéz, Gyöng, nemet, híd,
 Gyöng, kultúr, Bluzacstra, gitár, osztály, Péter, Gyöng,
 Cian-káli, szemét, csöcs van!, alma-water, 5cm!,
 orosz temető, híd, Gyöng, Sdmei, CO₂, zene, úgyahogy
 fülk, Kemler sör, Gyöng, 'Ajjd' kátrabb!, Sötét 60 fiai,
 Kemler, "Nem jut eszembe semmi!" Gyöng, Patkány,
 kaj, villanykapcsoló, Gyöng, Játalkor, edcitra, BT,
 blüvös csákd, Ki a főnök? Gyöng, Jink Beam, ketrec,
 Gyöng, ^{széles} újságírós kétféle, tandra, deutsch,
 pici T és ocsi, ^{széles} élcek, tanuló(?), Gyöng, gimnázium,
 He! barátok, szorongás, • ? • Tingli-Tel, ^{széles} gimnázium,
 23, ^{széles} rinka, Gyöng, kocsi, ^{széles} kaja, ^{széles} kacaj,
 Lujji, macska, ^{széles} Gyöng, ^{széles} kutya, ^{széles} 2b, ^{széles} egy pec
 Csigaó, Hejhos, ^{széles} fiatal, ^{széles} Ein-Stein, ^{széles} Gyöng,
^{széles} malacos ember, ^{széles} kék, ^{széles} közösség, ^{széles} boros napok, ^{széles} buli, Gyöng,
 A vak oroszlanok ^{széles} hazája, ^{széles} amit nem ihatok, ^{széles} való,
 Tankcsapda, dögös vonalkód, "Va ne! Már megint
 vasárnap!" Gyöng, iskola, vaságy, nem személytelen,
 dugattyúvisszatartó rugó, "egy nefa juice-t", Gyöng,
 Kati néni, szemüveg, Gyöng, gitár, úgyahogy, kemény
 Viki, Béla, újságírós, még gyerekkor, tudatlanság,
 Juventus, Gyöng, osztálytársak, Ein-Stein, Tócsi,
 Tette, balok, 17-es hald, Gyöng, úgyahogy, Gabi,
 Kukubenkó, ndies cikk, sörös kupak, nyafis, Gyöng,
 Sebaj Tóbiás, Serdjütt, Tingli-tangei, niki, Gyöng,
 "Jó reggelt! Háromnegyed hét van!" Gyöng, közei!

12. szám (1997.)

jöttem ... Láttam ... Ragzottam

Aludtunk. Horkolt, Abbahagyta. Horkolt. Abbahagyta. Horkolt. Horkolt. Horkolt. Kopogott. Bejött. Kiabált. Felkapcsota. Kiabált. Felébredtünk. Hozzávágтам. Hozzávágta. Hozzávágтuk. Elinenekült. Lekapcsoltuk. Aludtunk. Benyitott. Fefkapcsolta. Elszidtuk. Csodálkozott. Megszólalt Meglepődтünk. Röhögtünk. Fenyegedett Kikászálódтunk. Kiment felöltöztünk. Megkordult. Felmentünk. Megláltuk. Felfordult. Legyűrtük. Émelygett. Visszamentünk. Takarítottunk. Levítettük. Átmentünk. Ettünk. ittunk. Becsöngettek. Ittunk. Ettünk. Benieritünk. Elkéstünk. Kizavart. Magyarázkodтunk. Kizavart. Kimentünk. Focizтunk. Kicsöngettek. jöttek. Focizтunk. Becsöngettek. Vártunk. Állтunk. Vártunk. Jött. Bezavart Mentünk. Előreengedtük. Bement. Kinnmaradtunk. Becsuktuk. Röhögtünk. Kimentünk. Focizтunk. Kijött. Ordítózott Focizunk. Abbahagyta. Bement. Röhögtünk. Röhögtünk. Röhögtünk. Focizтunk. Kicsöngettek. Bementünk. Telefirkáltuk.. Letörölte. Telefirkáltuk. Letörölte. Kikergettük. Telefirkáltuk. Becsöngettek. jött. Bejött. jelentett. Észrevette. Kiakadt. Letörültette. Letörölte. Röhögtünk. Kiakadt. Becsuktuk. Elraktuk. Írtunk. Kiakadtunk. Lediktálta. Írtunk. Puskázunk. Észrevette. Mosolygott Elvette. Magyarázkodтunk. Kérleltük. Beírta. Kizavart. Kimentünk. Elszidtuk: Elküldtiük, Emlegettük. Megbeszéltiük. Elmentünk. Vártunk. Bementünk. Vigyorogтunk. Megkértük. Vigyorgott. Igazolta! Visszamentünk. Focizтunk. Becsüngettek. Focizтunk. Kicsöngettek. Focizтunk. Becsöngettek. Focizтunk. Kicsöngettek. Megkordult. Átmentünk. Felmentünk. Bementünk. Beállтunk. Vártunk. Vártunk. Vártunk. Előrementünk. Szidtak. Kiabáltak. Röhögtünk. Beadtuk. Megnézte. Megvizslatta. Gyanakodott. Odaadta. Leültünk. Megszagoltuk. Émelygett. Letuszkoltuk. Korgott. Felmentünk. Ettünk. ittunk. Átöltöztünk. Átmentünk. Dobálgattunk. Hülyéskedtünk. Elatálta. Felordított. Odakapott. Összegörnyedt.

Röhögtünk. Megjött. Ránkförmedt. Bemelegítettünk. Gyakoroltunk. Hülyéskedtünk. Ordítozott. hülyéskedtünk. Ordítozott Sprinteltünk. Sprinteltünk. Sprinteltünk. izzadtunk. Kidőgfőtünk. Kiköptük. Játszottunk. Játszottunk. Fáradtunk. Játszottunk. Elmentünk. Tusoltunk. „Tanultunk”. Magnóztunk. Bejött Kikapcsolta. Elvitte. Elszidtuk. „Tanultunk”. (Dumáltunk. Röhögtünk. Kártyáztunk.) Kimentünk. Vacsoráztunk. (Megláttuk. Émelygett....) Kilógtunk. Elmentünk. Mentünk. Mentünk. Bementünk. Kértünk. Lecsapolta. Habzott Leültünk. Koccintottunk. Meghúztuk. Kártyáztunk. Ittunk. Dumáltunk. Ittunk. Ittunk. ittunk. Röhögtünk. Röhögtünk. Röhögtünk. Megköszöntük. Elbúcsúztunk. Visszamentünk. Gajdoltunk. Visszaértünk. Elkéstünk. Bezárta. Kopogtattunk. Kinyitották. Bemásztunk. Felmentünk. Bejött. Vigyorogtunk. Körülnézett. Gyanakodott. Vakargatta. Vigyorogtunk. Lekapcsolta. Kiment. Káromkodtunk. Visszanézett Röhögtünk. Elment. Szidtuk. Hallgatózott. Visszajött. Sunyítottunk. Hallgatott. Kiment. Röhögtünk. Dumáltunk. Csendesedtünk. Aludt. Horkolt. Orrbavágta. Abbahagyta. Aludtunk. Folytatta. Horkolt Horkolt. Horkolt.

Palásti Gyuri (öccé)

Lektorálta: Tóth Balázs (öccé)

„Öntudatra ébredés”

A Tolnai Lajos Gimnázium kiváló tanulója. Ezt a hőn áhított díjat idén - azt hiszem, ezzel senkinek nem okozva meglepetést - Fonyódi Péter kapta. A sztárt öltözőjében sikerült mikrofonvégre kapni. (Hát, Hajni...ez a mikrofonvégre-kapás ... már megint! - a Szerk., azaz a Gyuri.) Íme:

Ein-Stein: Gyerekként is már ilyen komoly voltál, hogy ha kitűztél magad elé valamit, akkor azt megcsináltad?

Péter: Ez sosem tudatosult bennem. Egészen addig, míg valaki ezt

megkérdezte tőlem. Én nem éreztem magam soha koraérettnek, koravénnek, ez így jött..

E.S.: Nagyon letörsz, ha valami nem jön össze? Egyáltalán volt olyan dolog, ami igazából nem sikerült?

Péter: Ez az, hogy nem. Szóval olyan nagy dolog, ami ne sikerült volna., olyan még nem volt. Ettől félek, hogy ha majd lesz, akkor biztos, hogy le fogok törni. Mert tényleg, amit eddig kitűztem magam elé célnak és ami csak rajtam múlt, az általában sikerült. Ez feltétlenül nem tesz jót egy embernek.

E.S.: Ha érzed, hogy egy dolgot már jól megtanultál, akkor szinten tartod vagy félreteszed és belekezdesz valami újba?

Péter: Azt folytatom, amihez szerintem igazán van tehetségem. Ez az én életemben lehet a sport. Elég sok dologgal foglalkoztam: atletizáltam, futottam, úsztam, kézilabdáztam sbt.. De hogy mit fogok folytatni és mit nem, azt még nem tudom. Elképzeléseim azért vannak.

E.-S.: Es a pálya, amit választottál?

Péter: Abban sem vagyok nagyon biztos. Sokáig gondolkoztam, hogy Közgázra menjek-e vagy Jogra. Mindig így éreztem, hogy a matek az, ami kiszúrta velem (az érettségie azért 5-ös lett! - a Szerk.), ezért maradt a jog. Ha vaklaki megkérdezi, hogy mi akarok lenni, arra se tudok nagyon válaszolni, mert az elképzeléseim kicsit légbőlkapottnak tűnnek még magam előtt is.

E.S.: Újjászülethetnél pl. egy növényként vagy állatként, mit választanál?

Péter: Mindig gepárd akartam lenni. Amikor még futottam és néztem a filmeket, hogy milyen gyorsan és szépen fut, akkor mindig arra vágytam, hogy egyszer az lehessenek.

E.S.: És növény?

Péter: Valami vastag fára felkúszó indás növény az őserdőben. Most ez jutott az eszembe.

E.S.: Mi volt a legigazságtalanabb, ami eddig történni veled?

Péter: Én mindig azt tartottam a legigazságtalanabbnak, hogy nem úgy tekintek rám, mint egy „normális” embere, akik hibát hibára halmoznak, és amögé bújnak, hogy gyerekek. Olyanokat várnak el tőlem, amit nem éreztem teljesen jogosnak, és nem felelek meg a magammal szemben támasztott elvárásaimnak. Ez rossz, mert az ember úgy érzi, hogy neki tökéletesnek kell lennie. A társaid nem tartják érdemesnek, hogy beszéljenek veled, mert te úgyis mindent jobban tudsz náluk. De a tanárokkal is előfordult ilyen. Ezt már általános iskolában is éreztem. Tehát én nem csinálhatok olyat, hogy nem botránkoztassak itt embereket, pedig volt rá példa!

E.S.: És nem rossz, hogy mindenki úgy áll hozzád, hogy: „Vegyél példát a Péterről?!”

Péter: Ha ez jár itt rólam, akkor jól eltitkolták. Persze, hogy rossz. Ezért örültem, hogy akikkel mostegyütt lakom az albérletben, ők tényleg megismertek. Meg a Bőbének volt egyszer egy olyan megnyilvánulása, hogy „Jézusom, te ilyet is tudsz?!” A barátokkal elsősorban egy lelki és gondolati közösséget kell létrehozni, és nem egy gond és probléma közösséget. Én nem azon munkálkodtam négy év alatt, hogy egy olyan képet alakítsak ki magamról, ami nem is én vagyok.

E.S.: Szerinted mi tartja vissza a többieket attól, hogy veled barátkozzanak?

Péter: Az, amit az utóbbi időkből egyre gyakrabban látok és mondanak is, hogy tartanak tőlem, mert azt hiszik, hogy én más vagyok, mint a többi (Pedig nem-a szerk.)

E.S.: Jobban érzed magad így, hogy valamennyire kitűnsz a többiek közül, vagy jobb lenne inkább szürke kis diákként?

Péter: Nekem az egész életem ebből állt. Már nem tudom máshogy elképzelni. Minden ember arra törekszik, hogy ne legyen szürke, és hogy valamivel kitűnjön. Szerintem ez nagyon jó út ennek elérésére. Bár azoknak is sikerül „Másnak” lenni, akik nem ezt az utat választják.

E.S.: Volt olyan vágyad, ami eddig nem sikerült?

Péter: Volt, remélem, hogy ezután sikerülni fog (Erről ennyit...(Szerk.))

E.S.: Van olyan ember, akivel szívesen cserélnél?

Péter: Igen. Igazából gondolkodásmódban szeretnék odáig eljutni, ahol történelem-német tanárom, Herr Lang áll. Úgy érzem, hogy nem az a fajta ember, aki nagyon karrierista és nagyon nagyravágyó lenne, és mégis így meg tudta teremteni magának azokat a dolgokat, amiért neki is érdemes élni.

E.S.: Optimista vagy vagy pesszimista?

Péter: Optimista!

E.S.: És nem csalódtál még?

Péter: De igen! Olyankor mindig, megpróbálom bizonyítani, hogy abban a dologban mégis van valami.

E.S.: Könnyen lábra tudsz állni egy csalódás után?

Péter: Nem. Nagyon sokat lelkizem, gondolkozom, többet, mint kellene. Érzékeny ember vagyok.

E.S.: Mostanában azt halljuk, hogy eltűnt a közösség Gyönkről. Neked mit jelent ez a szó?

Péter: Erről az a véleményem, hogy ha kevesebb, pl. 10 emberrel vagy

együtt, akkor képes vagy mind a 10-zel ugyanazt a szoros kapcsolatot fenntartani, mindegyikben megbízni. Olyankor tudod, hogy ha elmondasz valamit, akkor azt nem fogod visszahallani egy olyan embertől, akihez Neked semmi közöd. Ez az, ami Gyöngyösön borzasztóan hiányzik. Szerintem ez a közösség eléggé a visszájára fordult, mert pozitív gondolatokkal és töltéssel van tele, de a 4 év végére megundorodtam egy kicsit attól, hogy itt mindenki tud mindenkiről mindent- Olyasmit is, amit az ember még saját magáról sem tud. Mondják, hogy ez máshol is így van. Nem igaz, nem hiszem el, mert itt mindenki kesztyű nélkül turkál a másik magánéletében. Ez felháborító, és nem igaz, hogy ennek így kell lennie'. Nekem talán ezért van kevés barátom. Kevés, de jó barátom, s velük tényleg megosztom az életem. Kiábrándultam egy kicsit, mert ha az ember ebbe a világba belecsöppen, akkor az vagy menyország vagy börtön. Akinek nincs magánélete, annak jó, akinek viszont tényleg csak pár emberre tartozó dolgai vannak, azok igenis sokszor megsérülhetnek.

E.S.: Mi volt a legjobb dolog, ami itt történt Veled Gyöngyösön?

Péter: Nem is tudok kiválasztani egyet. Amit csináltam, az minden örömet okozott nekem. Most gondolok az újságra. Igaz, hogy ebben tőbb ember munkája is benne van, ezt remélem nem csak az érti, aki csinálja, hanem az is, aki olvassa. Aztán a kézilabda, a nyert meccsek. A veszített meccset nem szerettem soha, de az is kell persze. Ez az időszak a 1S évből volt 4, de mondhatom, hogy annyit éltem itt Gyöngyösön, mint az előző 14 év alatt. Egyre inkább gyorsultak a dolgok elsőtől kezdve, egyre tágabb a szemlélet a világ felé.

E.S.: Nem rossz mindig bizonyítani?

Péter: Ha az ember olyan típus - márpedig én olyan vagyok, hogy amikor eljön az idő a bizonyításra, akkor azért is megmutatom -, akkor tényleg minden gondolata a bizonyítás körül forog. Igazából nem illene hozzám, ha egy kudarcból összetörnék. Biztos, hogy egy csomó ember csalódna bennem. Egyszer azért, mert nem sikerült, másodszor azért, mert még ráadásul össze is törtem.

E.S.: Sokat adsz mások véleményére?

Péter: Itt Gyöngyösön kell adni, ha ki akarod bírni. Azoknak az embereknek a véleményére adok, akik befolyásolni tudják az életem.

E.S.: Ha egyetlen szóval kellene jellemezned ezt a 4 évet, akkor mit mondanál?

Péter: Ébredés.

E.S.: Magyarázat?

Péter: Ébredés a világra. Jó, Gyöök nem a világ! (De a világ közepe! - a Szerk.) Meg saját magammal kapcsolatban valami felismerés, öntudatra ébredés.

E.S.: Köszönöm a beszélgetést Péter!

Tóth Hajni 3.b

Sítábor 97

1997 február. Kis csapatunk: heten, mint a gonoszok, plusz Ali baba (alias Farkas Tanár Úr, de ezt mindenki tudja). Összeszedtük cuccainkat, s a nagy meleg ellenére vittünk magunkkal siléctet és a hozzá tartozó felszereléseket. A megbeszélrt időpontra (fél 6-ra) már kint is voltunk kollégium kapuja előtt. És vártunk. Majd ismét vártunk Még mindig vártunk. Akik nulladikra mendtek, röhögtek rajtunk. Végül megjött a busz. Már tele volt a hócipőnk, mert azt hittük, Zalaegerszeg felé jön Gyöökre az isteni járgány, de semmi ilyesmi nem történt, csak egyszerűen eltévedtek. Nos előttünk állt egy négycsillagos Ikarus busz, mely a PART tulajdonát képezte. Hát szálljunk fel! Mikor felszálltunk, meglepő látvány tárult elénk. Akármerre néztünk, 3 lány kivételével mindenhol csak fiúkat láttunk. Nos, ez a buli is jól indul, gondolták a fiúk. Mire a lányok:- Mennyi faszi! Üdvözlés, puszipuszi, és már indulunk is. Az út olyan volt, mint a többi, hosszú és unalmas. Már kezdtünk megijedni, mert sehol sem láttunk havat Sajnos jól láttuk, hogy nem láttunk. Odaérve a szállásra, rá kellett döbbeni, hogy a közelben alig van hó. Mivel annyira megijedtünk, főleg a Tanár úr, jól esett egy kis bambi. Mivel sielésre aznap már nem volt alkalmunk, vezetőink elmentek e sportolásra való lehetőségeket keresni. Szerencsénkre sikerrel jártak, így Feketéék nagyobbik lánya próbálkozhatott elmélyülni a sielés rejtelseiben. A foltok nem voltak hiábavalók. A pályák minőségéről csak annyit, hogy keresve sem találhattunk

volna rosszabbat, de örülhettünk, hogy legalább ilyen volt. Esténként összeismerkedtünk a paksi utitársainkkal és a forralt bor rejtelmével. Minden este megrémültünk a hójelentésektől, majd a nagy ijedtségre megnyugtattuk magunkat. Farkas Tanár úr néha meglátogatta az állatkertet, néha a medvéket, de a szárnyasokat előnyben részesítette (további információ a Tanár úrnál).

A napok egész egyszerűen teltek. Reggel indulás a pályára, csúszkálás, visszatérés a szállásra, majd az esti programot mindenki gondolja hozzá. Sielés közben is nyomatta Dávid és Gábor, a setétlelkűek a magasröptű poénokat. A fetregés sem maradt el, na nem csak a poénok csattanója miatt, hanem amatőrségünk is közrejátszott. De a gyakorlott sielők (Gigi, Kata, Dávid, Gabi) kamikáztak a pályák között, és volt ám „Ereszd el a hajam!”, aki elsőként leér, az nyer, bármilyen állapotban is. Pihenésre a sok hűhó között a gyönki kukac szolgált. Esténként a társaság összerázódott, és nagyon jó szórakozást nyújtott pár doboz gyufa (őszinteség - bátorság).

Ez a pár nap gyorsan eltelt, s hazaérkezvén Gyönkre, vissza kellett rázódnunk az iskolai kerékvágásba. Nagyon szívesen emlékszünk vissza a sitáborra.

A végére az elmaradhatatlan, most már szállóigévé vált mondat, ami ebben az esetben is igaz:

Köszönjük, Farkas Tanár Úr!

Pofirányi Annamária, 10.b, Nagy Dávid, 12. b

Frei Nándor: Végrendelkezem

Sajnos eltelt ez a négy év, jól, rosszul, tökmindegy, eltelt. Szerintem jól. A végrendelet annyit jelent, hogy szeretnék valamit hátrahagyni magamból, ha mást nem, legalább ezt a cikket így utoljára. Utoljára. Szörnyű. De vágunk bele:

Az udvariasság és a tisztelet megkívánja, hogy a tanárokkal kezdjem. Kezdjük talán az általam kevésbé jónak ítélt tanárokkal. Ők azok, akik a kelleténél többet törődnek saját problémáikkal, mint a hivatásukkal. Ők azok, akikből hiányzik egy icipici tolerancia, rugalmasság,

közösségtudat. Ők azok, akik nem nevelnek, hanem bele akarják erőszakolni a diákba a „tudományukat”. Szerencsére ilyenekből Gyönkön az átlag iskolákhoz képest kevesebb van (szerintem). Rájuk hagyom mondjuk az ellenőrzőmet, úgyis csak két orvosi igazolás van benne. Ja, és a jó tanács (bár nem érzem magamat kellően felnőttnak). A kompromisszum a legfontosabb, konfliktusokkal nem lehet előrehaladni, csak stagnálni ill. zurückolni.

De folytassuk a jó tanárokkal, akik többet törődtek velünk az átlagnál. Köszönjük. Persze ezt csak azzal lehet megköszönni, hogy (esetleg) visszük valamire az életben. A lényeg, hogy visszajövünk még, és informáljuk őket. Rájuk hagyom a rongyos farmernadrágomat. Egy jó tanács: nem kell jó tanács, jó ez így.

A következő „kaszt” a vendégtanároké: szerettem őket, szóba álltak velünk (ha tudtak). Egy másik kultúrát hoztak, ahol a demokrácia már bevált módszer. Nálunk még „új divat”. Remélem, nem fog kimenni a divatból. Hallottam valahol, hogy egy vendégtanárt elküldtek orvosi vizsgálatra, én azért megbízok bennük, és nem félek, hogy esetleg TBC-t, AIDS-et vagy valami más kórt terjesztenek. Szép kis fogadtatás, mi? Én örülök, hogy egyáltalán tanulhattam tőlük. Tehát köszönöm, és remélem azért rólunk és egyáltalán Magyarországról jó véleményük marad. Rájuk hagyom az angol-magyar és német-magyar szótárait. Jótanács: maradjanak még egy kicsit, és ne csak négy évig, ahogy mi.

Most jönnek a jó tanuló diákok. A jól tanulás nem bűn, de a magolás az: bűn a léleknek, az agynak, az egész testnek, ne legyetek telefonkönyvek! Lehet, hogy felvesznek benneteket akárhová, de azért tanuljatok meg gondolkodni is! A többi jó tanulóról nincs semmi rossz véleményem, egyszerűen irigylem őket. Tehát a jó tanulókra hagyom a matek., fizika, kémia könyveimet, nem tanultam belőlük kellően. Jótanács: legyetek jó hazafiak, ne magoljatok, gondolkodjatok, és a társadalom számára is legyetek hasznosak, ne csak magatoknak (pl.: segítsetek a gyengébbeken).

Jönnék a rosszak, akik nem is olyan rosszak: gyerekek, segítsetek magatokon.. az Isten is megsegít benneteket (ha van egyáltalán) - persze ez mindenkire vonatkozik - vegyétek a fáradságot és látogassátok meg a tanárokat, jó tanulókat. Biztos, hogy segítenek sok mindenben! Ti vagytok az átlag gyönki polgárok! Ne igyatok olyan sokat, mert a kocsmában ragadtok, nem tudtok hazamenni, és másnap izzadni fogtok minden értelemben. Ne maradjatok egyedül a prob-

lémáitokkal, nyugodtan forduljatok másokhoz is. legyetek bátrak, erősek és őszinték (magatokhoz és másokhoz). Rátok hagyom a Kemler-tablónkat (ha lesz!).

A rossz -rossz-rossz diákoknak azt üzenem, hogy gondolják át, mit csinálnak. Például én azért kezdtem el dohányozni, mert a többiek is dohányoztak. Hülyeség azzal kitűnni, ami káros. Persze majdnem minden élvezet káros, kivétel a szex. Szóval, hogy témánál maradjak: ne akarjatok nagyfiúk lenni, én sem vagyok az. Tehát ne azért igyatok, dohányozzatok, vagánykodjatok, hogy feltűnjetek! Ha valami tényleg tetszik, és bölcs emberek is azt mondják, hogy érdemes, hát csináljátok. Én a helyzetekben tanulni kezdenék, mert gyakran nektek van a legtöbb eszetek. Rátok hagyom a Kemler-korsómat és a szipkámam. Gyöngy tele van érdekes emberekkel. Beszéltem jópárral, főleg a kocsmában. Nekik köszönhetek egy kis realitást ebben a Tündérvilágban, ami körülöttünk. Ők voltak a külvilág. Jó, hogy szóba álltak velem - köszönöm! Rájuk hagyom a gyöngy zászlómat. Jótanács: beszéljenek többet a diákokkal, szerintem a diákok érdekes emberek. Sajnos ilyen szempontból én sem vagyok egy „közösségi ember”, mert nem beszélgettem eleget „védelemünkkel” (1-2. oszt.). A legszörnyűbb, hogy a legtöbbnek még a nevét sem tudom!

Úgy általában nem tetszik az elérdeklődés, a hosszú sor a telefonok előtt, a bezárkózás, tehát a közösség hiánya. Ne várjátok úgy a pénteket, inkább a vasárnapot. Szeressétek egymást, és ha itt is „rohadtok” négy évig, próbáljátok meg úgy élvezni, mint mi. Igenis (ehet úgy élvezni, ha egy kicsit félreteszitek magatokat és a csapatnak éltek, ezzel segítve saját fejlődésüket is. A tanárok ebben úgy segíthetnének, ha többet beszélnének veletek, persze a színpad mögött is, pl.: tanórákon, parkban stb. Esetleg kiszűrhatnák az egyéniségeket, és rábeszélhetnék őket egy kis összefogásra. Pl.: a kollégiumi táborozások mindig is tetszettek.

Remélem sohasem fog kialudni a láng, és nem csak négyévenként gyújtják majd meg, mint az olimpiákat. Persze mi is bűnösök voltunk, legyetek jobbak, mint mi és főleg jobbak, mint én, tudok néhány jó példaképet tanulás, életvitel, sport szempontjából.

Most pedig azt írom, hogy folyt. köv., és ne feledjétek a szívem csücske Gyöngyön maradt, aki ügyes megtalálja.

Frei Nándor (a Kiskocka)

13. szám (1998.)

Mikulás 1997

97. 12. 03. 17:00 pm.: Az utolsó megbeszélés a negyedikesek között. Óriás munkával mér hetek óta válogattuk a jobbnál jobb feladatokat, ügyelve arra hogy mindenki azt kapja amit meg érdemel. Mivel néhányan ismeretlen forrásból(talán telepátia?) megtudták a feladatokat ezért még az utolsó pillanatban történtek változtatások.

97. 12. 04. 17: 32 pm. : A korai (és megszokottan tápláló) vacsora végeztével a legnagyobb meglepetésünkre az alsóbb évesek önként jelentkeztek arra, hogy a mikulás érkezéséhez előkészítették a „terepet”.

97. 12. 04 18: 08. pardon 18: 09pm.: A télapó kicsit megkésve és a hatórás rénszarvas járat késésére hivatkozva megérkezett köreinkbe. Öröm volt végigtekinteni (legalábbis nekünk) a minket körülvevő arcokat. Néhányan fékezhetetlen jókedvvel viccelődtek, mások kínlódvá mosolyogtak (legalábbis próbáltak), és gyilkos pillantásokat küldtek az előbbiekre felé.

A legtöbben azonban helyet foglaltak, és csendesen peregték maguk előtt életük eseményét.

97. 12. 04. 18: 12pm.:Miután a mikulás befejezte köszöntő beszédét elkezdődött a műsor. A nevét halva a Télapó elé botladozott, és a két (nem tévedés KETTŐ!) Mikulás csomagokért teljesítette a neki kiszabott humoros, találó feladatot. Mindenkit nem akarok felsorolni, ezért csak néhány gyöngyszemet emelek ki:

A Télapó tavalyi ölebét lecserélte egy macskára, bár sokak szerint ez az ötlet nem igazán vált be, mert a cicus kissé szótlan volt. Persze lehet hogy csak a lámpaláz miatt. Kíváncsi lennék, jövőre milyen háziállatot választ. Papagáj, tevét, esetleg egy papucsállatkát?

Az est fénypontja Friedman Petya tánca lett, aki mesteri mozgása közben kivillantotta felsőtestét, a lányok nagy örömeire. Hasonló izgalmat okozott a lányok testén elrejtett tú megkeresése. Erről Illés Jocó tudna mesélni.

A Mikulás természetesen megpróbálta lecsillapítani a páciens izalmát, ezért kijelölt három lányt arra, hogy a feladatokat, végzőket hangosan, szinte ordítva üdvözöljék. Ők természetesen a legjobb tudásuk szerint teljesítették ezt a kérdést.

Nem maradhatott ki a zene sem a műsorból. Ganxta Kitty produkciója egyedül álló volt.

A műsor végén még azt is megnézhattük, hogyan is kell fát vágni.

97. 12.04. 20: 43pm. Miután a Mikulás távozott körünkből, véget ért az ünnepség. Az alsóbb évesek a kései időpont ellenére „önként vállalkoztak” az ebédlő romjainak helyre hozatalára, valamint az épület teljes rekonstrukciójára.

97. 12. 04. 22: 00pm. Takarodó. Egy év múlva ugyanitt, ugyan ekkor. A negyedikesek ezúttal cáfolják a téves híreszteléseket, hogy a Mikulás nem létezik.

Leskó László 12.b.

Távirat

Cím: Garai László – 7064
Tolnai Lajos Gimnázium
Rákóczi út 555.

Feladó: Farkas Attila
Eger- 1997. 10.26.

Tárgy: Jelentés a negyedik évfolyam tanulmányi kirándulásáról.

Üdv Egerből STOP Az út jó volt STOP Csak hát azok a bálnák már megint STOP
Hát a Tódvarék STOP Ja, és a lánykollégium STOP Láttuk a házirendet STOP Ez
nem semmi STOP We love Gyöng STOP Idegenvezetőnk is van STOP A Kurnál
STOP Ismer minden fát STOP Sarkot STOP Kocsmát STOP Voltunk templomban
is STOP A birka Gizik STOP Kizavarták őket STOP Esti program STOP Azok a
híres egri borok STOP Törzshelyük egy kazamata STOP A Gizik már fickóznak
STOP Éjfélkor takarodó STOP Persze dübögtek STOP A Tavat még várost is
nézett STOP ködös a reggel STOP Egésznap Szilvásvárad STOP A gyalogtúra
tesi helyett STOP Este kipihentük STOP A Gézákkal bekultúrálódunk STOP A
régi szép idők STOP A második reggel is ködös STOP Bevettük a siroki várat
STOP Aztán a Lipicai ménest STOP Parádi kocszi múzeum STOP Recski
kényszermunkatábor STOP Végül a csúcs STOP Kékestető STOP Azért a

mandarinoknak is tetszett STOP Utolsó este mindent bele STOP A madarak
kihívtak STOP Biliárdoztunk STOP Az asszony is tanulgatott STOP Reménytelen
STOP Szombat esti disco-láz STOP Ők is reménytelenek STOP Egye-fene plusz
2 óra STOP A Timi majrészott STOP Haza hajtottam a bandát STOP Itt minden
reggel ködös STOP A vár még mindig ott van STOP Ezért bevetettük STOP
Most indulink haza STOP Végre STOP Mint a lajhárok STOP Tele van a Búram
STOP Megszámoltam a birka nyáját STOP Mind megvannak STOP Jövünk STOP
Attila STOP

Hajni és Gyuri
Forrás: TLG levéltára

Die Fahrt nach Darmstadt

Wir sind Schülerinnen des Tolnai Lajos
Gymnasiums in Gyöng. Unser Gymnasium ist ein
bilinguales (Deutsch - Ungarisch) Gymnasium und
hat eine Partnerschule in Darmstadt, die Georg
Büchner Schule.

Unsere Klasse bekam sie Möglichkeit nach
Darmstadt zu fahren.

Darmstadt ist eine mittelgroße Stadt. Es gab also
einen Unterschied für uns, im Vergleich zu Gyöng.
Wir wohnten bei Gastfamilien, die sehr freundlich
waren. Einige deutsche Schüler waren schon früher
in Gyöng, als Austauschschüler. Es gefiel ihnen
Gyöng, so meldeten sie sich, um das
Austauschprogramm auch dieses Jahr
mitzunehmen.

Unsere Klasse kam an einem Freitag in Darmstadt
an. Wir wurden verteilt und von den Gastfamilien
nach Hause mitgenommen. Am Abend hatten wir
gleich die Möglichkeit die Familie
kennenzulernen. Alle waren erstaunt, wie gut die
meisten von uns deutsch können!

Am Wochenende sind die meisten deutschen
Jugendlichen, wie auch die Ungarn zusammen, So
nahmen sie uns einfach in ihr Stammlokal mit.
Wir spielten Billiard, oder schwätzten, oder gingen

in eine Pizzeria. Am Montag gingen wir in die Schule, wo wir von dem Direktor begrüßt wurden. Wir lernten auch Frau Reuter und Herrn Roßberg kennen. Sie organisierten das Programm für uns (SCHÖNEN DANK!) und begleiteten uns die ganze Zeit lang.

Am Nachmittag hatten wir sogar einen Empfang bei dem Bürgermeister der Stadt Darmstadt! Die Stadt-Rally danach fanden wir interessant, wir konnten auf dieser Weise die bekanntesten Gebäuden der Stadt erkunden.

Am nächsten Tag hatten wir einen Ganztagesausflug nach Heidelberg. Die Altstadt fanden wir richtig romantisch, und vom Schloss hatten wir einen herrlichen Blick auf den Neckar.

An den kommenden Tagen hatten wir wieder Schulbesuch, wobei wir die Erfahrung machten, daß die deutschen Schüler nicht so viel lernen sollen, wie die ungarischen Schüler. Das fanden wir sehr gut, so hatten unsere Freunde viel mehr Zeit für ihre Freunde oder sonst was.

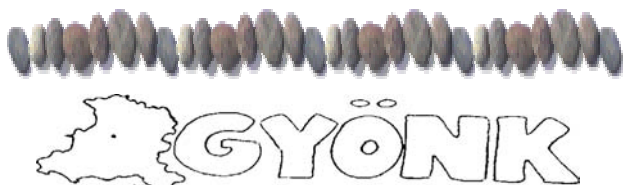
Einen ganzen Tag verbrachten wir im Hollyday Park in Hassloch, wo wir uns richtig ausgetobt haben. Es ist aber noch, nicht alles! Im Programm stand noch der Frankfurter Flughafen der größte in Europa!), eine Fahrt zum Rhein und wir kletterten sogar dem Felsenmeer hinauf.

Was aber für uns vielleicht doch am interessantesten war: das alltägliche Leben in einer deutschen Familie zu erleben, die Sitten, die Gewohnheiten kennenzulernen, einen Einblick in das deutsche Schulsystem zu bekommen, und den unkomplizierten, Kontakt zwischen den Schülern und den Lehrern zu beobachten. Als Touristen erlebt man sowas nämlich nie.

Die zwölf Tage waren schnell vorbei, nach einer tollen Abschlussparty machten wir uns auf den Weg. Wir hofften bald zu Hause anzukommen. Es kam aber anders: unser Bus ging kaputt, so waren wir erst nach 32 Stunden wieder zu Hause. An dieser Stelle bedanken wir uns auch im Namen unserer Mitschüler bei unseren Gastfamilien, und bei Frau Reuter und Herrn Roßberg, die uns in Darmstadt betreut haben, und bei Frau Daubner

und Frau Sikur für die Begleitung und für das Programm in Ungarn.

Eszter Lakos, Linda Dobstadt, 10.a (1997)

Gyönk, so heißt der kleine Ort, im Juni war'n wir alle dort. Die Fahrt dahin hat lang gedauert, *doch* haben wir das nicht bedauert. Nach zwölf Stunden war'n wir da, am Bahnhof gab's ein groß Hurra. *Jeder von* uns sehr *viel* erlebte, in ganz Ungarn die Erde bebte.

Im Biergarten, da war's wirklich toll, fast jeden Abend waren wir „voll“. Bleiben konnten wir nicht lang, schon früh war Schluß, uns wurd's ganz bang.

Wir gingen nie früh in unseren Betten, die Lehrer es so wohl lieber hätten, im Wald, da wurden wir gestochen, die Schnacken haben uns gerochen. Geschwommen sind wir im Plattensee und fanden alle total O.K. Die Lehrer waren zu ertragen, sie hatten eh nicht *viel* zu sagen. Schnell waren die elf *Tage* rum, und jeder fragte sich , warum, der Abschied tragisch war. Wir kommen *wieder*, *das* ist klar! Ungarn war echt der Hit! Wir wollen nächstes Jahr wieder mit!

P.S., Kl.10.

14. szám (1998.)

Egy igazi internetes üzenet Leskó Lacin keresztül az Ein-Stein-nek

From: "Mike Betow" <mbetow/net.com>
To: lecko<mail.matav.hu>
Subject: EINSTEIN
Date sent: Sun, 15 feb 1998 22:37:37-0800

Hello Leskó,

A neten olvastam az újságot, tök jó, jó munka volt, mint általában. Állati ász volt végre újból a régi Ein-Steinünket olvasni. Csupa jó cikk, régi hangulat, Gyöng Amerika után igazán fura, visszavisz a tegnaphoz.

Az egyetlen probléma az volt velem, hogy nem tudtam lehívni a volt osztályomról a képet az évkönyvben. Légyszi ha tudtok legközelebb rakjatok rá több cikket, mert ezeket már 600-szor elolvastam, és tudom hogy az Ein-Steinben rengeteg jó cikk van. Szóval még egyszer tök jó volt az újság, csak így tovább, és üdv Spokaneből.

Lakos Eszter, A 11. a volt tanulója

„Elég szemét kis kölyök voltam...”

Riport a Tolnai-díjassal

Neve: PALÁSTI GÁBOR GYÖRGY

Születési ideje: 1980. január 28.

Csillagjegye: vízöntő (tipikus)

Haja színe: Szőkésbarna

Szeme színe: kék

Kedvenc étel: rántott karfiol, hortobágyi húsos palacsinta (de csak az anyué!)

Kedvenc ital: Fanta citrom, Capuccino

Kedvenc szín: kék

Kedvenc ország: Skandináv országok

Kedvenc együttes: nagyon sok van

Kedvenc állat: kutya

Kedvenc színészek: Demi Moore, Christopher Lambert

Kedvenc film: Leon, a profi

Kedvenc sportoló: Boris Becker

Fontos női tulajdonságok: egészséges szenvedély, igényesség, szép, kerek popsi

Fontos baráti tulajdonságok: Megértés, humor, kölcsönös nyíltság

Jó tulajdonságai: alkalmazkodóképesség, diplomatikusság

Rossz tulajdonságai: néha meggondolatlanság, néha túl nagy megfontoltság, feledékenység

Ein-Stein: Milyen kisfiú voltál?

Gyuri: Nagyon sokat veszekedtem a húgommal, dacos voltam és nagy volt a mellényem. Kicsit túlsordult az az önbizalom. Elég szemét kis kölyök voltam, a haverokkal dobáltuk az autók szélvédőjét. Volt fogócska, játék, baromkodás, sárban turkálás. Ez hál' Istennek nem maradt ki. Jó gyermekkorom volt.

E-S.: Ha lehetne egy kívánságod, akkor mi lenne az?

Gyuri: Talán, hogy hadd tanuljam azt, amit szeretnék. Ez azt hiszem, hogy a külkeren lehetséges lenne. Nem azt szeretném, hogy ott legyen a diploma a kezemben, hanem hogy azt csinálhassam, ami közelebb áll hozzám.

E-S.: Ha elmennél egy jósnőhöz, mi lenne az első, amit megkérdeznél tőle?

Gyuri: Arra nem lennék kíváncsi, milyen állásom lesz, vagy lesz-e pénzem. Igazából az érdekelne, hogy halok meg. Hogy szeretni fognak-e az emberek. Olyan öregember szeretnék lenni, hogy pl. szép házam legyen a hegyek között, egy terepjárom, 25 éves feleségem, pipám, hintaszékem stb... Talán még azt is megkérdezném, hogy befejezem-e azt, amit be kell fejezmem. Szerintem a legfontosabb ilyen dolog az lesz, hogy gyerekeimet és unokáimat a céljaik elérésében minden örömmel segítsen.

E.S.: Ez elég idillinek tűnik. Vannak még ilyen álmaid?

Gyuri: Valahogy mindig arra törekedtem, hogy úgy nézzen ki magam körül minden, ahogy azt én elképzelem, vagy esetleg reklámokból látom. Ezért talán olyan vágyaim alakultak ki, hogy szépen éljek. Álmaim?? Mindenképpen szeretnék eljutni valami klassz helyre. Igazából nem ismerem a lehetőségeket. De elsősorban azt szeretném, hogy ne legyen olyan dolog, amivel rohannom kell. Hogy nyugis legyen, hogy tudjam alakítani, hogy mit, mikor, mennyit és hogyan.

E.S: Mi a legemlékezetesebb dolog, ami mindig eszedbe fog jutni Gyönkről??

Gyuri: A Tolnai-díj. Abból sem az, hogy én kaptam meg. Az a legemlékezetesebb, hogy az osztálytársaink és a barátaink felálltak és úgy tapsoltak. Az egész ünnepség alatt akkor indult meg a gombóc a torkomban. Nem is mertem odanézni, nem mertem senkinek a szemébe nézni. Ez azért érdekes, mert tudom, hogy én nem azért kaptam a díjat, mert 6 évet végig gürcöltem, hanem azt csináltam, amit szerettem. Ez egy ajándék volt.

E.S: Ha már itt tartunk, kicsit arról, hogy mi mindent csinálasz??

Gyuri: Itt az ún. szabadidős kollégiumi tevékenységekre gondolsz, ugye? Nem akarok sorrendet felállítani, ezért inkább úgy kezdem, hogy sorban csináltam őket. Először a tánc érintett meg minket. Az igazság az, hogy eleinte elsősorban azért volt jó, mert szerettem a párommal táncolni (aki nem más mint Harsányi Krisztina – a Szerk.), persze akkor még csak kizárólag táncpartnerek voltunk. Utána tényleg kialakult egy klassz csapat. A következő a kézilabda volt. Én úgy nőttem fel, hogy előttem volt Decsi Péter, a Varga Peti, Kovacsik Gábor, szóval a nagyok. Ha ők jobb kézzel vezették a labdát akkor én is. Buzgott bennem az, hogy ott volt a csapat, és jó volt csinálni. Ebben a legnagyobb része Farkas tanár úrnak volt és van. Újságírás? Érdekes volt. Valójában úgy kerültem az Ein-Steinhez, hogy elment az Ivánka és megkérdeztem Illés Gábort, hogy segíthetek-e valamit. Csak a számítógépekkel foglalkoztam. Ott is volt egy csapat, ami nagyon vonzó, hogy tudtam, hogy én is benne vagyok és szerepem van. Úgy fogtam fel az elején, hogy majd

írok valami bulisat. Úgy éreztem, erre van szükség. Csak kipróbáltam. Cikkileg nem voltam nagyon termékeny, inkább megpróbáltam összefogni a dolgokat, ahogy a Gábortól és a Pétertől láttam.

E.S: Mi az, ami szerinted hiányzik Gyönkről?

Gyuri: Ez olyan dolog, ami szerintem mindenki számára nyilvánvaló. Gyönknek az adottságai (kis falu, kevés diák, kevés szórakozóhely) ellentétben egy városi kollégiummal, mást-mást adhatnak. Ha azt mondom, hogy hiányzik egy nagy mozi, két kocsmá és három diszkó, akkor azzal azt mondom, hogy hiányzik az a több ezer ember. De ez nekem nem hiányzik. Valójában viszont olyan ember vagyok, aki szeret elvegyülni a tömegben úgy, hogy nem ismer senki. Ezért szeretem a várost. Mehetek a saját fejem után. Ezt itt Gyönkön nem csinálhatom meg.

E.S: Milyennek látod Gyönköt a XXI. században?

Gyuri: Tudok nagy átalakításokról, amiket terveznek. A fejlődés, amit már mi is tapasztaltunk, folytatódik. Egy kicsit személytelenebb lesz annak ellenére, hogy kisközösség. Nem vagyok egy szociálpszichológus, de úgy érzem, hogy ilyen irányba halad a dolog. Lehet, hogy meg fog változni. Talán már a búcsúzkodás miatt vagyok egy kicsit melankólikus.

E.S: Térjünk vissza az emberekre! Mi a fontos neked bennük?

Gyuri: Azt hiszem, a stílus. Ha egy emberrel ismerkedsz, először egy kicsit másképp viselkedik veled, mint amilyen valójában. Az a lényeg, hogy érezzem, hogy tényleg magát adja. Én hiszek abban, hogy minden ember alapvetően jó. Az a kérdés, hogy ezt mennyire mutatja meg neked. Valaki megalázonak érzi, hogy kiadja magát. Én azokat az embereket szeretem, akik önmagukat mutatják. Ezt talán úgy lehet megkönnyíteni, hogy én is saját magamat adom. Így érdemes kezdeni.

E.S: Jó emberismerőnek tartod magad?

Gyuri: Ezt így nem mondanám. Szoktam figyelni az emberek mozdulatait, testtartását, gesztusait, a testbeszédet. Ezekből nagyon sokat ki lehet deríteni, de félrevezető is lehet. Azt hiszem,

hogy ezekre a dolgokra és a beszédstílusára többet adok, és ezért néha félreismerek embereket.

E.S: Voltak már ebből problémáid?

Gyuri: Inkább a félreértésekből. Nem szeretem, ha félreértenek. Ezért általában minden emberrel megpróbálom tisztázni a dolgokat. Csak nem mindegy, hogy a másik kimagyarázásának vagy megmagyarázásának tekinti.

E.S: Hogy állsz a káros szenvedélyekkel?

Gyuri: Hogy szokták mondani? Az alkohol kismértékben gyógyszer, nagy mértékben orvosság? Mindegy... Persze, hogy nincs! Mondom, hogy nincs!

Tóth Hajni 12.b

Emlékül

A hajnali napsugár áttöri ablakom,
Fénye simogatóan szül mosolyt arcomon.

Egy újabb szép nap, mely felvirradt ránk itt Gyönkön. A **sok között** e kicsiny pont biztos a Földön.

S ha kérdezed, hogy ez mit is jelentett nekünk, Hiszen csak pár nap van még, hogy együtt lehetünk. A válasz? Mindent. A napot, **az** újat, a családot, A parkot, Tocsit, Kemlert s nagyon sok barátot.

A nevetést, a sírást és végtelen sok álmot, Ez jelentette nekünk az egész világot. A házat, hol fejünket álomra hajtottuk,
S a másikat, hol a valót s embert tanultuk.

Játszottunk, táncoltunk, a hibákból okultunk, Sportoltunk, buliztunk, s néha kicsit tanultunk. Újságot is írtunk, és csináltunk színházat, Zenéltünk, szavaltunk, és buktunk is egy párat.

Voltak viták, haragok és megcsalt barátok, Szerelmek, bánat, könnyek, jó és rossz tanárok. Lopott éjszakákon érzett különös vágyak, Emberek, s értékesnek érzett ócska tárgyak.

Játszottunk a tüzzel, és kis híján megégtünk, Akartunk, harcoltunk, csalódtunk és reméltünk. Koptattuk az iskola "kényelmes" padjait, Számoltuk az év még hátralévő napjait.

De gyertyánk mindjárt leég, most vége a dalnak, S lassan búcsút inthetünk minden egyes falnak. Voltak köztünk lusták, zsenik, dacos gyerekek, Jó tanulók, kedvencek, szürke kis egerék.

De bármennyien és bármilyenek is legyünk, Gyönk történelmében már mi is benne leszünk. Hogy mi mindent is kaptunk, s érte mennyit tettünk, S hogy itt gyermekekből végre felnőttek lettünk.

Tóth Hajni, 12.b

Napok..., Tolnaiak..., de máshogy

Egy gimnáziumi tanév során nem nyüzsögnek nagyon a bulik. Az olyan több napos rendezvények, sunyi programokkal dúsított, igazi diáknapiak. Ez lehet az oka annak, hogy mi mindig nagyon várjuk az ilyen rendezvényeket. (Gyönkön mind azt a kettőt.) Szóval, ha Tolnai Napok van, akkor az csak a miénk, csak Tolna megyében, csak Gyönkön, és csak a mi gimnáziumban létezik. Szeretjük, mert visszajönnek az öregdiákok, mert van bál vagy disco, mert végre nem csak tanulni vagyunk itt, mert együtt vetélkedhetünk tanárainkkal (ha-ha), meg ugye az előadások. Na, de menjünk sorba.

Szerda délután van, pontosan negyed három. Nekem

biológia órám van. Végül is ezzel nem sajnáltatni akarom magam, mert Te, akármelyik osztályba jársz is valószínűleg ugyancsak a hetedik órádban, szenvedsz. És mire gondolsz? Nem, nem arra, hogy vége legyen már, itt nem ez a lényeg. Az jár a fejedben, hogy kezdődjön már a buli. a Tolnai Napok. Órák után rohansz vetélkedni az egész osztályoddal. Jó fejek ezek a negyedikesek, megint hajlégetők a feladatok. Kiröhögnek. Hát még szép. Különben mitől lennének negyedikesek? Nem baj, a tanárok is égnek, ez természetfeletti örömhöz juttat minket. Vége a megmérettetésnek, teljesen mindegy ki nyert, ugyanis a discora gondolsz. Kicsit ki vagy akadva, mert a megszokott éjfélről eltérően tizenegyig tart majd. Mindegy, akkor előbb kezdjük.

Megy a disco. Úgy elég jó. A DJ elég érdekes emberke, kicsit obszcn, de jó fej. Ahogy sejtetted, az egésznek hamar vége szakad. Túl hamar. Mikor ágyba bújsz, egy dolog éltet. Holnap nem 3/4 7-kor, hanem egy bonusz órával később kelhetsz fel. Ép testben ép lélek. Folyománya: sportvetélkedő. Felvidulsz kicsit. Ezek jó versenyszámok, van evezés, úszás meg kreativitást igénylő feladatok, mint az öltöztetés. Túl vagy rajta, látták sokan, hogy ott voltál, most már tuti mentesítve vagy a többi feladat alól. És mi lesz az előadásokkal? Azok fantasztikusak. Nem tudom rájöttetek-e már, hogy gondoskodó tanáraink így próbálják összekötni a kellemest a hasznossal, és teljesen szabadon választott politikai, irodalmi, vagy természeti előadásokat csempésznek be szürke délutánodba. Valld be, hogy a fizikai erőpróba után, jól esik egy kis szellemi kikapcsolódás.

Ha csak egy gyönki diák haverja vagy és azért jöttél, mert tavaly jói érezted magad a Tolnai Napokon, most bizonyára eltévedsz. Ne menj már a kajáldába, nem lesz most bál. Állj meg a kajálda előtt és huppanj le a tűz mellé. Tudjuk, hogy fázol, állati

hideg van. csak akkor éreznél kellemes klímát, ha beleülnél a tábortűzbe, na de ez ugye nem járja, nem sokáig bírod már ugye? Irány a pihe-puha ágyad.

Péntek van, tizenharmadika, pont megfelel egy március 15-i ünnepélyre. Olyan szerencsés dátum. A műsorról nem nyilatkozom, mert ugye ítélje meg az, aki nem szerepelt benne. A rendezvényt sorozat lezárásaként átadják Gyurinak a Tolnai díjat. Jó nézni, milyen boldog. Azok a 11. évfolyamosok is, akiknek már kezükben van az ÖSD-jük, büszkék. Szerintem mindenki, aki ezelőtt a vizsga előtt áll kicsit irigykedik. Én is.

Ülsz a buszodon, mész haza, nem lehet mondani, hogy élénk vagy. Gyűrötten nézel ki. Fáradt vagy és csodálkozol, észre sem vetted hogy vége van. Újabb Tolnai Napokon estél át. Vártad és most elmúlt. Ez kicsit nyomaszt, de mit nyafogsz magadban, jövőre is lesz.

Giber Bori 10. a

A LÉLEK BÖRTÖNE

NYUGTATÓ, MELY MEGÉRINT HŰVÖS KEZÉVEL
FEKSZEL AZ ÁGYON DE SEMMIT NEM ÉRZEL
KÜZDELEM SAJÁT MAGAMMAL
NEHÉZ EZT LEÍRNI SZAVAKKAL
FÁJDALOM ÉS DŰH A HATÁS UTÁN
EGYRE CSAK VÁGYSZ UGVANAZ UTÁN
FÜGGŐVÉ TESZ EZ AZ ÉRZÉS,
S NEM SEGÍT RAJTAD SEMMIFÉLE MEGÉRZÉS
MAGADBA FORDULSZ EGYSZER JOBBAN,
VÁROD A TŰZ TALÁN MÉG FELLOBBAN
RESZKET MINDENED, RÁZ A GÖRC

ÉRZED A FESZÜLTSEGET, AHOGYAN A VULKÁN
[BENNED KITÖR

A LÁVA AZ EREIDBEN FOLYIK
SZÉTÉGETVE MINDEN MOZAIK-KÉPET
AMI EDDIG ÉLTETETT
LASSAN ELAPAD AZ ÁRADAT
TE CSAK ÉRZED LUKTETÓ AGYADAT
DE MÁRIS ÁTJÁR A HALOPERIDOL,
AKI SZÉP TRILLÁKAT DALOL.
GYÖNYÖRŰEN MORBID HUMOR
AZ EGÉSZ KULVILÁG MORAJA, AMIBEN CSAK
[FOROCSZ
Egy helyben állva vagy kúszva.

HUM ZSUSZANNA

„Aki számít a hálára, ne legyen tanár!”

Aki számít a hálára, ne legyen tanár!

A sikerhajhászó tanár mindig keveset ad tanítványainak. Van, aki csak az évi többszöri szünetért lesz pedagógus.

A pedagógus fiatalságának biztos jele, ha volt tanítványai elfogadják tegeződési ajánlatát, és vissza is merik tegezni.

A jó tanári munkában fontos a tanár személyisége és annak pozitív kisugárzása a tanulók személyiségére.

Szerény embert a pedagógusi pályán csak a tanítványai értékelik.

Testnevelő tanárok egy részének csak egy dologra kell koncentrálniuk „tanítás” közben: megtalálják azt a labdát, amit kidobnak majd a gyerekek közé játékeszköznek.

A pedagógusok többsége jelentősebb gyakorlat után magát hiszi a legokosabbnak, és mindenben hibát keres.

Kétféle pedagógusnak nyűg a választott életpálya:

- Akit a gyerekek idegesítenek; és
- Aki a már sok éves gyakorlat ellenére is órákat készül egy-egy tanórájára.

A humortalan tanár rosszabb a keserű gyógyszernél.

Sose éreztess tanítványaiddal, hogy az értük végzett munkád részedről áldozat! Fiatal tanárként mindig köpenyben menj a gyerekek közé, még ha férfi is vagy.

A pedagógia néhány paradoxonja:

- A tanári katedráról sokkal többet lehet látni az osztályról, mint a tanulók gondolják.
- A tantestület hangulatáról, a tanárok viszonyáról, értékhelyzetéről és magánéletéről sokkal többet tudnak a diákok, mint azt mi gondoljuk.

A legértelmesebb, legszorgalmasabb tanítványod mindig más tantárgyból felvételizik.

Akinek az átlagosnál is többet segítesz, általában nem értékeli.
Nem az ér el legjobb eredményt szaktárgyi versenyeken, akivel legtöbbet foglalkoztál.

A pedagóguspálya rengeteg szépsége mellett számomra mindig igen szimpatikus volt az a tény, hogy ezen a pályán az embernek igen kevés a főnöke.

*Kikeresgette: **Olasz Ferenc***

*Dr. Németh Endre: Hétköznapi aforizmák, emlékezések c.
könyvéből.*

Kicsi Karcsi következő kábetűs kalandja

Kicsi Karcsi korábban kicsit kinyiffant
Kotnyeles kakasa közben kuruzslót keresett
Kuruzslótól kapott kotyvalékát Koki Karcsiba
kényszerítette
Karcsi keserves kínok között kilábalt „kórjából”
Kapásból konyakért könyörgött!
Kiivott két kupicát, király kedve kerekedett
Könnyen kapható keresésére készültek
Készülődés közben kedvenc költeményüket
kurjongatták:
„Kicsi katona kerek káka között
Kilenc kiló kakát kakált
Keserves kínok között!”
Korántsem kis küszködések következményében
Két kalandor kislány kutyagolt kifelé Kőbányáról
Két kendermagossal Kokinak
KAWABUNGA!

Kamaty-kamaty-kamaty-kamaty
Két kiváló kanunk kegyetlenül kupakolt
Kicsit később kábultan keltek ki karjaik közül
Kéjes koshadásuk közben kivirradt
Kivilágol kivirradtkor keresztbetett könyörtelen
kollégiumigazgatójuk
Karcsiék könyörgésbe kezdtek kínjukban
Könyörtelen kollégiumigazgatójuk kirángatta
kicsikéinket
komfortos környezetükből
Kénytelen kelletlen: kezdetükhöz képest
kollégiumukba kerültek
Kiruccanásuk király kalanddá kerekedett.
Következésképpen: Kollégistáink kortyolgassanak
KEMLERben!!!

Fonyó István & Olasz Ferenc 12.a

Riport Dávid Ibolyával

Az újság általában politikamentes szokott lenni, de most kivételt tettünk. A közelmúltban Gyöngön járt Dávid Ibolya, igazságügyminiszter. Az Ein-Stein stábja kapott az alkalmon, és gyorsan készített vele egy riportot.

E.S.: Mi tartozik a hatáskörébe?

D.I.: Az igazságügyminiszternek klasszikus feladatai között minden jogszabályelőkészítés. Kb. fele a jogszabályok közül olyan, amelyeket mi írtunk elő az igazságügyben, fele pedig olyan, amit más tárcák, pl.: kül- és pénzügyminisztérium készít elő. A mi véleményünk nélkül nem mehet a kormányba. Ez az egyik része, a másik része az EU-s csatlakozásunk minden jogi munkája, ami

hihetetlen nagy munka. 2002-re az egész magyar jogrendszert át kell alakítani az EU joganyagára, és befogadókésszé kell tenni, hogy tudjuk fogadni a közel 60 ezernyi EU-s anyagot. 4 éves ütemezésben dolgozunk. Az egész büntetőeljárás az igazságügyminisztériumhoz tartozik, ami szintén nagy felelősség és feladat.

E.S.: Milyen célból érkezett Gyönkre?

D.I.: Szurdi Éva keramikusasszony és Könyv István grafikusművész kiállítás megnyitójára jöttem. Nagyon örültem, hogy felkértek erre a megnyitóra. Könyv István nemcsak igen jó barátom, hanem azért is, mert Gyöng az egyik olyan település a választókerületünknek ahová mindig szívesen jövök. Gyöngnek nagyon sokat köszönhetek a választásokért.

E.S.: Mi a véleménye a magyar igazságszolgáltatásról?

D.I.: A magyar igazságszolgáltatás magánviseli mindazt a nehézséget, ami abból adódott, hogy a rendszerváltozás Mo.-on a jogszabályalkotáson keresztül jött létre. Nem volt elég idő arra, hogy kiérlelt törvények szülessenek. Túlzottó módszert kellett alkalmaznunk. Viszont egy jogállamban az átalakulás, ha a jogrendszeren megy keresztül, magánhordja annak a jeleit, hogy bizony rövid idővel arányos lesz a munka minősége. Ezen az elkövetkezendő időkben szeretnénk változtatni.

E.S.: Él-e korrupció a magyar igazságszolgáltatásban?

A korrupció nem egy-egy ágazathoz kötődik, hanem a jogügyletekhez, előnyökhöz kötődik. Minden bizonnyal ez az igazságszolgáltatásban is van, de a kérdés az, hogy ez mennyire bizonyítható. Szerintem ez az igazságszolgáltatás szféráját sem kerülte el. Volt néhány kirívó eset. Én az igazságszolgáltatás részének tartom a rendőrséget. Lehetett hallani magasrangú rendőri vezetőkről, akik pénzért információt szolgáltatottak ki, olyan ügyesről, aki jogszabályellenesen, de szentesítette a vádat. Sok mindent lehetett hallani az elmúlt időszakban. Nyilván egy igazságügyminiszternek az lehet a célkitűzése, hogy minden lehetőséget korlátozzon, hogy egy személy egy ügyben ne dönthesse, mert ahol többen döntenek, ott mindig kisebb a megvesztegetések aránya.

E.S.: Javítana-e a közbiztonságon a halálbüntetés visszaállítása?

D.I.: Nem javítana és nem rontana, nincs összefüggés a

közbiztonság és a halálbüntetés között. Azokban az országokban, ahol halálbüntetés van, nem jelenti azt, hogy ott attól elrettentnének a bűnözők. Sajnos mi a rendes ember érzületével és lelkületével gondolkodunk, nem tudjuk azt mérlegelni, hogy egy bűnöző a bűncselekménye elkövetésekor nem ezt mérlegeli. Minden bűnöző azzal számol, hogy ő megússza, őt nem kapják el. Akkor nem bűnözne, ha életfogytig tartó, vagy halálbüntetéssel lehetne büntetni. Ez az első része. A második pedig: azt is tudomásul kell venni, hogy ha tartozni akarunk az EU-hoz, ahol előírás az, hogy nem lehet halálbüntetést alkalmazni. A kérdés már csak az, akarunk-e az EU-hoz tartozni vagy sem. Harmadrészt a halálbüntetés alkotmányellenességét az alkotmánybíróság állapította meg.

E. S.: Mit szeretne elérni, mint igazságügyminiszter?

D.I.: Az igazságügyminiszternek nyilván a jogszabályalkotás a legfontosabb feladata, de nem ezzel fogalmazza meg a céljait. Azt szeretném elérni, hogy ebben a polgári átalakulásban, aminek az elején vagyunk, ennek egy valódi jogállam legyen a vége. Hiszen a demokrácia nem jogszabályok kérdése. A demokrácia magatartás kérdése, és én azt szeretném elérni, hogy minden magyar állampolgár azt érezze, hogy ő demokrata.

E.S.: Mik a BTK-módosítások?

D.I.: Elsősorban szigorítás, másodsorban amíg a szervezett bűnözés ekkora veszélyt jelent, addig végig kell nézni, hogy mások hogyan oldják meg. Csak a szervezett bűnözésre vonatkozó robbanószerrel, kábítószerrel való visszaélés. A könnyű- és keménydrogokat egy kalap alá vesszük. Az más kérdés, hogy a halálos adag mindig más. Kis-, nagy, jelentős, illetve halálos adag más mint egy kisebb hatóanyagtartalmú, vagy egy keménydrog. A kábítószer tiltot szer. Pont. Aki kábítószerhez nyúl, számoljon azzal, hogy bűncselekményt követ el.

E.S.: Mi a véleménye a holland példáról?

D.I.: Hollandiában 30 gramm volt a vásárolható engedélyezett mennyiség. Két év alatt riasztóan megnőtt a vásárolók és a fogyasztók száma. 30 grammról visszavették 5 grammra az egy fő által megvásárolható mennyiséget. Következetesnek kell lenni. Mindaddig nem magánügy a kábítószer, amíg féléves kábítószerzés

után függő emberek az utcán vannak, TB ellátottakká válnak, családok mennek tönkre.

E.S.: Üzenne-e valamit a gimnázium tanulóinak?

D.I.: Igen, továbbtanulni, minden lehetőséget megragadni a tanuláshoz. Nyelvet tanulni anyanyelvi szinten, mert nem messze az az idő, hogy lesz „A és B kategóriás ember”. Az „A” kategóriás az, aki egy európai nyelvet anyanyelvi szinten tud beszélni és jövője lesz a köz- és igazságszolgáltatásban bárhol, mert UNIO képes lesz. A „B” kategóriás az, aki lehet, hogy szakmailag zseniális, de a nyelvtudásának a hiánya örökké korlátozni fogja, hogy egy UNIO-ba belépő Magyarországon érvényesüljön. Ma a nyelvtanulás legalább annyira fontos, mint a szakmai képzés, és ezért lesz nagy jövője az itt végzett embereknek.

E.S. Köszönjük a riportot.

Készítette:

Olasz Ferenc, Fonyó István, Baksa László (12.a)

Peace Of Mind

I need a bit peace of mind,
I'm tired but never mind.
My Brain is full of energetic power,
Voices hit me like a cold shower.
I need my guitar, I wanna play.
I need help but I won't ever pray
For those holy, heavenly forces.
I know that I have more choices.
I base my hope on my natural instincts,
Even if I sometimes do stupid things.

It's important to believe in myself
Cause I'm the one who is able to help.
If I'm actually just a shooting star
I can feel, that soon I will see the sunrise
On the horizon of the dark skies of my mind.
It would be for me a motivating sign.

Leonard, 11.A

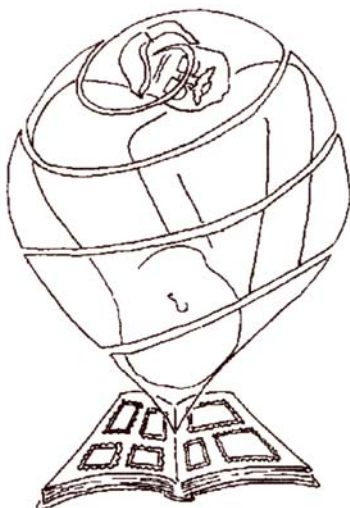
Ha idős leszek

Habár arcomra majd ránc ul,
Szívemben még ifjú dal zendül,
Így örvendek majd,
Ha idős leszek.

Unokáim vidám hangját hallgatom,
Vénülőn, pihengetve minden öreg nappalon,
Így örvendek majd,
Ha idős leszek

Egyik kezemmel szorítok egy könyvet,
Máskkal törölöm szememből a könnyet,
Így örvendek majd,
Ha idős leszek.

A könyvben őrzöm kedves emléked,
A sok szép, régi megélt percet,
Így örvendek halálomig,
Majd ha idős leszek

MESTER MARIANN 9 b

Дитя і дитина: **Halott leány**

*Nem alszol Te, tudom: meghaltál; mosolyod
Nem fűti álmom, arcodon e kedv, mint a jégvirág -
Nem hazudom most már, a közelgő tavasszal nem hitegetlek.
Meghaltál örökre...*

Barta Tamás és Koszorú Dóra Illyés versekhez készült illusztrációit közöljük, amelyekkel részt vettek a rácegrespusztai rajzpályázaton. Dóra első helyezééhez gratulálunk!

Illyés Gyula: *Szeress, ne kérdezd...*

Szeress, ne kérdezd, hogy miért,
Ha nem magamért: magadért,
A jóóóért, egy napodért,
Ézért a meleg mosolyért,
Mit mégis izlethetett ajkad,
Ennyiért,
Őzért e friss pillanatnak.

KERESZT

EGYIK VONAL
ÁLTAL MEGY
A MÁSIKON
NEHEZEN
TUD TOVA-
SIETNI
ZSÁKUTCÁ-
BAN.
GUBANC
KÖZÉPEN
A HASNÁL...
ITT MEGAKAD
S NEM ERESZT...
ÍGY SZÜLETIK
MEG A KERESZT!

Balassa Gabriella 12.B

HIÁNYZOL

Olyan messze vagy tőlem, mint száműzöttnek az egyetlen szülőföld
Olyan messze, mint a hatalmas Naptól a kéklő Föld
Olyan vagy nekem, mint jéghideg forrás a szomjazó vándornak
Olyan vagy, mint valósággá válása az édes álomnak
Vágyom rád, száraz sivatag a megváltó esőre
Vágyom rád, mint eltévedt őzike az illatos erdőre
Mint nappal az éjszakát, elkerüllek téged
Újra egyedül látom a naplementét, attól félek
Várlak, mint haldokló szív az utolsó ütemet
Kellesz, mint ártatlan rabnak a szabad kikelet.

Dömötör Orsolya 11. B

16-17-18. szám (2001.)

Ami azóta más lett...

6:45: Az ügyeletes nevelő első kísérlete. Általában sikertelen, ha mégsem, akkor Zódnapp van. Dolgok, amiket az ember sokszor hall, megragadnak az emlékezetében, ilyenek pl. Drákón törvényei ie. 621-ből. A nevelőtanárral azonban, legyen férfi vagy nő, hosszú évek alatt sem képes megérteni, hogy akkor sem fogunk felkelni reggel, mitöbb a szemetet sem visszük le. Aztán előbb-utóbb mégis csak felkelünk és még a szemetet is levisszük az (elsősökhöz.) Reggeli nix, mert egy megfontolt döntést követően

7:30 után nincs kaja. Nem mintha a konyhásnének nehezére esne adni, de ha nem, hát nem.

A szabály hatékonyságáról annyit, hogy 10 ujjamon meg tudom számolni, hogy hány alkalommal reggeliztem a koleszban hat év alatt. Sebaj, irány a BM! Slo bácsinál sós kifli, kv, KF vár ránk minden reggel. Minderre kevesebb, mint 20 perc áll rendelkezésre, mert

7:50-re már be kell(ene) érni az iskolába.

Nem mintha így ritkábban képnénk el, de így legalább van még egy szabály, ami ellen vétkezünk.

Aztán a tanítás, amit felesleges részletezni. Az órák legalább változnak. Szünetekben a szokásos huzavona a kilépési engedélyért, ami a tanároknak is nyug. Van, aki egyenesen kiröhögi (tanár), ráadásul ha nincs, kimegyünk úgyis. Senki nem gondolja komolyan, hogy egy Of-i figyiben az fog állni indokként, hogy: "...gyermek kilépett az iskolából."

Végre vége a napnak és visszatérünk az ebédlőbe, ahol kiderül, hogy nincs kajajegyünk. A kedves konyhásnéni ekkor úgy tesz, mintha nem járulnék hat éve napról-napra a színe elé, hogy elfogyaszthassam az általam kifizetett, engem megillető ebédemet, és elzavar, hogy majd esetleg a repetából kaphatok.

Remek! Kollégium előtti park korlátjára heveredve mi esik jobban, mint egy cigaretta. Ezt azonban nem lehet elszívni csak úgy, mert ekkor megérkezik az autoritás, aki mintegy 25 méterrel odébb zavarja az embereket. Persze ott is látható a műveletor, Gyöngön pedig amúgy is mindenki tudja, hogy melyik kollégista milyen cigit szív. De a látszatra adunk, odébb megyünk, mert többek közt törvény is tiltja, amit teszünk.

Irány a KEMLER!

16:00 tanóra, amelyet talán még egyszer sem sikerült végig tanulnom. Alvás. Most bepótoljuk a reggeli lemaradást.

16:45-kor újból fontos értekezletre várnak a BelügyMinisztériumba. Felesleges taglalni, mi történik, mindenki tudja.

Második tanóra alatt folyamatosan hadakozunk a nevelővel, hogy nem szeretnénk kikapcsolni a magnót, sőt a szobaszomszédainkat sem szeretnénk kizavarni a szeretett B10-es hálóból.

A kötetlen tanrendet nem sikerült kivívni magunknak, mi ennek dacára mindig kötetlenesek voltunk. Épp ezért marad a viaskodás, mi úgyis tudjuk magunkról, hogy a tanuláshoz saját elhatározás szükséges, nem pedig másé.

Vacsora! Nem térek ki arra, hogy mi történik, ha véletlenül... Na de szót sem érdemel az egész!

Harmadik tanórán, merthogy olyan is van, szeretnénk egy barátságos labdarúgó mérkőzést lebonyolítani, de ez sem ilyen egyszerű természetesen. Nem mehetünk, mert nem takarítottunk. Soha nem gondoltam volna, hogy a takarítás élet és halál feletti korlátlan úr, de ezt az akadályt leküzdjük. Nagy nehezen találunk valakit, aki nagykorú, és vállalja értünk és tetteinkért a felelősséget. Gyerünk focizni! The name of the game: Football! Utána meg legurítunk egy sört, sportemberhez méltóan, mert egy igazi férfi két igazi szenvedélye a foci és a sör.

No meg a nők! De zavartalanul egyiket sem élvezhetjük. A sör érthető, a foci nem annyira, legalábbis mégis csak jobb focizni, mint kocsmázni, vagy mégsem?!

A nők problémája teljesen érthetetlen. 5 centi?!

Visszakanyarodva történetünkhöz: Irány a tusoló! 21:30-ig! Takarékosági okokból. Tízkor takarodó. Mi nem alszunk, tanulunk, eszünk, magnózunk, dumálunk, cigizünk a budiban vagy ahogy Kecszenyi mondaná, tusolunk a vécében (véce).

Csupa-csupa illegális dolog. Közösségben élünk, szabályokat követünk. Én a szabályok rugalmas értelmezését kultiválom. A magnó, ha halk és közös megegyezésből szól, ergo senkit sem zavar, mégis kit zavar? Aztán schlafen.

Mielőtt leírnám a jelenlegi állapotot, el kell mondanom, hogy az általam leírt dolgok valós tényeken alapulnak, kronológiájuk esetleg nem megfelelő, mivel bizonyos rendelkezések nem egyszerre voltak hatályosak. Ami a legfontosabb: akinek nem inge, ne vegye magára. Ha valaki magára ismer, vágy másra, az nem a véletlen műve.

Az egész azonban nem teljes, ha nem teszem hozzá, hogy ezek voltak azok a dolgok, amik széppé tették a gyönki létet. Ezek miatt hiányzik a mai napig is a gimnázium. Magyarul: Köszönöm!!!

Lénárt „Merlin, Del Piero, Lénike, Leonid, (most joghallgató) stb.” Gábor

Napló az utókornak

1995. október 13. Péntek, Szecskaavató

Első nyilvános szereplésünk Gyönkön. Már a délelőtti órák is izgalommal teltek, próba próbát követett, míg végre elérkezett a várva várt pillanat.

Első az „avatásra” került sor. A szecskaeskü letétele után megkaptuk a jelvényeket, ami leginkább talán egy futómezhez hasonlított, majd gyors öltözködés után indulhatott a mäsor. Az előadás nagyon jól sikerült, csak az ösztáncból sajnos nem lett semmi. Szegény tanár úr (Andódi László) nem találta meg a számot.

A bál -most már bevallhatjuk- páran életükben először igazán közeli kapcsolatot létesítettek az alkohollal, s az osztály ellentétes nemz egyedeivel is.

1995. december 8. Péntek, Szalagtázá

A mäsor 18:00-kor kezdődött, és úgy fél óra volt. A bál nekünk sajnos előbb véget ért, mint a nagyoknak, de mi így is nagyon jól éreztük magunkat.

A kollégiumba visszavonulva, persze senkinek nem volt kedve a lefekvéshez, így e telefont picit megbabrálva, ingyen és bérmentve telefonálhattunk órákon keresztül.

1995. december 9. Szombat, Diákkarácsony

Ez most egy bent maradás hétvége.

Délelőtt volt a karácsonyi vásár, kézi-mecsek és a jövő évi 1/B-sek felvételijé.

Délután mävetségi vetélkedé (amin sajnos mi már a második fordulóban kiestünk) és játszott az Úgyahogy is!

1996. február 23. Péntek, Farsang

Elég jó mássorral készültünk, volt vele munka is, elég! Ugye fontos kellékként pelenkát is alkalmaztunk, amiket még reggel át kellett vinni a suliba. Ekkora égést! A pelusok már fel voltak fűzve egy 6-10 méteres fonalra. A kollégium udvarán persze kibe kellett belebotlani? - a Varga Peti és az Erdák röhögésétől visszhangzott minden. Szabályosan dalték a nevetéstől! Nagyon sokat próbáltunk, de sajnos a szülői értekezlet folyományai még eláttünk álltak.

16: 30- kor a sportcsarnokban kosár- és kézilabda mérkőzések folytak, tanárok, szülők és diákok között!(Ekkor még erre is volt igény!)

A mássor persze csak hatkor kezdődött. Mi, a picik voltunk a kezdő szám. Én az Anyossal veszekedtem, a Mayer és a Benedek egymást nyúzták egy puszikáért, a Villányi büfés névivé alakult, Zitánk pedig bálkirálynő lett!

Az Andódi óvoda kedvenc éneke, a fiúk által átköltött EDDA-blus, ami Benedeknek és Tamásnak köszönhetően elég érdekesen hangzott.

Aztán egy napon elérkezett az első bolond ballagás is, aminek már mi is részesei lehettünk.

1996. május 8-9. Szerda , csütörtök reggel

Bár elég sok dolog jár a fejünkben, még konyhások is vagyunk, de azért izgatottan készültünk a nagy „ZÖLD NAPRA”! Lehúztuk az ágyneműt, kipakoltuk a fiókokat, beraktunk mindent a szekrénybe és vártuk a negyedikeseket! Takarodó után az üres asztalok tetején ülve gyülekeztünk, beszélgettünk, hülyéskedtünk, míg egyszer csak váratlanul belépett a Lufi! Kedves Lívia néni nagyon megfenyegetett minket, hogy elmondja az egészet Ági néninek, és nevelőit fogunk kapni. Mindenki visszamászott az ágyába, de alig ment ki szegény, mi már

az asztalon ültünk. Mikor újra benyitott, már mindenki rutinosan oda ugrott, ahova csak tudott. Hogy kié volt az ágy? Kit érdekelt, csak le ne bukjunk!

Úgy fél egy és egy között aludtunk el!

Hajnali négy körül valami iszonyatos nagy zajra ébredtünk! Dörömbölés, kiabálás, énekszó! Kivágódik az ajtó, felgyullad a lámpa, és belép a Melinda, majd a Robertó! Ki kellett rohanni az udvarra, futni, miközben mindenféle folyékony dologgal locsoltak minket. (a hideg csapvízhez néha egy kis sör is keveredett!) úgy fél öt körül lett vége a futkorászásnak. Mindenki elázott, még a bugyiból is lehetett csavarni a vizet! Fürdés után a Szentesi Gigi jött be hozzánk, és vagy hatig beszélgettünk, mikor újra kedves negyedikes pajtásaink hangjára lettünk figyelmesek!

A „fürdés” most elmaradt, körtáncot kellett táncolni, majd szegény éhes Rókus bendőjét megtömni. Ha láttál már egy nagyrakás szerencsétlenséget, aki különböző megpróbáltatások után a reggeliért sir, akkor el tudod képzelni ezt a nagy mamlaszt is. A suliba nem volt túl nehéz bejutni, a Micimackót kellett elénekelni. Talán csak az első órára jöttek be a negyedikesek, de hatalmas felfordulást okoztak, amit mi persze nagyon élveztünk. Sajnáljuk, hogy elmennek!

2000. október 19. csütörtök, Szecskaavató

Sok nehézség árán, de végül is minden elkészült az esti ~~m~~sorra.

A picik nagyon lelkesek, azt hiszem, mi is ilyenek lehettünk hat évvel ezelőtt!

A szecskaavató az ~~a~~ ~~m~~sorukkal kezdődött, majd átadtuk nekik a jelvényeket. Jobb híján nyakkendőt akasztottunk a nyakukba, de ahogy hallottam, nagyon tetszett nekik! Olyan aranyosak voltak, ahogy ott álltak fehér kis ingjeikben! Mi is ilyenek voltunk? A bál

persze most sem volt rossz, bár van pár homályos kép. De nem baj, majd valaki úgyis elmeséli!

2000. december 06. Mikulás szivató

Végre elérkezett ez a nap is, most olyan jó gonoszkodni! Mindenki tart egy kicsit tőle, senki sem akar teljesen megszégyenülni az egész kollégium előtt, vannak a picik is, nagyon élvezem! Olyan igazi szivatást nem terveztünk senkinek, hiszen mi mindenkit szeretünk! De ha nem is így lenne, akkor sem lennénk nagyon gonoszak. Lassan itt a vég, már nem éri meg. Különben is, akiket legjobban ismerünk, azok a harmadikasok, őket viszont már had ne bántsuk. Szenvedtek már eleget, ez lesz az utolsó olyan télapójuk, ahol még ők is szívnak. Légyen ez egy relatív jó emlék! Tösnye is milyen szépen ránk ragasztotta tavaly a 02-es verziót! Nem égtünk, élveztük a dolgokat!

2000. december 15. Szalagtűző

Ajjaj, hát minket is elért ez a fuvallat. Lassan, de biztosan nekünk is búcsút kell venni ettől a szegény kicsi falutól! Itt nőttem fel, életem 1/3-adát itt éltem le. Szép ez a szalag és büszke is vagyok rá, csak picit talán ijesztő! Tök jó, mert jelzi, hogy eljutottam ideig, és büszke lehetek rá valamilyen szinten, mégis valahol a ballagás közeledését sejteti! Félek!

A bál ettől függetlenül persze biztos jó volt. Az utolsó másfél órán bent voltam, és iszonyatosan jól buliztunk, de az elejéről sajnos lemaradtam.

Két héten belül megszűnik az iskolával a tanulói jogviszony, és ott fogunk állni a semmi közepén. A gimnáziumi négy, illetve a mi esetünkben 6 évet sikeresen lezártuk, de még előttünk az érettségi, a felvételi...

Alice

Riport Tóth Árpáddal, iskolánk pszichológusával

A Tolnai Napok egyik előadását Tóth Árpád tartotta, aki kéthetente foglalkozik a kollégiumban a diszlexiás gyerekekkel. Előadásában szó volt arról, hogy a pszichológia foglalkozik az emberrel, mint egyedülálló biológiai lényvel, és mint társadalmi lényvel.

Árpád elmondása szerint: az alkalmazkodás nem egy velünk született dolog, hanem ezt az életünk során alakítjuk ki, tanuljuk meg a világhoz való viszonyt és azokat a viselkedési módokat, amik aztán különbözővé, egyénivé tesznek bennünket.

A pszichológia vizsgálja azt is, hogy az emberek hogyan működnek csoportban; ha egy közösségbe bekerülnek, hogyan változik meg a viselkedésük.

Egy kísérlet ezzel kapcsolatban:

Az USA-ban a Yale egyetemen végeztek egy kutatást. Megkértek embereket, hogy becsüljék meg vonalak hosszúságát. Adott volt 4 minta és egy tesztvonal, és el kellett dönteni, hogy a tesztvonal a négy minta közül melyikkel egyenlő. Ezt csoportban kellett végezni, amiben volt 7 beavatott személy, akik direkt rossz megoldást mondtak. A 8. volt a kísérleti alany. A hét beavatott személy mindig megpróbálta a nyolcadikat rossz válaszra téríteni. A kísérlet eredménye: 1000 emberből 320 a rossz választ mondta. Tehát alkalmazkodni akartak a csoporthoz, meg akartak felelni az elvárásoknak.

Manipulálhatóságunkról egy amerikai magazin írta: egy mozifilm vetítése közben a filmbe bevágtak pattogatott kukorica és Coca-Cola reklámokat, de azokat olyan rövid időre, hogy ez tudatos szinten nem rögzídhett a nézőkben. Mégis azt tapasztalták, hogy az emberek miután kijöttek a moziból, azonnal odamentek a büféhez, pattogatott kukoricát és Coca-Colát venni.

Az előadáson még szó volt a pszichológiát alkalmazó területekről és a végén (mikor már csak kevesen ültünk ott, mert a sportvetélkedő erősebb konkurenciának bizonyult) egyéni problémákról is.

Most egy kicsit Árpád életéről:

Ein-Stein: Hogyan kerültél Gyönkre?

T.Árpád: A munkahelyem, a Tolna megyei Önkormányzat Pedagógiai Szakszolgálatára révén. Engem keresett meg a gimnázium a diszlexiás osztály miatt. Azóta kéthetente járok ide, különböző játékos foglalkozásokat tartok ezeknek a gyerekeknek, több-kevesebb sikerrel

ES: Milyen egy ilyen foglalkozás?

T.Árpád: Én igyekszem megadni azt a szabadságot, ami őket érdekli, ezek után van, hogy beszélgetünk vagy játszunk. Néha iskolásba is át kell menni, és fegyelmezni kell őket.

ES: Gondolom ezt kevésbé szeretik.

T.Árpád: Tulajdonképpen én sem. Előfordul, hogy szerepjátékokat játszunk, elmondják, hogy éppen ki nézett rájuk csúnyán. ES: Hova jártál iskolába?

T.Árpád: Általános iskolába és gimnáziumba Hódmezővásárhelyen, egyetemre pedig Debrecenben.

ES: Milyen diák voltál?

T.Árpád: Egy picit renitens.

ES: Ez alatt mit értünk?

T.Árpád: Ami létezik diákcsíny, azt mind elkövettem.

ES: Mivel foglalkoztál, mielőtt pszichológus lettél?

T.Árpád: Katona is voltam, aztán volt egy könyves standom meg foglalkoztam gyerekekkel is, aztán egy évet arra szántam, hogy felkészüljek a felvételire.

ES: Mi a véleményed az iskolánkról és a diákjainkról?

T.Árpád: Keveset látok belőle. Azokról a gyerekekről, akikkel többet foglalkozom, van több tapasztalatom. Azt látom, hogy nagyon nagy igényük lenne arra, hogy inkább egy atyáskodó, szülőpótló dolgot kapjanak, és ugyanakkor megvan az, hogy ez ellen ők nagyon lázadnak, mert ők már nagyok. Tehát ez a serdülőkor kezdete nagyon ambivalensen befolyásolja őket.

ES: Ha tehetnéd, mit változtatnál meg a világon?

T.Árpád: ... húú! Én szoktam ilyeneket kérdezni! Ezen gondolkodnom kell. ES: Mint hétköznapi ember, nem mint pszichológus. T.Árpád: Azt gondolom, hogy nagyobb szabadság mellett hoznék a világon egyértelműbb szabályokat nagyobb mozgástérrel. Kicsit liberálisabb szabályokat hoznék, amelyekben tényleg lehet demokráciát és jogot gyakorolni, és valahol egyfajta kooperáció jöjjön létre akár kisebb közösségekben, akár nemzetközi szinten. S akkor a világ sok nagy és nehéz kérdését lehetne megoldani.

ES: Káros szenvedély?

T.Árpád: Dohányzom.

ES: Milyen problémákkal keresnek fel a XXI. század fiataljai?

T.Árpád: Azt gondolom, hogy az ember nem sokat változott az elmúlt század vagy az elmúlt háromszáz évhez képest. Tehát az emberek problémái mindig ugyanazok, csak a társadalmi közeg változik körülöttük. Alapvetően a problémát mindig az jelent az embernek, hogyha az adott - közegbe nehezen tud beilleszkedni.

ES: Ki az aki felkeres? A szülő vagy a gyerek?

T.Árpád: Arról van szó, hogy kivel van probléma. Ha gyerekről van szó, úgy hozzák a szülei, mert az iskolában a magatartásával vagy a tanulmányi eredményeivel problémák vannak. Ilyenkor nekem az a feladatom, hogy ezeknek a problémáknak megpróbáljam feltárni a hátterét, és lehetőséget adjak a gyerekeknek, hogy ezt az ő nyelvén, játékban, rajzban, tesztekben elmondhassa. Ha a felnőtt keres meg, akkor ő fogalmazza még a saját problémáját. Ez nagyon sokféle dolog lehet a munkahelyi konfliktustól a családi konfliktusig, amiben egy független viszonylag objektív szemlélő lehet.

ES: Szerinted gyenge ember az, aki pszichológushoz fordul?

T.Árpád: Én ezt inkább úgy fogalmaznám, hogy ha valakinek el akar mondani valamit, nem biztos, hogy pszichológushoz kell fordulni. Tehát hogy az ember jól kipanaszkodja magát, az épp jelenthet annyit, mint ha adott esetben szakembernek mondja el. Ez egy olyan lépcső, ami egy pszichológusnál is megtörténik. Nekem az a feladatom, hogy megpróbáljam megmutatni a

páciensnek azt; hogy hogyan szokott ilyen helyzetbe kerülni. Ezáltal egy többlettudást szerez önmagáról, és így ezek a helyzetek már elkerülhetők, s ez a probléma nem fog megisméltődni.

ES: Árpád még elmondta: alkalmazza a pszichológiát még a piackutatásnál pályaaalkalmassági vizsgáknál, amik komplex személyiségteszteken alapulnak. Jelenleg is tanul, most éppen szakképzésre jár. Elég kíváncsi embernek tartja magát, ezért most a diszlexiás osztály kapcsán egyre többet foglalkozik a diszlexia pszichológiai hátterével. Úgy gondolom, igen tiszteletre méltó Árpád szakmai tudása. Ezúton is szeretném megköszönni a riportot, valamint azt, amit az iskolánkért (diszlexiás tanulókért) tesz.

Tóth Melinda

Ropjátok, gyerekek!

A német nyelvhez hozzátartozik a kultúra. Éppen ezért egy német kéttannyelvű gimnáziumnak szüksége van egy tánccsoportra. A mi iskolánknak is van tánccsoportja, mely minden hétfőn 15 órakor és minden szerdán 18:30-kor összejön. Persze tanulni is kell, és ez általában a tánc és a többiek rovására megy. Német nemzetiségi táncokat tanulunk János bácsi vezetésével. Nem sajnálja az idejét és energiáját.

Minden hétfő délután ideutazik Bátaszékről, hogy megtanítson minket táncolni. Nagyon türelmes, mert nem vagyunk angyalok. A próbák vidám hangulatban telnek, főleg ha János bácsi megdicsér minket: „Ne úgy ugrándozzatok, mint tyúk a Trabant előtt!” vagy „Ne úgy totyorogjatok, mint Józsi bácsi a lagziban!” Tudja, ha akarunk, jól is tudunk táncolni. Elsősorban neki köszönhetjük, hogy a tánccsoport

még mindig működik. Persze a táncok is szuperek. Ennek egyik bizonyítéka, hogy márciusban Dombóváron, a diáktalálkozón, tánc kategóriában elsőkk lettünk. Sok helyre meghívnak minket, például októberben Griesheim-ban voltunk, és tervezünk még egy németországi utat..

Tánc tábor is lesz. Valószínűleg idén augusztusban. Én csak annyit tudok mondani, hogy vonzó lehetőség azok számára, akik szeretnek strandolni, fagyizni és táncolni. Ide is - csakúgy, mint a próbákra- mindenkit szeretettel várunk!

V. Noémi és K. Hajni

„Száll az ének”

Bizonyára mindenki hallott már a Dr. Tóth István által vezényelt énekkarról. Legutóbbi fellépésük Dombóváron volt. A felkészülés nagyon sok idejüket és energiájukat vette igénybe. Korán reggel próbák, egész tanítás alatt. Persze ez nem azt jelentette, hogy egész nap megállás nélkül énekeltek, hanem voltak kisebb szünetek, általában 10 perc. A fellépés előtt folyamatosan javígtattak a műsoron. Mikor még csak tervben volt a fellépés, akkor heti egy alkalommal villogtathatták tehetségüket a kórust rendszeresen látogató tagok. A fellépésről pedig csak annyit, hogy első nekifutásra nem is volt olyan rossz, hiszen a kórus több mint fele új tag, a dalok többsége viszont már tanult szöveg. A fellépésen az énekkar nem kért minősítést, Tóth tanár úr javaslatára. Oklevelet természetesen kapott az énekkar, amit később minden tag alá is írt. Az énekkar továbbá járt még 99-ben Tatabányán és Keszthelyen is, ahol egész jó teljesítményt nyújtottak. Tervek szerint további fellépés várható még Németországban is. Ez persze csak egy elképzelés, hiszen addig még nagyon sok minden fog változni, és egyébként is, csak a következő tanévben kerülne rá sor. Ha minden igaz (mivel még

nincs egyenruhájuk), számíthatnak valamire, amiben reméljük, nem kell szégyent vallaniuk a színpadon. A tagok kívánsága egy bordó kosztüm. Ehhez azonban pénz kell! Addig pedig még reméljük, sok fellépés vár rájuk. Sok sikert kívánunk nekik, és reméljük, hogy ők is növelni fogják iskolánk hírnevét!

Sziládi Laura

Villámlátogatás

Azt hiszem, a legszebb szavak egyike: természet. A szó értéke nem csak dallamában, hanem a betűk közé rejtett titokzatosságban is rejlik. Persze nehéz meghatározni, hogy mi is igazán szép magyar szó, sőt általában nem is a dallam alapján tesszük ezt, sokkal inkább a jelentés számít. Ezek a szavak mind valami gyönyörű, megmagyarázhatatlanul csodálatos dolgot takarnak maguk mögött, mely dolgot minden ember másképp fejt meg. Vigaszt nyújtanak, hiszen gondoljunk bele, mit is éreztetnek velünk ezek a nyelvi gyöngyök: haza, édesanya, természet? Megnyugvást, békét, de ugyanakkor lázadást és hazafiasságot, melyek nélkül nem épülhet fel egy élet.

Ezek a szavak sokat jelentenek nekem, megkönnyítik, megszépítik életemet Mert, ha kimegyek egy csendes, napsütötte erdőbe, akkor az szeretetet, biztonságot és frissességet sugároz nekem. Ez a természet! Ezt azonban sokan nem ismerik fel, nem használják ki. Sőt, felrúgva ezt a varázslatos rendet, rongálják környezetünket. A tény, hogy szembefordultunk a természettel, nagyban hozzájárult az utóbbi években bekövetkezett sorozatos katasztrófákhoz. Sajnos, ezek a tragédiák olyan emberekre is lesújtanak, akik óvják, védik az erdőket, mezőket, állatokat és növényeket. Én is átéltem egy ilyen természeti csapást, melyben egy eddig számomra ismeretlen jelenséget ismerhettem meg, láttam az általa okozott félelmet és kárt. Ez az "égi tünemény" a gömbvillám. Az éjszaka sötét leple alatt

nyugodtan aludt a kicsiny falu összes lakója. Azért mindenki izgatott volt, hiszen másnap tartottuk a szüreti felvonulást a községben. Béke honolt az utcákban, a mámorító csend körülölelte a házakat.

Hirtelen azonban óriási robbanás rázta föl az embereket. Sokan felriadtak, de pár perc múlva újra visszapihentek, mert tudomásul vették: a szörnyű detonáció nem az ő házukban következett be. Engem is felvert a zaj, melynek milétéről először fogalmam sem volt. Beszaladtam szüleim hálósobájába és aggódva faggattam őket a történekről. Szüleim nem tudtak választ adni kérdésemre, ezért még jó darabig gondolkodtunk erről a furcsa dologról. Ekkor még nem is sejtettük mi is történt valójában .

Anyukámat, ahogy engem sem hagyott nyugodni az eset, egyre azon tanakodtunk, hogy talán az autóval történt valami. Ezért fel-alá járkáltunk egyik szobából a másikba, mikoris anyukám így kiáltott ijedten: - Füstöt érzek, valahol tűz van!

Ekkor kaptunk igazán a fejünkhöz, hiszen valami nálunk történt, mindannyian próbáltunk józan ésszel gondolkodni. Pillanatok múlva már tudtuk, nem az autót érte a csapás. Ez abban a forró pillanatban nagyon nehéz volt, már az utcáról is felhangzottak a súlyos szavak: - Tűz van, tűz van!

Hogy milyen sokkot váltott ki ez a mondat? Ezt jól mutatják azok a kétségbeesett cselekedetek, melyeken ma már nevetünk, de akkor ezt a mindent feláldozó mentésért tettünk.

Egy ikerházban lakunk, a tűz a szomszédos padláson pusztított. Nem volt idő azon töprengeni, hogy mi is történt, ki mit látott. Tudtuk, szembe kell szállnunk a tűzzel, meg kell mentenünk a házat. Félő volt, hogy a rettenetesen égő halom belekap a tetőbe és onnantól nincs megállás, talán leég az épület.

A két család hamar nekilátott az oltásnak: az udvaron átszaladtunk a szomszédba. Az idő csendes volt, szemerkélt az eső. Kicsi és nagy egy emberként küzdött a kegyetlen óriás ellen hordtuk a vízzel teli vödöröket és próbáltuk megfékezni a tűz előrenyomulását. Én is részese voltam a harcnak, mely ember és természet között zajlott.

Lassan-lassan az óriás nyugodni kezdett, majd végleg elaludt.

- Nagy kő esett le a szívről, hiszen bármi történhetett volna! Most már

megnyugodhatunk! - hangzott az első mondat a sikeres oltás, a diadalittas győzelem után.

Valóságos ünnep zajlott le ekkor a két család között és mindannyiunk lelkében. Most végre volt időnk megbeszélni, hogy mi is történt igazából. Még egy kicsit az izgalomtól idegesen mindenki elmondta, mit látott, mit gondol. A nagy durranás, a fények mind-mind arra a következtetésre juttattak minket, hogy egy villám járhatott a padláson. Ez a villám viszont nem lehetett egy közönséges "ménkú", hiszen viharoknak, mennydörgésnek nyoma sem volt. A becsapódás egy villámhárító mellett történt. Akkor még minden érthetetlen volt. Oszlani kezdett az éjszaka sötétsége. Már látható és észlelhető volt a kár: lámpabúrák robbantak szét, ajtók vágódtak ki, nem volt villany, sem telefon, mert a biztosítékokat is kicsapta. Ha akkor valaki ránézett volna a házunkra, akkor egy tető nélküli, égett épületet látott volna. A szél fújdogálta a megperzselődött, fekete fóliát, melyen egy kör alakú lyuk tátongott. Tudtuk, a lyuk valamiről árulkodik, ekkor gondoltunk arra először, hogy egy gömbvillám okozhatta a sok kárt.

Próbáltunk utánanézni, hogy mi is lehet ez a furcsa, titkok mögé bújó égi jelenség. Egyre jobban bebizonyosodott: a történetek okozója a gömbvillám volt.

Igazán nem nyugodhattunk meg még ekkor sem, hiszen a házunkban a tűz után a víz lett az úr, a pusztító. Borúra derű - szokták mondani, de nálunk ez közel sem így történt. Az éjjel még csak szemerkélt az eső, nappal viszont már zuhogott. A lakóházak teteje megvédte a bentlakókat a csapadéktól, legalábbis általában. Azonban a mi házunk cserepeit a robbanás szerteszét röpítette, így az esővíz szinte szabadon ömölhetett a lakásba. Akadály nem állt előtte, a rombolást bátran folytathatta. Persze, ekkor már nem beszélhetünk eget verő károkról, sokkal inkább arról, hogy az időjárás nem kegyelmezett nekünk.

Lassan csitulni kezdett az izgalom, mely néha a tető fokáig hágott. Ma még vissza-visszagondolunk az esetre és elmondhatjuk, hogy szörnyű volt. Ilyet nem sokan élhettek át és - bár most írok róla- nem volt egy örömteli éjszaka. De felejthetetlen annál inkább. Azóta még többet olvastunk a gömbvillámról, az erejéről, a pusztításairól, a "hódításairól". Már belenyugodtunk a történetekbe, bár a könyvek szerint, ahol egyszer járt ez a

fajta villám, oda szívesen visszatér. Ebben mi nem lehetünk biztosak, sőt abban sem, hogy gömbvillám volt, de reméljük, hogy nem ismétlődik meg még egyszer.

Az elmúlt években több katasztrófa érte a bolygónkat. Ez ellen valamit tennünk kell, hiszen a természet csodás, de olykor egy borzalmas gyilkos. Ezt azonban az ember megfékezhetetlen pusztítási és uralkodási szándékainak köszönhetjük. Ezért ügyeljünk a környezetre, védjük az állatokat, növényeket, természetes vizeinket, levegőnket, hogy szebb, boldogabb jövő várjon ránk itt, a Földön.

Fekete Réka

A dolgozat „A természet és én” országos pályázaton I. díjat nyert.

Gólyatábor

2003. augusztus 21-22-23.

- Gyülekezés a kollégiumban, a szállás elfoglalása
- A gimnázium és a kollégium bemutatása
- Ismerkedés az iskola múltjával (*dr.Humné, Feketévé, Muthné*)
- Ebéd
- BHS 13.00, Polgármesteri Hivatal 13.30, Művelődési Ház 14.00, Szoc. Otthon 14.30 Általános és Zeneiskola 15.30, Tájház látogatása (*Farkas Tamás, Kiss Katalin, Brautigam Éva, Keresztvölgyi Agnes, Balogh Renáta*)
- Vacsora
- Ismerkedési est
- Minden résztvevő diák készítsen egy rövid beszámolót önmagáról. (*Bräutigam Éva, Keresztvölgyi Ágnes, Balogh Renáta*)
- A bemutatkozás után mindenki lehetőséget kap elmondhassa, vagy elénekelhesse kedvenc versét; ill. dalát.
- Német nemzetiségi játékok tanulása.
- Készülődés a takarodóra
- Takarodó

Magyarok, németek a világfaluban

A gyönki gimnáziumban nyitotta diákprogramját a Süddeutsche Zeitung
„Ha Gyönk nem létezne ki kellene találni – jellemezte Ulrich Krenn, a Süddeutsche Zeitung kommunikációs vezetője a gyönki gimnázium a német napilap hasábjain aratott sikerét. A lap szerkesztősége a Tolnai Lajos Gimnáziumban nyitotta meg tegnap idei nemzetközi diákújságíró programját. Az eseményen protokollmentes légkörben találkozhattak a diákok Göncz Árpád köztársasági elnökkel, a rendezvény egyik díszvendégével.”

Idézet a tolnai Népiújság 1999. november 6-i számából

It személyiségfejlesztő
akciófilmek hatása

A TANÁROK SZABADIDEJE

A TÁLTÉRHELY

21. szám (2003.)

Illúzió

Nyomasztó kétség vibrál az
arcokon,
Fullasztó a hazugság a hangodon.
Őrjítő a hallgatás,
Mibe beleburkolódzik az igazság.

Sötét ködből dereng feléd egy arc,
Kiről soha nem tudhatod biztosan,
Hogy vajon ki is az?

Mikor párafelhő kúszik az éjbe
Te is kívánczónál inkább az égre,
Mint te, a sötét mélybe.

Halványan ismerős lehet már az
utad,
Ha megtaláltad a homályból a
kiutat.

Ha nem lelted még meg a helyes
ösvényt,
Keresd tovább, tán nem késő még!

Valee

Balatoni lélek

Nyáron örömteljes zaj van,
Télen, pedig a halottas fagy.

És tél volt a szívemben is
Meghalt az egyedüllétben
Megfagyott a magány is,
Csak a halál volt idebenn.
De szerelmes lettem ismét,
Már a nyári szellő fújja az igét,
Mely hirdeti a boldog életet,
Megkönnyebbíti nekem a létet.
És megújult a Tó is, látod,
Feltöltötte friss vízzel a zápor
Felébredt vele lelkem rémálmából
Újjászületve a kapott
boldogságtól.

Ezt, pedig Te adtad nekem,
Ezüsttálcán átnyújtott
Arany szerelmeddel Kedvesem.
Köszönöm neked az étető záport.
Szeretlek!

2003. június12 -november12.
Schaffhauser Tibor

Napsugár

Fényes nap ragyog
Szikrázva az égbolton.
Felhőknek semmi nyoma,
Kísírták már bánatuk.
Boldog érzés minden sugár,
Mit a napfény elenged,
Vidám érzés tölt el mindig,
Ránézv a bánatom elfelejtem.
Bút feledve jó kedvem
Rögtön visszatér, Feltámad mi
régen szép volt,

Sok kedves emlék.

Napsugárral egybehintve
Régi árnyak mind elszállnak,
S új erő t nyernek szívemen
A mély, merengő, tiszta
vágyak.

Új szakasz veszi kezdetét,
Minden, mi gyász volt
tovaszáll,

Káspári János Kispályás Futball Emléktorna 2004.

Idén újabb hagyományteremtő sportrendezvényrel gazdagodott iskolánk közössége. Az első alkalommal megrendezett Káspári János emléktornáról Muth Konrád tanár úr tájékoztatott minket.

E.S: Ki is volt Káspári János?

M.T: Káspári János a 40-es évek végétől kollégiumunk vezetője volt. Erdélyi származású testnevelő tanár és síoktató.

E.S: Mi okból jött János bácsi az intézmény és Gyöngyös világháza?

M.T: A II. vh. során besorozták, majd hadifogoly lett. 1948-ban tért vissza Magyarországra és kérelmezte munkába állítását. Ekkor került Gyöngyösre, ahol a gyöngyösi kollégium vezetője lett.

E.S: Miben nyilvánult meg János bácsi munkássága?

M.T: Szívén viselte a kollégium lakóinak sorsát. Általa terjedt el a megyében is a diákönkormányzat, mint a diákok hivatalos jogorvoslati, valamint szervezői „testülete”. Elérte, hogy a diákok saját maguk szervezték szabadidejük hasznos eltöltését. Működése ideje alatt kollégiumunk többször is elnyerte az Aranykoszorús kitüntetést, melyet kulturális, sport, illetve tanulmányi elismerésként adományoztak a diákotthon legjobbjának. A gimnázium sportéletével is foglalkozott a kollégiumi munkája mellett. Azt hiszem, méltó emlék egy ilyen sokszínű, gyermekszerető tanár számára, hogy ilyen formában is megemlékezhetnek róla, mind a kollégák, mind a diákok.

Szervezők:

Főszervező: Muth Konrád tanár úr

Szervezők: 10.a. és a 10.c. osztályos diákok, valamint iskolánk sportszerető tanárai.

A rendezvény támogatói: Petz Péter iskolánk volt igazgatója

Erdős József volt diák

Toderó János volt diák

Czompó Géza volt diák

Horváth István volt diák

Völgyi József volt diák

Gyén Szilárd volt diák

Katz Gyula Gyönk polgármestere

Támogatóinknak ezúton is köszönjük!

Résztevő csapatok az elért helyezések alapján:

- I. Rózsa Ferenc Kollégium, Szekszárd
- II. Tolnai Lajos Gimnázium és Kollégium, Gyönk
- III. Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium és Kollégium, Bonyhád
- IV. Csapó Dániel Szakközépiskola, Palánk
- V. Perczel Mór Közgazdasági Szakközépiskola, Bonyhád
- VI. Vályi Péter Szakközépiskola, Tamási
- VII. Béri Balogh Ádám Szakközépiskola, Tamási

Mi a szerelem? körkérdés a tanárokhoz és a diákokhoz

„A legcsodálatosabb emberi érzések egyike. Az érzelmek magaslatára, a fantázia csúcsára képes repíteni, vagy a mélybe hajítani. A szerelem valóban az ember egyik „szülője”. A fizikai létünket, érzelmi gazdagságunkat jelenti. Nem lehet teljes az élet nélküle.”

Laya: Mittomén. Most is az vagyok!

Eszter: Pont az!

Hüffi: Hülyeség, amibe nem szabad belemenni!

Anonym: Nem tudom. Érzékeny lélek vagyok, nekem ezen gondolkodnom kell!

Csilla: Az ÉLET!!!

Ilona: Szenvedés!

Ingrid: Szenvedély!

Gyetus: Idióták érzelmi válsága!

Gica: Nem tudom, gyere vissza később!

Laya: Az, amit ,magam iránt érzek, és még viszonzom is!

Zsani: Szenvedély, erotika, fantázia, vágy, szex, rózsaszín ködfelhő!

Anonym: Egy érzés, ami nő és férfi fölé emelkedik!

K. Kata: Hááát...! Szexuális vágygolyók egymás közötti érintkezése!

Anonym: Kapcsolat két ember között, amiből soha semmi jó nem sült ki!

Petra: Bizsergő érzés!

Anonym: Olyan jó dolog, nem tudom! Olyan....nem tudom elmondani. Erősebbnek érzem magam, meg felhőtlenül boldognak. Olyan jó dolog!

Zita Néni: Nincs örök szerelem!

Anonym: Nincs elképzelésem!

Anonym: Olyan kis micsoda!

Szimi: Ö...! Ezt érezni kell, nem lehet elmondani!

Berek Dani: Nem tudok válaszolni, most jöttem Szakadátról. Nagy eső volt, fáj a lábam és most nem fog az agyam!

Dévid: Várjál, nem olyan egyszerű, tulajdonképpen a legjobb és legrosszabb dolog a világon!

Anonym: Rekesz sör után már minden nőbe szerelmes vagyok!

Ági: Erős érzelmek egy férfi és egy nő között!

Főnök: Két különböző, vagy egyneműek közötti érzelmi kitörés!

N. Bence: Két ember..., hát ezt én nem tudom megmondani!

Muth Konrád T. úr.: Megértés, tolerancia, elismerés, elfogadás!

Kiss Milán T. úr.: Hülye hormonok vicce!

Horváth Tímea T. nő: Honnan tudjam én azt? Azt érezni kell!

Adrián: Bizsereg a hasam! /Az más! A Szerk.! (:/

Csilla: Egy biztos: nem a szex feltétele! A sex viszont a szerelem egyik fő feltétele! /Még ha nem is vallják be!/: vagyis a szerelem: erős érzelmi és szexuális kötődés /jobb esetben/ férfi és nő között!

Heni: Szerelem, szex, gyengédség!

Pálfi Szilárd T. úr.: Az újdonság ereje az ismeretlen feltárására való vágy biokémiai megtestesülése, szerencsés esetben hosszú ideig is elhúzódhat!

By: Fonyó Ádám

Valee

Mi dolgunk a világon?

„Mi dolgunk a világon? Küzdeni erőnk szerint a legnemesebbekért.”

Írja Vörösmarty Mihály. Én ezzel a válasszal tökéletesen egyet értek, hiszen az ember élete valóban tele van küzdelemmel.

Küzdeni kell a szebbért, a jobbért és egyáltalán szinte mindenért. Nagyon kevés dolgot kapunk ajándékba az élettől. Hiszem, hogy az ember élete előre meg van írva, mégsem szabad erre hagyatkoznunk, mindig a jobbra kell törekednünk.

Most az én életem is válaszút elé érkezett. Nagy árat fizethetek rossz döntésemért. Úgy gondolom mindenkinek a képességeihez mérten, kell döntenie, de nem szabad figyelmen kívül hagynunk álmainkat sem. Ez egyszerűnek tűnhet, mégsem az. Azt hiszem az emberek két dologra hajlamosak: vagy többet képzelnek magukról a valóságnál vagy kevesebbet. Az utóbbi talán rosszabb, mert az öntudatos emberek könnyebben elérik céljaikat. Tényleg fontos, hogy az ember tudja, mit akar. Ha valamit igazán akarunk, akkor elérhetjük. Kell, hogy célok lebegjenek előttünk. Ha pedig ezek közül valamit elérünk, az hatalmas boldogságot jelent, legyen szó akármilyen apró dologról.

Én nem vagyok bölcs, sem nagy gondolkodó, de hiszem, hogy alapvetően minden ember jónak születik. Sajnos, azonban ahogy felcseperedünk, kibontakozik belőlünk a „rossz” is. Persze ez nem feltétlenül igaz, tökéletes ember még sincs, ezzel azonban nem takarózhatunk. Törekednünk kell arra, hogy azok legyünk. Az ember sokszor nagyon igyekszik, hogy elérjen valamit, mégsem sikerül neki, azonban elkeseredni nem szabad. Valószínűleg azért történik így, mert így kell történnie. Tudom, ez így közhelynek tűnik, és azt is, hogy egy kicsit magam ellen szólok, mégis hiszem, hogy így van. Talán csak azért, mert ezzel könnyebb elviselni a rossz dolgokat.

Valójában fogalmam sincs arról mi dolgunk a világon- és 40 év múlva biztosan egészen mást, írnék, mint most- de tudom, a lényeg az, hogy azt csináljuk, amit szeretünk és mindig a jóra törekedjünk. Ahogy Kazinczy is írja:

„Jót, s jól, ebben áll a nagy titok!”

by Sudár Katalyn 12/b

(Készült társadalomismeret órára)

Milyen furcsa itt lenni

/Az öt éves érettségi találkozónkról/

... bár semmi sem változott. A kanyarokat nem egyenesítették ki az ide vezető úton, a kátyúkat sem tömték be, a sör ugyanúgy ízlik a Kemlerben (bár az ígéretek földjén már zsíros kenyérhiány van sajnos), az átugrandó gödör még mindig ott van a járdán a kollégium előtt. Valami még sincs rendben, valószínűleg mi változtunk meg, de nagyon. Az arcok ismeretlenek, az ismerősök pedig idegennek tűnnek. Sorban érkezünk meg a gimnázium elé, senki nem érti, miért nem nyílik a régi kapu. Lassan megoldódik a rejtély, feltűnik Kati néni, aki mosolyogva mutatja az új irányt. Vadonatúj büfé, tágas aula, a tanári dohányzónak hűlt helye. Van helyette régi harang immár új helyen, uniós tanterem panorámás erkéllyel, szép kilátással a focipályára. Alkalmi idegenvezetőnk sorra mutatja az újdonságokat, a legtanulságosabbak mégis a firkák az oszlopokon. A diákok tehát ugyanolyanok, mint mi voltunk.

Mintha el sem telt volna az a bizonyos öt év, az összegyűlt „tömeg” beözönlük a régi terembe, becsöngettek az osztályfőnöki órára. A önkéntes hetesek jelentenek, ma csak hatan hiányoznak, bár senki sem csinált házi feladatot. Jelenteneivalója viszont mindenkinek van:

A legtöbben még egyetemre járnak, van aki már dolgozik, titkárnó vagy éppen Amerikában gyerekeket őriz, esetleg körülhajózza a világot. Van, aki a jogosítványát próbálja megszerezni és vannak, akik már boldog párkapcsolatban élnek. (Többeknél ez még hiányzik.)

Aztán svédasztal a Gesztenyefában, a kenyér megvan, a cirkuszról kivételesen a nagyérdemű gondoskodik. Az osztályfőnök, ahogy illik, tósztot is mond. Ezután minden a régi, mindenki iszogat, előkerül a zenegép, a Máté közelebről megismeri Krisztiánt a billiárdgolyó-igazgató háromszög segítségével. (Így azért mégiscsak izgalmasabb az angol keringő.)

A találkozó meglepő gyorsasággal ér véget hajnali három órakor, de semmi sincs veszve, a kollégiumban minden ott folytatódik, ahol abbamaradt. (Természetesen a beszélgetés, eszmecsere és a kultúrált szórakozás.)

Ezen írás pedig két héttel később született, szintén Gyöngön, szintén este (de nem hajnalban) és immáron a Kemlerben. Megnyugtató, hogy „Lesz ez még így sem”.

Neumann Krisztina és Balassa Gabriella, volt TLG-sek

Múlt és jelen Múlt és jelen

Kélyes kedvvel bámulok a végtelenbe
S közben kezemet kötik búsba
Lassan nyakamon hurok szorul
Sok a kín és fröcsög a vörös vér

Testem elveszett lelkem tovaszáll
S mereng, hogy mi történt
De kérdésére választ nem talál
A múlt feledésbe merül s a jelen eltörpül

Égő fájdalmat érez a lélek
S foszlányos emlékei is tovaszállnak
S megterem az új élet
Mire oly rég áhitattal várt.

Bakos Norbert 2004.03.02.

Tolnai Lajos, mint ember

(elhangzott a Tolnai-napok koszorúzási ünnepségén)

„Itt kezdtem tanulni a valót, talán itt kezdtem tanulni az embert.”

Mindannyian tudjuk, hogy ezt a gondolatot gimnáziumunk névadója, Tolnai Lajos fogalmazta meg. Arról azonban talán kevesebbet tudunk, hogy emberként milyen is volt ő. Hogy milyen emberré nevelte őt az akkori gimnázium és a szeretett Tolna megyei szülőföld. Emberré válásáról maga ír a műveiben. A felnőtt író így emlékszik vissza a gyönki gimnáziumi éveire: „Igenis; első és utolsó leghűbb barátaimat a gyönki galambok közül választottam. Hogy ők megértettek-e engemet? Lehet. De én tökéletesen beláttam nemes szívükbe. Apró szemeik soha le nem néztek. Nézegettem őket órákig. Mialatt iskolai dolgaimat tanultam, megismertem bennük a legőszintébb lényeket... Számomra az élet első fejezete a gyengébbek iránti részvét volt; a bizalom, melyet ők soha ki nem játszottak.”

Mindezt ifjúként gondolta így Tolnai Lajos. Felnőtt korában azonban az emberektől nem kapott annyi őszinteséget, amennyit megérdemelt volna. Az emberek kijátszották a bizalmát. Hiába kereste a nyugalmat és a megértést, csak kevés nemes szívű emberrel találkozott. Íróként sem kapta meg, az őt megillető elismerést. Művészi üzenete sokak számára sértő volt, önmagának pedig fájdalmas. Mégis emberi keménység jellemezte. Így méltósággal tudta elviselni a kudarcokat. Tiltakozott a korabeli torz értékek ellen. Az alázat helyett mindig a meg nem alkuvást választotta. Sokat kellett harcolnia szókimondó igazságszeretete miatt. Saját korának társadalmát vérlázítónak tartotta, és műveiben öntötte ki magából a tehetetlenség dühét. A világban főleg a rosszat vette észre, erre volt éles a szeme. De hogy látni és beszélni is mert, ezt nem bocsátották meg neki. Pedig a világ az ilyen éleslátók segítségével tud csak tökéletesedni. Műveivel ezt üzeni nekünk is. Ady és Móricz szerint „arra tanít, hogyan kell meglátni az életben a valóságot.” Mindannyiunk számára példát adhat ma is a haladást szolgáló gondolkodásmódja, szenvedélyes őszintesége és erkölcsi igényessége.

Elmondta :Fekete Réka, aki a TLG kiváló tanulója lett 2004-ben.

Tuba-Kupa 2004

Idén 8. alkalommal kerül megrendezésre iskolánkban a szóban forgó rendezvény, Farkas Attila tanár úr szervezésében.

Legfőbb céljai:

- Kapcsolat fenntartás más iskolák kézilabda csapataival.
- Egyfajta hagyomány megteremtése.
- Tuba Gyula - aki iskolánk testnevelő tanára volt - emlékének ápolása.

A csapatok meghívása személyes kapcsolatok alapján történik, mondja Farkas tanár úr.

Az eddigi kupákon részt vett csapatok pl.:

- Székelyudvarhely
- Griesheim
- A szegedi Gábor Dénes Szakközépiskola
- A Magyar Serdülő Válogatott
- Stb.

A meccsek körmérkőzések formájában zajlanak, így tulajdonképpen a csapatok (képességeiktől függetlenül) egyenlő eséllyel indulhatnak.

Tanár Úr elmondása szerint a meghívott csapatok köre várhatóan már nem bővül, hiszen a lehetőségek korlátozottak: nincs elegendő férőhely és a pénzkérdés sem elhanyagolható.

A megmérettetésen általában 8 csapat kamatoztathatja képességeit.

Iskolánk eddigi legjobb helyezése az emléktornán a 2. helyezés volt, amihez így utólag szeretnénk gratulálni!

Idei kézilabda eredményeink:

6. korcsoport: Diákolimpia országos döntő 8. helyezés

„D” korcsoport: OSB 5. helyezés

Gábor Dénes Kupa: 5. helyezés

Gratulálunk fiúk!

Csak így tovább!

Távlati célok: „Ami a csövön kifér” !

Köszönjük Farkas Attila Tanár Úr segítségét!

Szimi és Hajni

Aranyköpések

Ezeket gyerekek dolgozataiban találták:

A hajó jéghegynak ütközött és elsüllyedt a Duna közepén. Innen gyalog folytatták útjukat.

Az ókorban a szabadokat csak a rabszolgák elégíthették ki.

Amíg Madách a börtönben sínylődött, felesége romlásnak indult.

Szulimán szultán az egri vár alatt haragjában megütötte a gutát.

A janicsárok felmentek Budára, elszaporodtak és elfoglalták a várat.

IV. Béla a tatárjárás után a kihalt nép pótlásáról személyesen gondoskodott.

IV. Béla várromokat épített.

A hősiesség várkatonák általában nem érték meg a haláluk napját, mert már korábban elestek a csatában.

Mikor II. Endre a Szentföldön hazatért, országát és feleségét fenekestül feldúlva találta.

Dugovics Titusz hátsóját a falnak támasztotta, és azon felmászott.

A századfordulón Ady termékenyítette meg a tudósokat.

Radnóti Miklós fasiszta építőtáborban halt meg.

Móricz Zsigmond később megnősül, és elveszi feleségét.

A néma Katrin hallgatag lett.

Arany János 1817-től 1822-ig született.

A Hunyadi László olyan ballada, amelyben a főhőst feldolgozzák.

Rákóczi Ferenc úgy halt meg, hogy belefulladt a Rodostóba.

Arany János walesi bárdokkal sújtott le a Habsburg-házra.

Leonardo da Vinci két olasz földbirtokos volt a középkorban.¶Zrínyi Miklóst a bécsi kamara által feltüzelt vadkan ölte meg.

Petőfi egy szegény cselédlány és a magyar nép fia.

Petőfi úgy rohant a csatába, hogy jobb kezében a vers, bal kezében pedig kard volt.

Kölcsey 1815 januárjától 1816 tavaszáig nem írt verset. Ebből az időszakból 3 verse maradt ránk.

A vers első részében egy nagy lógó férfifejet látunk.

A Csongor alá felsorakozó szereplők: Tünde...

Egy gyermek kihordása 9 hónapig tart függetlenül attól, hogy hány nő alkalmazunk a feladat megoldásához.

Biológia fakultáción:

Marika: Nem baj tanárnő, maga is tévedhet!

Andris: Nem tévedhet aaaaaaa!

Andris: Ha érettségim nem lehet izé, itt sem lesz izé!

Népismeret órán:

Hum tanárnő: Vali! Nem akarsz egy külön padot?

Vali: Nem...

Tanárnő: Én meg nem akarok verekedni!

Hum tanárnő: Mónika! Nem hallottál még arról, hogy Himnusz közben nem szoktak vihogni?

Vali: És utána?

Magyar órán:

Kati néni: Laci! Az én órám nem mászkálunk a kukába!

Kati néni: Miért? A cserebogár milyen előtte?

Laya: Olyan kis kukacka...

Kati néni: Igen, de nem minden kukackából lesz cserebogár.

Német-történelem órán:

Fork tanárnő: Szilárd és Laci! Ne zavarjátok az órát! Inkább menjetek ki, beszéljétek meg, tegyétek meg vagy bánom is én!

Fork tanárnő: Lacikám! Tedd le azt az üveget! Ne igyál az órámra!
Lacus: Nem ittam, csak szeretem fogdozni.

Tanárnő: Ja... akkor élvezkedj nyugodtan!

Innen-onnan:

Vali: Valaki adjon már egy radírt!
Laya: Adnék, de már szakítottunk.

Vali: Mit vétettem?

Lacus: Többek között sokkmindent!

Laura: Vali! Mi lesz a vacsi?

Vali: Nem akarhatod tudni... zöld.

Laya: Borsó?

Vali: Nem! Tojásrántotta!

Nem viszem haza az ellenőrzöm szülői előtt, mert van egy ifára való egyesem!

Palkó Feri: A prokariota az egy kisméretű cucc.

Benis tanárnő: Hol fordulhatnak elő vírusok?

Sohonyai Atilla: Számítógépen

Benis tanárnő: Soroljatok föl kagyló fajtákat!

Sohonyai Atilla: Mosdókagyló

Hol van a fekete özvegy?
A temetőben.

Benis tanárnő: Soroljatok pókfajtákat!

Vörös Sanyi: Haspók.

Tanár: Die Nationalbibliothek, az egyenlő Országos Széchenyi Könyvtár, nagy kezdőbetűkkel.

1. diák: Milyen Széchenyi??

Tanár: Ez a neve magyarul.

2. diák: Ezt ismerem, oda jártam iskolába.

1. diák: Te hülye az Zrínyi!

2. diák: Miért, az nem ugyanaz?

Teimel M.: A Teimelek mindig csak fiúk!

Simon G.: Anyád is fiú?

Kati néni: Nem igaz, hogy nem tudok elmondani egy mondatot!

Németh B.: Miért? Kati néni is „diszkós”?

Simon G.: Milyen idő van?

Lovász G.: 3:53!

Benis E.: Milyen lába van a vakondnak?

Dudás T.: Túró tenyere!

Dudás T.: Jaj Anyám...

Farkas J.: Mondjad...

Berek D.: Anyegin és a csodalámpa

Kati néni: Mi van a füledben?

Simon G.: Fülzsrí!

Simon G.: A Kuki nem nyugszik le!

Kati néni: Nem érdekel a Kuki!

Irodalom óra

Simon G.: Kikötődött a papucsom...

Kati néni: Mivolt a darab felvonásai között (mutat a függönyre)?

Simon G.: Eső!

Biológia óra

Berek D.: Nem szabad a hűtőbe paradicsomot tenni, mert felrobban...

Dudás T.: Kati néni, szerezzen kalapácsot és üsse az asztalt! (Katalin Bírónő)

Kati néni: Micsodáját üssem?

Kati néni: Én minden egyes megtartott óra után 1évet öregszem!
Teimel M.: Akkor már 700éves!

Kati néni: Én, az ördög boldoggá teszek!

Fizika óra

Rónai E.: Tanár úr ne tegye az asztalra a táblát!

Rónai E.: Párolog a ló!

Rónai E.: Felmegy a hó a hőre!

Aladzsics G.: Belefékezett az autóba!

Rónai E.: 1 kg tömegű olvadáspont!

Aladzsics G.: A főtan második hőtétele!

Szekeres T.: Tudod, hogy működik az elektromos szél?

Rónai E.: De.

Kiss B.: Ha 1 fekete és 1 fehér tehenet keresztezünk abból lesz a dalmata!

Aladzsics G.: Mít tudunk a soros kapcsolásnál az áramerősségről?

Rónai E.: Az egyiket kikapcsoljuk akkor a többi kikapcsol!

Biológia óra
Dudás T.: Ebből fejlődik a bőrtüsző.

Teimel Márk: Kati néni nevei: -Kató néni
-Kató nagyfi
-Nagyfi
-Rocker nagyfi

Simon Gábor: A nimfa az transzvesztita...?

Kati néni: Fordítsd le a lapot!
Teimel Márk: Magyarra?

Zsunyi Attila: Mi az?
Aladzsis Gábor: Mi? Mi?
Öreganyám lóháton! Mi...

Aladzsis Gábor: Mondd el a Pitagorasz tételét!
Rónai Eszter: Melyiket???

Juhász Vali: Nem hallom, amit mond, mert bedugult az orrom!

Wackwitz tanár úr: Es bleibt alles ganz Anders!
Ich höre manchen richtig denken!

Bottka Andris: Régen a férfiak reggeli után kimentek a földekre dolgozni.

Hum tanár nő: Igen, ez volt nyáron.
Na és télen?
Wilhelm Szilár: Havat lapátoltak.

Hum tanár nő: Was für eine Werkzeuge waren früher?
Fekete Laci: Zum Beispiel szánkó.

Hum tanár nő: Hogy mondták régen a pattogatott kukoricát?
Szilárd: Gepuffte Meiss

Hum tanár nő: Viszonylag hosszú az anyag, és ha így folytatjátok, egyedül kell feldolgoznotok.
Szilárdi Laura: Én ezt lelkileg nem tudom feldolgozni.

Hum tanár nő: Hány éves vagy te, Laci?
Laci: 18 elmúltam .
Hum tanár nő: Aha... papíron igen!

Horváth Tímea tanár nő: Én ilyen sziget-élménnyel szeretném elhagyni az osztályt.
Jagicza Anett: Kinek is volt sziget-élménye?
Laura: A Robinson Crusoe -nak.

Horváth Tímea tanár nő: Melyik ipari területeket fejlesztette az ország?
Lekner Anett: A mezőgazdaságot!

Muth tanár nő: Ha ezt a kérdést felteszi, hátra csavarom a fejét, és úgy fog járni egész második félévben.
Mészáros F.: „Ez maguknál olyan lassú, mint egy kertet felásni hurkapálcával”

Mészáros F.: „Ebben az osztályban csak azért nem öszülök meg, mert előbb fog kihullani minden szál hajam, mint hogy megöszülnek”

Mészáros F.: „, Ha azt mondja, hogy: szeretek német órára járni, akkor azt én úgy fordítom le, hogy kint hideg van”

Mészáros F.: „Mondjunk három vonatkozási kötőszót!”
Viktor: „Sör, bor, pálinka!”
Mészáros F.: „Nem Viktor, azok italok.”

Mészáros F.: „Ne mászkáljon el a helyéről Borbély, mert eltéved!”

Zsuzsi: „Kimehetek egy pillanatra?”
Mészáros F.: „hú, még többre is, sőt vigye magával a társát is”

Kati néni: „Orsi majd verd ki a fiúkból (a tankönyv árát)”
Viktor.: „hallod Pakisztán, nem kell neked!”

Kati néni Viktorhoz: „Állítsd már le magadat, inkább sörözzél”

Lukácsiné : „Jövő órán cetli, gondolom, addig csak készítesz magadnak egy puskát, és máris készültél”

Lukácsiné : „Poénkodni azt lehet a dolgozatban, de a legnagyobb poén az lesz, hogy milyen jegyet kapsz .

Lukácsiné : „Tanuljátok meg a fogalmakat, mert én még egyszer ugyan el nem mondom, bocs!”

Lukácsiné : „Ennél halkabban foglalkozzál a semmivel légy szíves!”

Lukácsiné: „Örülök, hogy meglepődteél, legalább tettél ma valamit Viki.”

Lukácsiné: „Nyisd ki a könyvedet, ha még véletlenül ébren vagy!”

Lukácsiné: „Miért jó ezt tudnunk?”
Lacika: „Mert érettségizni akarunk belőle”

Lukácsiné: „Te nem akarsz belőle érettségizni, vagy legalább is nagyon remélem.”

Nyitrai M.: A kígyó becserkészte Évát.

Nyitrai M.: Isten Ábellel jóban volt.

Magyarosi A.: Az ember hallhatóvá vált.

Szemeti M.: Tíz fejsze nyomot lő bele

Szemeti M.: Fia keresésére indul Odüsszeuszknak.

Szemeti M.: Megteremtette a növényeket... bozót.

Szabó Sz.: Bujdosni fog és a fog nem ad neki termést.

Mikoly D.: A szőke nő azért szőke mert nem kap elég táplálékot az agytól.

Pillanatnyi sebességen azt értjük, hogy ha megállítanánk azt, a test mennyivel menne.

Az átlag sebesség azt jelenti, hogy egyenletesen változó távon egyenletesen mozog a test.
Az út fizikai fogalma: Az útkanyaros, és sok autó megy rajta.

Hogyan működik a Faraday kalitka?
A belső kalitkában az emberke nem fog meghalni az áramütéstől, mert belül le van árnyékolva, és az elektronok kívül helyezkednek el.
És nem mennek be.
A csávóka életben marad!

Egy vas kalitkába bele raknak egy embert, a kalitkába áramot (villámot) vezetnek bele, az

emberkének nem szabad hozzá érni,
mert akkor †.

Szóval összevissza csapkod az áram,
és az ürgébe nem csap bele a villám,
de ha megfogja, akkor †.

A kalitkát csapja összevissza a
villám, és ha az ürge kijönne a
kalitkából, hát sajna akkor †.

Muth tanárnő: Teimel Zsoltié 2-es
lett. Nyilván tanult, mint mindig.
Majd szóban is számot ad tudásáról.
Zsé: Há' hogyne!

Muth tanárnő: Játszottál már
tükörrel Andris?

Weil: Igen.

Muth tanárnő: És mit játszottál?

Kiss K. tanárnő: Kérdezze már meg
mindenki otthon, hogy anyukája
tud-e kőpogácsát sütni!

Martin: Há' cementet kell rakni
bele, azt kész.

Pálfi Sz.: Aztán nehogy
klónozzatok, mert otthonra is lesznek
egy.

Pálfi Sz.: Én nem tenyészténélek
benneteket, nem vagytok egy haszon
állatfajták!

Pálfi Sz.: Egy olyan 2 centire tedd
tőle, Bandi te meg gerjeszd!

Andi: Mennyit szedett föl?

Pálfi Sz.: Nem szedtem fel semmit,
csak előnytelenül öltözök.

Storcz: Jönnek majd az új
osztálytársaink!

Pálfi Sz.: Új kispajtások! A Nacsá
Márk pl. majd ott ül a Zsé bá
mellett...

Ingo Göbel: Die Amerikaner sind
sehr eingebildet!

Kata: Mert ti aztán nagyon nem!

Lukácsi tanárnő: Mondjatok egy
olyan folyamatot, aminek fontos
szerepe van és kevés mennyiségben
fordul elő!

P. Niki: Alvás!!!

Egyéb

Valaki: Hajni ugye adsz kaját? Hajni
ugye adsz zsepit? Hajni ugye
segítesz a dolgozatban? Hajni
ugye...

Hajni: Hát persze! Teréz anya
ügyeletben!

Szalagtűzőre

Várva vártátok ezt a napot,
De most felejténétek ezt a pillanatot.
Lelketek reszket, lábatok remeg,
S nem tudjátok, hogy mit tegyetek
Álltok szótlantul, vártok mozdulatlanul
De mire ez az izgalom? Mindjárt vége ennek
S várnak a széttárt szülői karok ,amitől felejtitek
Ezt a végig izgult pár pillanatot.

By: Bakos Norbert

Egyre közelebb a kétszintű érettségihez... Nők és Férfiak (érvelés)

Ötletek és szempontok az új érettségi érvelő feladatához

Egy nőt nem nehéz boldoggá tenni... Csak legyél neki: 1. barát 2. társ 3. szerető 4. kisöcsi 5. bátyus 6. apa 7. tanár 8. nevelő 9. gyóntatópap 10. lelki barát 11. szakács 12. autójavító 13. szerelő 14. villanyszerelő 15. sofőr 16. hordár 17. takarító 18. lakáj 19. fadarabos 20. modell 21. lakberendezési mérnök 22. szexológus 23. pszichiátriai szakorvos

A természeted is fontos. Legyél: 1. kedves 2. sportos 3. okos 4. erős 5. jól nevelt 6. határozott 7. gyengéd 8. érzékeny 9. romantikus 10. férfias 11. Mókamiki 12. vidám

13. de mégis komolyan veendő 14. bátor 15. Micimackó 16. energikus 17. gondoskodó 18. ideálban gazdag 19. ügyes 20. szerény 21. megértő 22. elegáns 23. egyértelmű 24. szeretetteljes 25. hideg vérű 26. szenvedélyes 27. engedékeny 28. becsületes 29. adakozó 30. gyakorlatias 31. igazságos 32. bármire legyél kész érte (akár bankot rabolni is) 33. reménytelen (a szerelemtől) 34. nyugodt 35. sármos 36. hűséges 37. álmodozó 38. karrierista 39. megbízható 40. mindenki felnézzen rád 41. legyél kész áldozatokra, és mindenek előtt gazdag.

Ugyan akkor ne legyél: 1. féltékeny, de mégis aggódó 2. szeresd a rokonait, de ne tölts velük több időt, mint a nővel 3. adj a nőnek szabadságot, de mégis mindig érdeklődj, hol és kivel volt 4. öltözz elegánsan, de legyél kész mindig a hátadon hazacipelni őt térdig sárban, majd bemászni az erkélyen, ha otthon felejtette a kulcsát.

Nem szabad elfelejtened: 1. születésnapját 2. névnapját 3. házassági évfordulót 4. az első csók évfordulóját 5. menstruációját 6. a fogorvosnál megbeszélte idejét 7. a legjobb barátnőjének a születésnapját.

Sajnos a fent említettek tökéletes betartása sem biztos, hogy eredményre vezet. A nő ugyanis bele fáradhat a tökéletes férfi jelenlétébe, és megszökhet az első csábítóval.

És most a másik oldal: A férfi boldoggá tétele sokkal nehezebb. Ez azért van mert a férfinak szüksége van: 1. szexre 2. kajára.

A **nők** nagy része ezt a borzasztó igényességet rabszolgatartásnak érzi. Ezeknek az igényeknek a kielégítése meghaladja a nő erejét.

Végeredmény: az együttélés teljesen lehetséges, ha a férfiak végre megértik, hogy teljesen túlkapó követeléseiket alaposan korlátozni kell!

(gyűjtötte: Szimo)

Interjú Gréczy Szimonettával, a Valahol Európában című darab egyik szereplőjével

1., Honnan jött az ötlet, hogy ezt a darabot adjátok elő?

Megvolt a társulat, elvileg 2 darabot szeretnünk volna párhuzamosan vinni. Az egyik egy

egyszerű kis darab lett volna, ez pedig a nagyobb falat volt. 2 külön időpontban voltak a próbáink, ez azért volt így, hogy mindenki szerepelhessen valamelyik darabban. A végén már csak erre az egyre koncentráltunk.

2., Mesélnél a felkészülésről?

(nevet) Az elején színpadi szituációkat kellett eljátszanunk, hogy a rendező lássa, ki melyik szerepbe illene bele. Majd jöttek az olvasópróbák, volt olyan is, hogy valaki egyből megkapta a szerepét. Hetente próbáltunk, de sajnos ennek ellenére is volt olyan, aki lusta volt próbára járni. Hirtelen csaptak össze a hullámok a fejünk fölött, mindössze 3 hetünk maradt, hogy összeálljon az egész.

3., A szereposztást ismerjük. Te miért pont ezt a karaktert kaptad?

Eredetileg nem ezt a szerepet szánták nekem, hanem Sutyóét. Rózsahegyi Dóri kapta volna Szeplős szerepét, de mivel „hála Istennek” nem járt szorgalmasan próbára, megszereztem magamnak Szeplős szerepét. ☺

4., Sok felkérést kaptok?

Igen. Még 10 fellépést tervezünk. Ezekon kívül 5 már lezajlott, 3 Gyönkön, 1 Hőgyészen, és egy Diósberényben.

Továbbá fellépünk még Dombóváron, Tamásiban, Szekszárdon, Sióagárdon, Bonyhádon, és amire nagyon büszkék vagyunk, hogy Szegeden mi leszünk a „díszvendégek”.

5., Hol volt a legnagyobb sikeredek?

Itt, Gyönkön. Remélem nem azért, mert ismernek minket és elfogultak velünk szemben. Szeretünk itt fellépni, fantasztikus érzés.

6., Mi lesz a következő darab és hogyan tovább?

Még nem tudjuk pontosan. A Dzsungel Könyvét felvetettük, mint ötletet, de nem mindenkinek tetszik. Talán majd a táborban, amit nyárra szerveztek nekünk, eldöntjük. Bár addigra, mi végzős lányok már elballagunk, de Veszprémi tanár úr továbbra is szeretne minket a „csapatban” látni. Majd meglátjuk, hogyan tovább. Köszönöm az interjút, és további sok sikert kívánunk a színjátszóknak!

Sziládi Laura 12.a

Kedves Negyedikesek! /Tizenkettedikesek/

Ünnepel az iskola, virágok borítják a termeket, folyosókat. Az alsóbbévesek izgatott, ünnepi arccal sűrögnek, lesik a hatást, tetszik-e a díszítés, észreveszitek-e a táblára írt üdvözlőket. A tanárok arca is mintha más lenne ma.

Aztán becsukódik a terem ajtaja, együtt az osztály úgy, ahogy annyi éven át jóban-rosszban, gondban, örömben, drukkban és nevetésben, vitákban, harcokban és megbékélésben - de ma utoljára megszólal az iskola öreg kisharangja, megszólal a dal, és elindulsz a ballagók menetében a többiek között.

Az ünnepségen meghitt szavak: Neked szólnak. Búcsúztatnak. Emlékeket idéznek, jó tanácsot adnak, bíztatnak, s az Alma Mater mindörökre

gyermekévé fogad, egyforma szeretettel, akár engedelmes, jó tanulója voltál, akár vásott, csínyekre mindig kész diák.

Az elmúlt 6 ill. 4 évben folyamatosan tapasztaltatok, hogyan tágul ki a világ, nyílik az elme, keletkeznek új érzelmek, finomodik szem, fül, kéz, alakul eszme és árnyaltabbá válik az ítélet. Mindezt egy eleven, kíváncsi, mindenre fogékony, olykor lázadó, ellenálló, de mindenképp ígéretes és színes közösségben.

Az élet öröm és csalódás, itt mindkettőből volt részetek bőven. Ezek az emlékek végig fognak kísélni benneteket egész életetekben. Több olyan dolgot csináltatok, amit később talán megbántatok, és sok olyat, amit még egyszer szívesen átélnétek.

De hamarosan új úton indultok. Ha a falutól, Gyöngyöspályástól és társaitoktól nem is kell végleg elválnotok, de egy életkortól, egy életformától bizony örökre búcsút kell vennetek. Hosszú az út, ami előttetek áll. Sokat fogtok még tanulni és tapasztalni, sírni és nevetni.

Mit is kívánhatnánk? Legyen olyan ez az út, amilyennek szeretnénk! A buktatóknál legyetek kitartóak és célratörők, de közben maradjatok mindig önmagatok.

Ezt üzenték 2004-ben a búcsúztató harmadikások a ballagáson.

Mi mozgatja cselekvéseinket? Miért fontos életünk valódi megélése szempontjából az önismeret képessége?

Egyszer egy filmben hallottam: „Nem a haláltól kell félni, hanem a meg nem élt élettől.” Hogy lehet egy életet „meg nem élni”? Nos szerintem úgy, ha nem tudod, ki vagy, miért vagy és mit akarsz, csak úgy élsz egyik napról a másikra, de nem tudod, hova tartozol, nincsenek céljaid. Önismeret nélkül szerintem az ember abszolút elveszett.

Ha meg akarjuk valósítani önmagunkat, először tudnunk kell, hogy kik vagyunk. Villon írt erről egy verset Kérdések kérdése címmel, aminek az a lényege, hogy ő úgy érezte, tud mindent, amit tudnia kell, csak azt nem, ő maga kicsoda, és ezért nem találta a helyét. Pedig „Azért vagyunk a

világon, hogy valahol otthon legyünk benne." - mondta Tamási Áron. Ezzel egyetérték, mert akkor élsz igazán, ha átéled, megéled az életedet, nemcsak úgymond leéled. Érdekes ez az ábra a legfontosabb szükségleteinkről. Ha megvan a mindennapi betevő falatod, biztonságban érzed magad, érzed, hogy szeretnek és tartozol valakihez, elismerik a munkádat, többé-kevésbé megérted, mi miért történik a világban, törekszel a szépségre, a rendre és a harmónia megteremtésére a környezetekben, akkor lép fel az önmegvalósítás igénye. Ezek a dolgok egyfajta alapot szolgáltatnak, egy életmódot, amiben már csak magadat kell megtalálnod. Hol van ebben a rendszerben a Te helyed? Ha ismered magad, valamelyest irányíthatod az életedet. Ha tudod, milyen vagy, tudod mire hogy reagálsz általában - és ez jelentősen megkönnyíti a helyzetet -, könnyebben kikerülsz a számodra kellemetlen szituációkat. Fontos, hogy tudd, mik a hibáid és milyen területen tudod kihasználni az adottságaidat.

Az ember nagyon összetett és azt hiszem, mindenkinek önmagát megismerni az egyik legnehezebb, s egyben legérdekesebb dolog is. Ahhoz, hogy megtudd, milyen vagy, önmagadat is tesztelned kell. Nyitottnak kell lenni, élni a kihívásokkal és merni kell cselekedni. Nem mindig jó, ha az ösztöneink irányítják a cselekedeteinket, meg kell tanulnunk tudatosan, átgondoltan, felelősségteljesen viselkedni. A cselekvéseinket

mozgathatják az adott pillanatban feltörő indulataink, érzelmeink, hirtelen döntéseink vagy már korábban kitűzött céljaink, érdekeink. Amikor teszel valamit, részese leszel egy folyamatnak. Érzed, hogy élsz, hisz amit tettél, az valakire hatott, vagy valaminek a megtörténését befolyásolta valamilyen

módon, azaz szerepe, súlya van minden cselekedetnek. Ezért kell, hogy tudd, mit, miért, mikor, hol teszel, vagy nem teszel, és vállalnod kell önmagadért, a saját döntéseidért a felelősséget. Életünk valódi megéléséhez tehát nélkülözhetetlen - véleményem szerint - az önismeret. Például mindenki szeretne boldog lenni, de amíg nem ismeri önmagát, nem tudja azt sem, mi teszi őt boldoggá. Persze azt sem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy „Nem a cél fontos, hanem az út.” (Kafka), azaz a boldogságot nem lehet elérni vagy megrendelni, kitalálni 'nekem mi lenne jó', hanem tudni kell értékelni épp azt a pillanatot, amelyben az ember él. Ha valaki ismeri önmagát, könnyebben talál ezek között olyat, amiben boldog is.

Jagicza Anett, 12.a

ATLG „Kiváló Tanulója” írta: Társadalom ismeret órára (de minta-érvelésként is felhasználható az új kétszintű érettségien)

Néma testünknek is értik a szavát

Előadó:(elhangzott a Tolnai Napok egyik programján) Kocsis Anita Hanga

A csábítás elmélete

Tetszel neki ha...

- Társaságban a lábfeje feléd mutat
- Ösztönösen kihúzza magát
- Igazgatja a ruháját
- Hüvelykujját az övébe, vagy a zsebébe dugja (így igyekszik magabiztosnak látszani)
- Csípőre teszi a kezét (fel akarja hívni a figyelmedet)
- Legalább az idő 2/3-ában a szemedbe néz

- Miközben beszélgetek, gyakran feléd fordítja csuklója belső részét, tenyerét
- Kissé oldalra billenő fejjel hallgat
- Megérint, behatol az intim zónádba, amit 15-40 cm körülöttes
- Mikor rád néz, pupillái kitágulnak
- Mikor észre veszi, hogy nézed, tekintetét gyorsan elkapja, aztán viszonozza a szem kontaktust

Kiszemelt a lány, ha...

- Társaságodban a lábát szorosan keresztezi, játszadozik cipőjével
- Kissé szétnyitott lábakkal ül
- Játszadozik valami apró tárggyal vagy az ékszerével simítgatja, rendezgeti a haját
- Egy hajtincset csavargat az ujjá körül (téged is szeretne az ujjá köré tekerni)
- Ha fogát is kivillantja, mikor rád mosolyog gyakrabban pislog mint általában, félig leengedett pillákkal

Elutasítja a közeledésedet, ha...

- Igyekszik elhúzódni tőled, növelni a távolságot kettőtök között
- Keresztbe fonja karjait, és a lábait is keresztbe teszi (zárkózott testtartás)
- Hiába nézed hosszasan, nem viszonozza a szemkontaktust

- Kerüli a tekinteted, vagy csak hideg pillantásokat vet rád
- Nem mosolyog vissza rád
- A haját mindkét kezével hátrahúzza, leszorítja

A kommunikáció aranyszabálya :

- Amit mondunk 7%
- Ahogy mondjuk 38%
- Testbeszéd 55%

Szalagtűző

„Soha ne szégyelld, ha máshogy élsz,
Amíg érzed, hogy így többet érsz.
Soha ne szégyelld, legyél önmagad,
Ne félj, álmaid nem kell, hogy megtagadd.”

/Mester Tamás/

Gyakran hallottuk az évek során, hogy rosszak vagyunk, nem tanulunk, szedjük már össze magunkat és viselkedünk végre gimnazistaként. Ezek a felszólítások sokszor süket fülekre találtak, nem mindig sikerült felfognunk a dolgok jelentőségét. Hallottunk sokat a nagybetűs életről, a jövőről meg a felelősségről, de mindig volt fontosabb ezeknél: a fiatalság és ami ezzel jár. Barátok, nyüzsgés és nemtörődömség. Több-kevesebb sikerrel próbáltak minket a jó útra terelni, de mindig volt kifogásunk, miért nem tesszük azt, ami kötelező, miért nem fordítunk több időt a tanulásra, vagy miért nem készülünk alaposabban a gimnázium utáni évekre. De osztályként, azt hiszem, helytálltunk. Egy

emberként álltunk ki jó és rossz mellett, olykor tanáraink nem kis elkeseredésére vagy örömére. Együtt éltük át a kísérettségi elátti izgalmakat, cserélgettük egymás között a házi feladatokat, segítettük a másikat. Összetartásból példát mutathat a két osztály. Olyan dolgok történtek velünk a 6 és 4 év alatt, amiknek együtt örültünk, vagy amikért éppen együtt kaptunk büntetést, hogy aztán tanuljunk belőlük.

Voltak felejthetetlen osztálykirándulások Orrfúrt, Fadd-Domboriban, Agárdon, Harkányban vagy Sikondán. Hegyet másztunk, alig vártuk, hogy végre leszállhassunk a vonatról; aztán kezdődtek a közös főzések, játékok, bulik. Kiszabadulva az osztályterem négy fala közül talán még közelebb kerültünk egymáshoz.

Aztán a közösen megrendezett ünnepélyek, a lázas előkészületek, amik az idők során a két osztályt is összekovácsolták. Persze nem mindig értettünk egyet, akadtak viták, amik aztán pár nap múlva feledésbe merültek, és mindig valami jó sült ki a dologból. Valami rendhagyó. Néha a fejünket fogtuk az első ötletek hallatán, aztán együtt terveztünk díszletet, dolgoztunk a szövegen, hogy végül megszülessen az a műsor, ami az első fellángolások után gyakran lehetetlennek tűnt.

Sajnos tanulmányi téren nem szerepeltünk ilyen jól. Voltak problémák. Az elején, út közben, és nyilván még lesz is egy jó pár az elkövetkezendő hónapokban. Konfliktusok, hangos szavak, türelmetlenkedés. Volt részünk sikerben és kudarcban egyaránt. Nap mint nap elhangzott szidó szavak, tanáraink azt várták, mikor nővünk végre fel. És ma itt állunk tizenkettőesként, ma holnap

érettségizünk, és talán még most sem fogtuk fel igazán, mi vár ránk a jövő fél évben. Kínok a tanulással, bizonytalanság a felvétellel kapcsolatban. De ha igazán akarjuk, akkor sikerülhet!

„Őszintén akarok élni, minden utat végigjárni,
Hinni abban, amire vágyom,
S ha hiszek benne, küzdeni érte bármi áron.”

/Piramis/

Szecskaeskü

Mi isteni méltóságban teljes, fenomenálisan intelligens, minden képzeletet felülmúlóak, gyönyörű, káprázatos, utánozhatatlan, kolosszálisan bölcs, fekete öves nagy szecska mesterei a gimnáziumi életnek, köszöntünk benneteket.

Én XY kis tudatlan, félénk, szerény, még köszöni és énekelni nem tudó, de majd az isteni méltóságokban teljes, fenomenálisan intelligens, gyönyörű, káprázatos, bölcs, fekete öves szecskamesterek által tökéletessé váló, a gimnáziumi élet rejtelseibe még tapasztalatlan, naiv, befolyásolható, széltől is óvott, kedves mosolyú, sötétebb kontrasztba átnyúló neon pasztell zöld színű, egyelőre még öv nélküli kezdő tininindzsa teknőcöske megfogadom, hogy:

- Az isteni méltóságokban teljes, fenomenálisan intelligens, gyönyörű, káprázatos, utánozhatatlan, bölcs, imádni való szecskamestereinknek előre, hangosan, jól érthetően, minden akadályt áthágva köszönünk! „ha-dzsü-me”(a szecskák válasza)

- A hétköznapokban már csak busznak nevezett, 4 keréken guruló, fedett gördeszkán a szecskamesteremet előzékenyen előre engedem, és kényelmét minden körülmények között biztosítom.
- A csatorna kialakított pizzériájában, reggel, délben, este szecskamestereimet önszántamból, szívemből jövő szeretettel, fejemet páncélomba visszahúzva magam elé engedem, és mestereim asztalához nem merészkelem. „ha-dzsü-me”
- Olykor okos teknőcöske lévén, pici teknőc tudómet nem károsítom, az út menti füveket nem szívom és nem rágicsálom, én csak színtelen, szagtalan, a víznél nem sűrűbb, íztelen nedűt iszom.
- A tóba nem úszkállok, Balázs-showt nem nézek, gesztenyét nem eszek, Kemler alpint nem mászok, Slobácsinál csak cukrot veszek. „ ha-dzsü-me”
- A drága, kedves, törődő, imádnivaló szecskamesteimtől kapott, roppant igényesen megtervezett és kivitelezett szecska jelvényt Gyöng területén, a nap minden órájában, dec. 6-ig hordom és büszkén mutogatom.
- Szecskamestereimet és a felettünk álló „agyakat” tiszteltem és becsülöm.

És ezt a hét pontot soha meg nem szegem

A szecskamesterek ☺.

Szemfeles

**Ismét eltelt egy év, újra összegeztük a szerelmeseket.
Újabb kapcsolatoknak, szakításoknak, könnyeknek és
„one night stand”-eknek lehettünk tanúi. Lássuk, kiket
sikerült lefülelnünk:**

Buczkó Blanka+ Lovász Gábor: 4 Hajrá, fiatalok!

Hornperger Andrea+ Farkas Levente: 3 Jobb is...

Hornperger Andrea+ Wilhelm Szilárd: 3 San
Francickó...☺

Kovács Évi+ Wilhelm Szilárd: 3 A kézilabda
hatalma végtelen☺

Kovács Évi+ Sohonyai Attila: 3 ☺ Ne add fel,
Attila!

Kanalas Alexandra+ Sohonyai Attila: 3 Was war
das???

Rónai Eszter+ Vörös Sándor: 3,2 Sanyi, ezt Te se
gondoltad komolyan...

Heger Dorothea+ Németh Bence: 3,0 Bence, jobbat
érdemelsz!

Vereckei Réka+ Németh Bence: 3 Ez már jobb
döntés volt

Szomolányi Éva+ Balogh Tony: 0 Ja...

Schmidt Anett+ Hinkel Róbert: 3 Kicsi vagyok,
székre állok...

Peszt Niki+ Hinkel Róbert: 3 Szép volt, jó volt, de ennyi volt
Tancsár Márta+ Reichert Adrián: 2 Már csak hűség kell, és minden szép lesz
Kovács Évi+ Vörös Sándor: 3 Semmi sem tart örökké
Hajas Dóra+ Kölesdi Mihály: 5 Csak így tovább!
Őzse Petra+ Hajdics Attila: 5 És most?? ☺
Reitzi Beatrix+ Bottka András: 5 Áj lát lyú béjbe...
Rommel+ Prokob Ági: 4 Atyavilág, mi lesz ebből?
Dagi+ 13 éven aluliak: ☺ Jesszus...
Prokob Ági+ Kis Pista+ Dudás Tamás: 2
Kis Pista+ Farkas Dorottya: 2
Kis Pista+ Peszt Niki: 3 Pista, nem bírsz a hormonjaiddal?
Prücsök Péter+ Molnár Klára: 5 Maradjatok együtt
VALAHOL EURÓPÁBAN
Weil András+ Balázs Anna Erzsébet: 5 Ki gondolta volna?Szépek vagytok!
Földi Bogi+ Farkas Levente: 1 Hajrá Bogi!Egyszer csak összejön...
Asztalos Miklós+ Hornperger Andrea: 3 Ereszd el a hajamat!
Bartha Gábor+ Deér Júlia: 3 Cera, te férfiállat! Te Istennőt érdemelsz!
Borbély László+ Tarány Angelika: 3 Mert sajt...
Borbély Laci+ Lekner Anett: 3 Ennek így kellett lennie...
Borbély Laci+ Gréczy Szimó (Nr.:5 ☺): 4
Következő buli???

Tamás János+ Gréczy Szimó: 0
Tamás János+ Laya: 4 Laya, te „liliomtipró”! ☺
Vörös Sándor+ Laya: 3 Ti tudjátok...
Szimó+ Laya: 5 Plátói szerelmük örökké élni fog!Hajrá!Amúgy + 4,2,0 ☺
Bogyó+Bonifác: 5 ☺ Csináljatok sok kicsi görénykét!
Bandi+ Weil Petra: 3 Erről kevesen tudnak...
Kanas Alexandra+ Monostori Michelle: 2 Ez nem semmi...
Merkl Heni+ Michelle: 3 Egyszer minden véget ér
Tamás János+ Heger Dorothea: 3 Jó buli volt legalább?
Lengyel Martin+ Heger Dorothea: 0

- 1- Kár a gőzért
- 2- Vicces☺
- 3- Erről ennyit
- 4- Jól nyomjátok!
- 5- Ez már szerelem!
- 0- No comment

Hát ennyi fért idei kis összegzésünkbe. Továbbra is szeressétek egymást, de vigyázat!Mi (majdnem) mindent megtudunk! ☺ Reméljük, nem bántottunk meg senkit, nem állt szándékunkban. Sok sikert, fiatalok!

Charlie angyalai (már csak ketten vagyunk,mert a társunkat elrabolta egy szívtipró)

Szülőknék - a szülőkről
(Leendő szülők figyelmébe is ajánljuk!)

Húszévesen az akarat irányít, harmincévesen a humor, negyvenévesen az ítélőképesség.

Ha a házasságodat meg akarod tartani szerelemben és boldogságban, bármikor rosszul cselekszel, ismerd be, ha pedig igazad van, hallgass róla.

Mindenki szeretne kisbabát, de gyereket is akarunk?

A felnőttek sosem értenek meg semmit, a gyerekeknek meg fárasztó, hogy mindig mindent el kell magyarázni.

Szülőnek lenni csak amatőr módon lehet. A rutin megöli a szeretetet.

Ahhoz, hogy gyermekeinket a megfelelő módon neveljük fel, néha nekünk is velük egy irányba kell menünk.

Bármit, amit a szülők nem tanultak meg tapasztalatból, megtudhatják saját gyermeküktől.

Csodálatos örömmel tölt el, amikor rájössz, hogy egy civilizált emberi lényt sikerült nevelned.

Adj egy kis szeretetet a gyermekednek és hatványozva kapod vissza.

Néha a szülői szerep nem tűnik másnak, mint etetni egy száját, ami megharap.

Ha meg akarsz tanulni őszintén imádkozni, hozz létre egy gyermeket.

A modern apa szeretne mindent megadni a gyermekének, ami neki sosem volt, ilyen pl. a kitűnő bizonyítványt.

Bölcs férfi, aki igazán ismeri a saját gyermekét.

Az idegösszeroppanás öröklődő betegség. A gyerekeinktől kapjuk.

Amikor megszületik az első gyereked, azonnal égesd el az összes bizonyítványodat.

„Apa mindenki lehet, de édesapa csak egy van.”

Nem elég a fiadat szeretni, az anyját is muszáj.

A gyerekeknek nagyobb szükségük van rád, mint az ajándékaidra.

Sosem tudjuk, mennyire, szeretjük a szüleinket, amíg magunk nem vállunk azzá.

Sose fogd vissza gyermeked fejlődését a saját szintedre, ők más időben születtek.

Mennyivel jobb lenne ez a világ a gyerekeknek, ha a szülőknek kellene spenótot enni.

Nálunk otthon én vagyok a főnök, a feleségem csak a döntéshozó.

Minél több módszert tudnak az emberek a gyermeknevelésről, annál inkább hajlanak arra, hogy amit spontán tesznek a szülők, az a legjobb a gyermeknek.

Gyűjtötte: Weil Petra

Tanácsok az érettségizőknek

- Jobb ma két sör, mint egy. (Anonim)
- Egy cigire mindig van idő!!! (volt gyönki diákok)
- Tanulni, tanulni, tanulni... (Lenin)
Bulizni, bulizni, bulizni... (gyönki diák közösség)
- Itt áll előttem az élet - nem látok tőle semmit...
- A némafilmet a hangosfilm némította el.
- Azok a legjobb családok, ahol sohasem történik olyasmi, ami a legjobb családokban is előfordul.
- Embertelenségre csak az ember képes.
- Csak kis képességű ember nagyképű.
- A tegnap nem csupán életed eddigi utolsó napja, sokkal távolabb van annál, mert nem tér vissza soha többé.
- Amikor a fiadat oktatom, a fiad fiát is oktatom.
- A tévedés híd a tapasztalatlanság és a tudás között.
- Üldögélve nem lehet az idő fővenyén lábnyomokat hagyni...
- Talán szerencse, hogy ilyen lassan haladok, mert lehet, hogy rossz irányba megyek.
- Úriember az, aki ígéretéhez híven tényleg megmutatja a bélyeggyűjteményét.
- Egyél naponta egy almát, és elkerülöd az orvost. Egyél naponta egy hagymát - és téged is elkerül mindenki!

Szekeres Tibor 11.c

EGY VÉGZŐS GONDOLATAI...

Már csak pár hét és vége, célba értem. Eljön az a pillanat, ami miatt ugyan sokat stresszelek, de azért jöttem ide, hogy ezen majd túl legyek és utána tovább állhassak. Érettségizem. Bár nem beszélünk róla, de mindenkin észre veszi a másik, hogy most valahogy minden más. Elválnak barátainktól, tanárainktól, a helytől, ahol éveket töltöttünk el.

Nekünk itt már nem lesznek állandó napjaink. Csak mint vendégek térhetünk majd vissza, és egy kellemes üdítő mellett nosztalgizhatunk a boldog diákévek emlékein.

Igaz, nem volt mindig jó itt. Volt, amikor legszívesebben kifutottam volna a világból, és mindent itt hagytam volna, de ezekre már nem is nagyon tudok emlékezni, mert annyi jó élmény ért, és olyan boldog pillanatokat élhettem át itt, amik Gyöngöt és a gimis éveimet megszépítették...tehát az életemet is, és ez hatalmas nagy érték.

Ebben az évben sok mindenre rájöttem. Például arra, hogy mennyire fontos a banda, az osztály és hogy igenis, „mindenben” benne kell lenni. Ha nem buliztam volna, ha nem vettem volna részt a közösségi életben, ha nem alkalmazkodtam volna, és ha nem tettem volna róla, hogy életre szóló barátságokat kössék, akkor most azt hiszem, nem is nagyon jelentene semmit ez az egész, és az iszonyat rossz lenne.

Aki a kolosz szoba négy fala között tengeti le a szürkécske hétköznapjait, és nem próbálja ki magát, az olyan dolgokat hagy ki az életéből, amit nem szabadna.

Mindent csak mértékkel és okosan, de boldogan!

Ez csak egy jó tanács, mert én most más szemmel látom a dolgokat, és azt hiszem, hogy boldog vagyok. Nem azért, mert elmegyek, hanem azért, mert itt lehettem.

Szimpi

EGY VOLT DIÁK GONDOLATAI...

Ha úgy vesszük, akkor már pár éve célba értem. Leérettségiztem, utána főiskola, majd államilag vizsga, végül a diplomát is megszereztem. De az már teljesen más volt.

Most is, mint már párszor, visszatértem gimnáziumi tanulmányaim helyszínére, Gyönkre. Hol vannak már a régi szépidők, a régi ismerős arcok? A társaság időről-időre változik, viszont maga a légkör, a helyszellem változatlan. Amikor visszajöttem és körbe pillantottam, olyan érzésem támadt, mintha soha nem mentem volna el innen, mintha minden a régi lett volna. „Semmi nem változik, minden úgy marad”, hallottam val amikor az egyik ismertebb banda szólamai között. Mennyire igazuk volt! Csak a társak, a régi barátok hiányoznak.

Az érettségink után féltem egy kicsit, hogy teljesen szétszakad a baráti társaságunk, közösségünk. Szerencsére ez nem így történt, akikkel jóban voltunk akkor is, szinte hasonló a kapcsolatunk, bár a földrajzi távolságok miatt nem tudunk gyakran találkozni. Szerintem a Gyönkőn „megedződött” fiatalok jelentős része megálta a helyét a felsőoktatásban is, mind tanulmányi, mind közösségi területen. A saját tapasztalataimból kiindulva elmondhatom, hogy a főiskolán szintén találtam olyan barátokat, akikkel ugyanúgy tartjuk a kapcsolatot az államilag vizsga óta, hasonló, igaz kisebb, közösséget alkottunk, bár ez már egy másik történet.

Jó tanács? Merj dönteni és esetleg változtatni az életeddel kapcsolatban, ne felejtse el soha, hogy honnan jöttél, még akkor sem, ha nem tudod, hogy hová tartasz, és soha ne felejtse el azt, amit itt tanultál a barátokról, a közösségi szellemtől.

Fjoe

Újságírók hétfégi aranyköpések

Főnök: „Kérsz dugott húst, Makó?” (kolbásszal töltött fehérpecsenye)

Főnök: „Minden kollégista elgyöngöli az agyát.”

Németh Bence Kati néninek: „Kér egy harit a virsliből? Na egy harit?!”

Kati néni Bencének: „Bence, te még éhes vagy.”

Bence: „Nem vagyok éhes. Én mindig éhes vagyok.”

Főnök Heger Doronak: „Kényelmesebb lenne neked nadrág nélkül.”

Laura és Árpi bá vitatkoznak:

Laura: „Nem tudom hogy marha vagy csirkepörkölt lesz, de azt mondták, megkaphatom a melle húsát.”

Ábá: „Na, szerinted milyen lehet? A marhának például így ebben az összefüggésben van melle!?”

Laura: „Nem tudom, de hogy nekem nincs, az biztos.”

Laura: „A szilikon és a szívacsos melltartó ideje lejárt! Forradalmat csinálók a mellmagnagyobbítás történetében! Jól rávágok szívlapáttal, bedagad, azt kész.”

Vorák Mária: Naplemente

Mikor feltekintek az égboltra elmosolyodom,
amint a lány napsugár megérinti az arcom.

Olyan ez a sárga csoda, mint maga az élet.

A reggel napsugár maga az újjászületés-
egy új nap kél, melyen új élet lát napvilágot.

Amint a napkorong végigvándorol a végtelen ég kékjén,
megvilágítja a Földet,

sok mindent lát, sok mindent megél,
akárcsak rövid élete során az ember.

Mikor eljön az est, a nap is nyugodni tér,

lassan araszol messze a távolba,
miközben emberek százezrei belevesznek
a napnyugtai mámorba.

Az ember eljut élete deléhez,
majd maga is lassan nyugodni tér,
jönnek a békés, nyugodt évek,
melyeket az időskor kísér.

Ez a visszatekintés időszak, a
emlékezés a fiatal évekre,
felidéznek a régi álmokat,
a küzdelmekkel teli éveket.

Mosoly játszik ajkukon,
mert szépet, jót tettek ők,

tudják, hogy érdemes volt élniük.

Másnap új sugár kél egy új testben -
lelkükben megbékélve várják, hogy eljőjön a Naplemente.

Zsibriken

Zsibrik egy kihálófélben levő falu pár kilométerre Bonyhádtól. Lélekszáma nem nagy, a drogos fiúk, a lelkészházaspár és a segítők kb. húsz főt tesznek ki. A faluban ezen kívül nyolc ember lakik. A dombokkal körülvett kis településen már érkezésünkkor megállapítottuk, hogy jó hangulat van. De igazából ezt a hangulatot, ezeket az embereket nem lehet egyszerűen jónak nevezni. Itt ennél sokkal többről van szó. Ezt elmesélni, leírni nem lehet, ezt érezni kell. Én azért mégis megpróbálok szavakba önteni az ott szerzett érzéseket, gondolatokat.

Amikor megérkeztünk és én is végre kiszálltam a buszból, azonnal tudtam, hogy valami van a levegőben. Erre a furcsa érzésre addig nem találtam magyarázatot, míg meg nem ismertem egy-két fiút közelebről, és amíg felszínes ismereteket nem szereztem az ottani életükről.

A zsibriki lelkészotthonba nem lehet egyik napról a másikra bekerülni, előtte mindenféle vizsgálatokon kell átesni. Ezt követően kerülhet oda a kábítószeres vagy alkoholfüggő fiú, akinek akkortól kezdődik az igazi megpróbáltatás. Ez maga a terápia, amely egy évig tart és amelyhez a legnagyobb kitartásra van szükség. Aki kevesebb, mint egy hónapja van ott, nem telefonálhat, nem hagyhatja el a falut, még a központi háztól sem engedik távol, és a konditerembe sem mehet. Aki már három hónapja ott van, mindezeket a dolgokat megteheti, egy kivételével: még mindig nem hagyhatja el a falut. Öt hónap után már el lehet hagyni Zsibriket. Igaz, haza még mindig nem lehet menni, csak a nyolcadik hónap után. Aki már tíz hónapja ott van, hosszabb időre is kimehet a családjához. No nem azért, hogy ott lébecoljon, hanem azért, hogy elkezdjen munkát keresni. És két hónap múlva (amikor remélhetőleg már munkája is van) végleg elhagyhatja Zsibriket. Ám a kapcsolatot az ott dolgozó lelkészházaspárral és egy-két sorstárssal még tartják.

Magáról a terápiáról. Reggel fél hétkor van ébresztő. Miután mindenki felkelt, felöltözött, stb., kezdődik a reggeli áhítat. Ezután jön a reggeli, majd pedig a délelőtti fizikai munka. Ez

mindenkinek más, de a legtöbben az állatok gondozásával foglalkoznak. (Házi sertés, tehén, kecske stb.) Egy pár ember a konyhán ragad, ők főzik az ebédet. Ennek a munkának délben van vége, ebéd fél egykor. A szieszta kettőig tart, utána jönnek a lelki beszélgetések. Mindenki a saját kis csoportjában, a segítőjével tárgyalja meg a napi témát. Fél hétkor vacsora, tízig „kimenő”. Hetente háromszor bibliaóra van.

Amikor mi ott jártunk, a fiúk egy része a családjánál volt. A paksi és a madoccai gyülekezet csoportját három részre osztották, pontosabban három kis beszélgetős csoportba lehetett jelentkezni. A témák a következők voltak: alázat, őszinteség, barátság. Én az „őszinteség” nevű csoportba jelentkeztem. Két srác volt velünk, egyikük huszonnégy éves. Ő elmondta, hogy törés volt a családi életében. Két évig próbálkozott ennek a feldolgozásával, sikertelenül. Ezután nyúlt a kábítószerhez. Úgy érezte, attól megkapja a boldogságot. Három órára valóban. De utána? Utána borzalmas állapotban lesz, majd pedig csak kívánja, kívánja, kívánja... a drogot. Ezzel saját magát csapja be. Még saját magához sem őszinte!

Nagyjából ezt hánytuk-vetettük meg jó alaposan, de nem eléggé. Azt is megbeszéltük, hogy nekünk, diákoknak milyen fontos is lenne az őszinteség. Szörnyű volt magunkat a saját tetteinkkel szembebesíteni. Akkor belegondoltam: te jó ég! Lépten-nyomon hazudok! Ott azonban, Zsibriken ezt nem lehet. Nincs értelme. Átlátnak rajtad, és pillanatokon belül kiderítik az igazságot. És még valami: ha ott hazudsz, az nem a fejlődés jele. Zsibriken ez a legfontosabb szabály: ne hazudj, mert az nem vezet semmi jóra. Becsapod azokat, akik segíteni próbálnak rajtad, becsapod magadat és becsapod Istent is.

Így, a beszélgetés után tudatosult bennem, mi az, amit érzek. Hogy miért tűnik olyan különösen tisztának a levegő... Hogy miért tűnik olyan tökéletesnek minden... Hiszen azon a környéken, abban a faluban nem ismerik többé, mi a bűn, a hazugság ...

Lukács Hajnalka

A TLG jelene

Diákjogok diákszemmel!

Diákként felteszem azt a kérdést, hogy vajon diáktársaim ismerik-e jogaikat és kötelességeiket? Tudják-e, hol találhatnak problémáikra jogorvoslatot?

Megkérdeztem néhány tanulót ezekről a kérdésekről.

A válaszokból arra következtettem, hogy a diákság 98%-ának homályos képe van a lehetőségiről.

Tapasztalataim szerint köreinkben mégis gyakrabban esik szó a jogainkról, mint a kötelességeinkről. Az 1993. évi törvény a közoktatásról 10.§-ából kideríthető, hogy milyen sokrétűek a tanulóifjúságot érintő jogok. Ezekből a törvényekből emeltem ki a számomra legérdekesebbet-

10§(2) a gyermek ill. tanuló személyiségét, emberi méltóságát, és jogait tiszteletben kell tartani, és védelmet kell számára biztosítani fizikai és lelki erőszakkal szemben. (...)

Természetesen jogainkról csak a kötelességeink megtartása mellett szabad beszélnünk, mert nincsenek jogok kötelességek nélkül.

Horváth Anita 9.b

Az élet!

Az élet olyan gyönyörű kincs, melyet az ember csak egyszer, és csakis egyszer kaphat meg.

A gyermekkor nál kezdődik, aztán csak nő és csak nő az ember, melyet már állítani meg nem lehet.

A gyermek a 14-től kezdve, csak magár a számíthat, csak mint egy árva fa az egész világkerékségben.

Szedes Fanni 7.c.

Aranyköpések

Nyelvtan óra:

Azt hiszi, hogy jól néz
ki, azt' hogy néz ki?
Sokkal szórakoztatóbb
vagyok, mint a nyelvtan!

Fizika óra:

Szandi: Mik a
madárinfluenza tünetei?
Robi: Fáj fejés, tüdőfájás

Matek óra

Tnő: Mikor is élt...?
Mindenki: 1564-1642-ig
Tnő: Tehát az 1600-as
években

Mónika: Hú akkor ő már
nagyon idős!

Újságírás

Kati néni: jól van
gyerekeim, én itt leülök,

megágyazok magamnak,
és mondhatjátok!

Horváth Tímea tanárnő:
„Állítólag a csokiban is
vannak boldogság-
hormonok...”

Dorka: „Igen, a héjában
vannak!”

Ágika a szalagtűzőről:
„Tavaly kacsasorba
vonultak ki a
negyedikesek!”
(libasorba)

Kiss Katalin tanárnő
kedvenc szavai: „Várok
rehájja!”, „Lükepók”,
„Lehányok” (leányok),
„Kagylózzál” (figyelj)

Kiss Katalin tanárnő
nyelvtanórán:

„Mondjatok olyan vezetőkénevet, aminek a végén dupla mássalhangzó van!”

Andi: „Kiss!”

Tanárnő: „Ja tényleg, köszö!”

Horváth Tímea tanárnő: „Nálatok nem így épül fel egy tanár órája?”

Babos: „Nálunk leépülni szokott.”

Matek órák Pálfi Szilárd tanár úrral:

Egy különösen nehéz példa után, az osztály eredményét tekintve:

Tanár úr: „Hát mit is mondjak... A rohadt életbe, nem vagyok lenyűgözve!”

Pityesz: „Hát mi sem!”

Andi: „A gyakorlás nyomai nem rajtunk szoktak meglátszani!”

Tanár úr arról, hogy mennyibe kerül nála az érettségi:

„Ha már elveszik a becsületed, legalább úgy vegyétek el, hogy életem végéig meg tudjak élni. 100 millió jó lesz.”

Storcz Bandi: „200 millió van nálam, tud visszaadni?”

Tanár úr: „Osztunk 60-nal, és akkor mi lesz?”

Zsófi: „Na mi lesz???”

Tanár úr: „Akinek nincs itt az összes feladata, az elmegy, és elhozza a kollégiumból. A fiúk

leteszik az ajtó elé, a
lányok kopoghatnak...”

Tanár úr: „Milyen
jegyeid vannak eddig
matekból?”

Szilasi: „Hááát...
...egységes!”

Egy hosszú példa
megoldása közben:
P. Niki: „Én most
megzavarodtam...”

„Das Gymnasium ist in
Rákosi Straße.”
(Rákóczi)

Célnyelvi civilizáció órán
az Ingo tanár úr mondja
a Dorkának, hogy írja fel
a táblára azt, hogy
„kommentíre”

Tanár úr: „Ne törődj
vele!”

Tanár úr: „Havi nettó
200 fix-szel

Az ember
könnyen viccel!”

Gyuri: „Kimerült a
tollam!”

Tanár úr: „Pihentesd egy
kicsit!”

Ingo Göbel tanár úr:
„Csoltán!” (Zoltán)

Dorka: „Kommen
Tiere...”

Tanár úr: „Nein!
Kommentiere!”

A divat fontossága

A divat az, ami sosem örök. De miért fontos nekünk, hogy annyi pénzt kiadjunk szebbnél-szebb ruhákra csak azért, hogy párszor felvegyük?

Ugyanis a női nem képviselőinek előbb-utóbb úgymint megtetszik egy még jobb példány az új kollekcióból. És persze a készítés megint ott van, ezért természetesen megveszik. És kezdődik minden előlről. A nők egyik része csak trendi ruhákban érzik jól magát, a másik része pedig a

férfiak kedvéért nullázzák le a hitelkártyájukat. A pénz nagy úr! Manapság már ez áll minden felett. Szóval ez még csak a ruházat volt. A cipőkről, ékszerekről, csini kis kiegészítőkről még nem is beszéltem. De azt hiszem, jobb is, ha kihagyom.

Tehát, lányok, nincs más tennivalótok, csak jó helyre születni, vagy, ha ez netán nem sikerülne, akkor később minél pénzesebb férjet találni, és nem lesz semmi gond! De ha még ez sem jönne be, akkor a gazdagságnak van még egy útja, ami rögzös, nehéz, de sokkal édesebb, a tanulás.

Andrási Tekla

Egy volt diák emlékei

Gyönkre járok iskolában, és egy volt diákot megkérdeztem, mi a véleménye most a suliról, hogy elballagott. Íme egy volt diák véleménye a gimnáziumi évekről:

Az ember, ha elkerül egy gimnáziumba, teljesen új dolgokkal találj szembe magát. Új tanárokat ismer meg, új barátai lesznek. Ebben a korban érzik először a szabadságot. A gimnáziumi évek során pozitív és negatív élményt tartogattak számomra. A legfontosabb az, hogy Gyönkön eltöltött évek formáltak azzá, aki vagyok. Gyönk sokat jelentett nekem, mert az összes barátom ott volt. Gyönk felkészített a felnőtt életre. Most, amikor visszajöttem szecskaavatóra a húgom miatt, mert ő is az elsősök között volt, nagyon furcsa érzés fogott el Újra éledtek bennem az élmények, amikor egyszer én álltam ott, és izgatottan vártam, hogy megkapjam a szecskaajelvényt. De most minden más, más emberek, egy teljesen más közösség. Most más diákok koptatják helyettem a padot. Büszke voltam a húgomra, ahogy ott álltam és reméltem, hogy neki is olyan kellemesek és jók lesznek a Gyönkön töltött évei, mint amilyenek nekem voltak.

*Vorák Katalin
9/b*

Nem bántam meg

Tavaly ilyenkor pályaválasztás előtt álltam. Talán az iskolaválasztás életem legnehezebb döntése volt. Nehéz volt az iskolák közül választani, de a nyílt

napon sok segítséget kaptam ebben. Először nem szerettem volna gyönkön tanulni, de az iskolalátogatás nagy benyomást hagyott bennem. Tetszettek az órák, a tanárok kedvessége. bár az épület először labirintusnak tűnt. Hosszú hetek izgalommal teltek el a felvételi papír megérkezéséig. A beiratkozáson már néhány leendő osztálytársammal megismerkedtem, de a gólyatáborban eltöltött 3 nap alatt jól összekovácsolódtunk, és már akkor megszerettük az osztályfőnökünket. Augusztusban sok kérdés kavargott a fejemben. „Vajon milyen lesz? Nehezebb mint az általános iskola?” Szeptember első hetei az iskola kezdéssel teltek el. Először egy kicsit furcsa volt az új közösségben, de már nagyon jól érzem magam. Nem bántam meg, hogy a Tolnai Lajos Gimnázium elsős diákja lettem. Olyan az osztályunk, mit egy igazi nagycsalád. Szegény osztályfőnökünknek 16 eleven kamasz gyereke van.

Borza Niki 9.b

SZEMFÜLES!

2005-2006

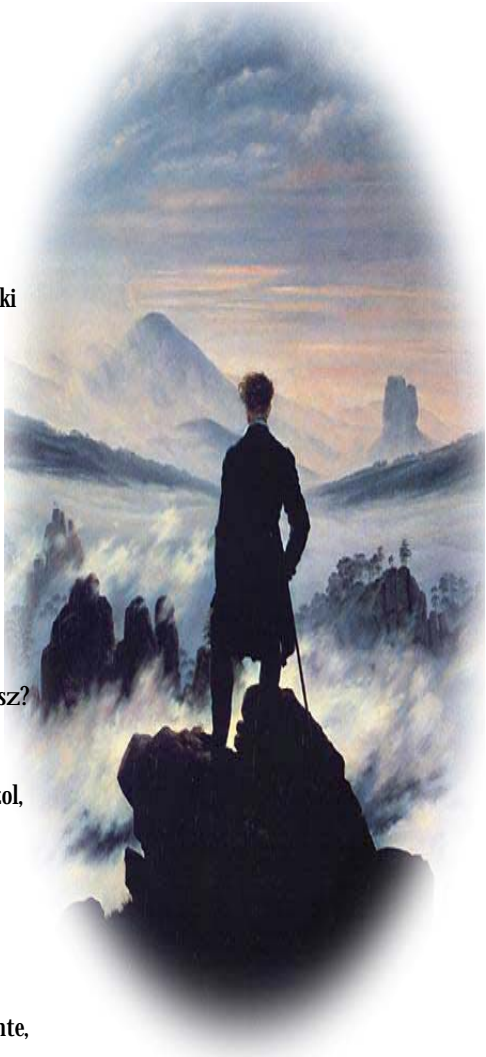
- 1.-Teszler Zsóka + Makó Gábor = Szépek vagytok!
- 2.-Zámbó Zsófia + Kis Bence = Sírunk a nevetéstől!
- 3.-Reichert Adrián + Tancsár Márta=
A jóból sosem elég...
- 4.-Szomolányi Éva + Monostori Michelle=
Milyen volt szilveszterkor a Roxfortban?
- 5.-Pallós Vera + Storcz András = Ti csúnyák vagytok!!!
- 6.-Tóth Imre + Prokob Ágnes =
Bottal nem lehet labdát kergetni!
- 7.-Prücsök Péter + Molnár Klári = Mikrofonpróba!
- 8.-Vörös Sándor + Jákob Vera = Az idő fogalma relatív!
- 9.-Németh Bence + András Tekla = Német téglá!
- 10.-János Evelin + Simigh János = Kézilabda dinasztia!
- 11.-Asztalos Miklós + Deér Lúlia =
Hát...KOLIN FÁRREL!
- 12.-Rónai Eszter + Illa József = IQ párbaj
- 13.-Schaffhauser Tibor + Pataki Lilla = Ez is megvolt!
- 14.-Schaffhauser Tibor + András Tekla = Meg ez is!
- 15.-Bödök Zoltán + Pataki Lilla = Áldásunk rátok!
- 16.-Lengyel Martin + Turcsik Ágnes =
Ági őt hogy pörgeted a csillár körül?
- 17.-Teimel Ádám + Pezt Niki = Pedofiling!

- 18.-Teimel Ádám + Kovács Évi = Korban közelebb!
- 19.-Sohonyai Attila + Kovács Évi = ☺ ☹
- 20.-Gárdonyi Fanni + Kis Attila = Pedig szép volt!
- 21.-Széth Milán + Bakancs = Ez igaz szerelem!!!
- 22.-Berek Dani + Vereckei Réka = Pedig édesek voltatok!
- 23.-Nyitrai Miklós + Takács Bernadett =
Ugye mi jó barátok vagyunk...
- 24.-Mátrai Szilvia + Horváth Krisztián = EHJ!
- 25.-Mátrai Szilvia + Kis Attila = EHJ!
- 26.-Molnér Viki + a fiúk = Sokan voltak de nem elegendő!!!
- 27.-Frei Nándor + Puskás Éva = Párosan szép az élet!
- 28.-Lengyel Martin + Cser Bernadett =
A focisták összetartanak!
- 29.-Dagi + a 14 éves lányok = Dagi te nem változol!
- 30.-Németh Bence + Weil Petra = Hát ez elég rövid volt!
- 31.-Weil András + Balázs Anna Erzsébet =
Andris ez nem színjáték!
- 32.-Dudás Tamás + Cser Bernadett = Jó volt a buli!
- 33.-Teszler Zsóka + Makó Gábor+ Ein-stein nagy =
Nagy ne hagyj magad!
- 34.-Mátrai Szilvia + Dudás Tamás =
A lányok nem sokáig bírják együtt!
- 35.-Szegedi Krisztián + Szilasi Szabolcs =
Örökké tartó igaz szerelem!
- 36.-Szegedi Krisztián + 4 év alattiak =
Fiatalság bolondság!
- 37.-Lengyel Martin + Jobbágy Ági = 1 próbát megért!

- 38.-János Anita+ Balczer Péter = Fiatalok, fiatalok!
- 39.-Nagy Niki+ Kern Roland = Úgy szintén!
- 40.-Lovász Gábor+ Buckó Blanka = Szép pár vagytok!
- 41.-Erdős Kinga+ Kölesdi János = Arik
- 42.-Farkas Reni+ Saffi = + egy strigula!
- 43.-Farkas Reni+ Kölesdi Gábor = Jók vagytok☺
- 44.-Vörös Sándor+ Böhm Nóra =
Sanyi, majdnem megvult a 2hét!
- 45.-Berek Dani + Hegyi Réka = Dani ez neked megérte?
- 46.-Farkas Levente + Cser Bernadett = Újságírás?
47. Ignác László + Orbán Alexandra =
A létrák összetámasztva jók!
- 48.-Vörös Bogi + Keller Zsolt = Bogi te jobbat érdemelsz!
- 49.-Kanalas Alexandra + Keller Zsolt =
Az illat ami fogva tart!
- 50.-Schmidt Anett + Both András = Csak így tovább!
- 51.-Németh Bence + Heger Dóri =
Ti mindig egymásra találtok!
Cser Bernadett 9/b

Vándor

Vándor ember, ki hátrálni nem mer
Mondd, miért vagy oly boldog?
Életed egyszer, a ruhád rongyos,
Van-e neked asszonyod, ki
Téged szeret, rendes és gondos?
Van-e pénzed, kocsid, házad,
Miért nem mosod le arcodról
Azt a mosolygós mázat?
Miért nem szomorkodsz, és ülsz
Búsan, csendesen
Kérlek, felelj, miért bánik veled mindenki
Ilyen rendesen?
Az emberek gonoszak és ostobák
Vagy csak velem ilyen mostohák?
Felelj már kérlek, ó te vándor ember
Nincsen neked semmid, bántani
Azonban senki sem mer.
Van-e családod, barátod, netán egy
Ember, kire oly sokat gondolsz,
Aki naphosszat melletted van és
Aki melledel nem mozdulsz?
Van-e munkád, vagy csak itt ülsz?
Mondd hát meg, hogy akkor minek örülsz?
Nincsen neked semmid, se ruhád,
Se kocsid, pénzed, házad és
Munkád sincs, amin naphosszat dolgozol,
Amibe belegörnyed a hátad.
Felelj kérlek, hát hogy van az, hogy
Téged mindenki imád?
A jó ember, aki lát, elveszíti otthonát,
A boldog, a kedves, az észinte...
Mondd, miért ülsz még mindig itt, te?
Hiszen te nem vagy se kedves, se észinte,
Se bátor, csak egy bölcs, öreg vándor.

By: Szendy 9/b

Vers szabadon

Tegnap éjjel Radnótit olvastam;
Pogány köszöntőket lázadó fákról
Míg magamba szívtam sorait
Ahogy önmagamba roskadtam
Amíg fiatal lányok színes álmaira
Hajtották fejük, hogy legyenek,
Még világváltó költők, kik
Megálmodják helyettük mezítlábas
Álmuk és megörökítsék minden
Holt vágyunk.

By: Schaffy

Kein Tag gleicht dem Anderen...

Als ich Morgens aufwache,
Fühle ich die selben Gefühle:
Ach nö, schon wieder Jink,
Wie gestern, als alles so Irre ging!

Ich steh' auf trotzdem mit Mut,
Das Duschen tut mir so gut!
Aber das war das letzte, was mir gefiel

Mein Frühstück verdirbt mir den Appetit!

Dann gründe ich den KEIN BOCK CLUB
Weil in der Schule mir alles so gut tut!
Hier ist's als wären wir im Zoo,
Anrufbeantworter contra und pro...

Es klingelt und ich habe Hunger,
Ich träume von einem Hamburger!
Aber dann kommt die Enttäuschung
Als Mittagsessengeruch mir in die Nase
schlug...

Dann kommt meine Freiheit
Und Jink bietet so viele Möglichkeit'
Dass ich schon wieder ins KBL gehe
Und lieber ins All fliegen würde!

Abends geht es wieder ab:
Dann zieh ich mir lieber ab!
In Jink gibts langweile nach drei,
Im Internat fühl' ich mich frei
Und schlafe ich mit einen Satz im Kopf ein:
SAME SHIT, DIFFERENT DAY!

By: Tibor Schaffhauser

La mia scuola

La nostra scuola si chiama il Liceo di Tolnai Lajos. L'edificio si trova nel centro di Gyöng, in via Rákóczi, di fronte al collegio. La scuola ha questo nome da 1963. Lajos Tolnai è stato prete e scrittore. Tra 1848 e 1849 è stato uno studente della scuola. La nostra scuola è la più vecchia tra quelle medie superiori del comitato Tolna. È stata fondata nel 1806. Nel liceo ci sono quattro tipi di classe nominate secondo l'istruzione offerta.

1. La classe bilingue: dura per quattro anni e si studia in tedesco la storia, la fisica, la geografia e c'è anche la letteratura tedesca.
2. La classe della minoranza: dura per sei anni, gli studenti devono studiare in tedesco la storia, la fisica, la geografia, c'è la letteratura tedesca e si studia anche della storia delle minoranze tedesche.
3. C'è la sezione generale, la cui faccio parte anch'io. Dura per quattro anni. Studiamo obbligatoriamente il tedesco e l'inglese o l'italiano per scelta. Io personalmente studio il tedesco e l'italiano.
4. Inoltre c'è la sezione per gli studenti che hanno problemi di dislessia o di discalculia. L'educazione dura per sei anni in classi che contano solo 10-15 persone.

Nella nostra scuola è possibile superare due esami di lingua che si chiamano: ÖSD e DSD. Gli studenti migliori possono partecipare ai programmi di cambio-studenti. La nostra classe studia: la storia, l'educazione fisica, la grammatica e letteratura ungherese, la matematica, il tedesco, la geografia, la biologia, la sociologia, l'italiano.

Abbiamo 24 lezioni in una settimana. Il giorno piú difficile per me é il giovedì. Le mie materie preferite sono: l'educazione fisica, la letteratura ungherese e l'italiano. Anche se sono giovane ho molte esperienze nel campo delle lingue straniere. Il tedesco lo studio da 12, l'italiano da 4 anni. Mi piace che nella nostra scuola si insegna e si studia molte lingue straniere, come il tedesco, l'inglese, l'italiano, il latino e il russo. Sia importante che si studi lingue straniere già da giovane, perché da adulti si ha solo poco tempo a causa del lavoro. Durante l'anno scolastico ci sono molti eventi scolastici nel liceo. Per esempio il 23 ottobre; in dicembre c'è la festa degli studenti uscenti dove ricevono dei nastri su cui c'è scritto la data degli anni di scuola e che poi indossano sui vestiti fino a maggio quando si organizza la festa del commiato della scuola. In marzo poi ci sono dei vari concerti, delle partite di calcio nominate Káspári e La Coppa Tuba che pallia piú partite di pallamano.

Schellenberger Eszter 12.b

„Öreges válaszok”

Az alábbiakban az „újságíróshétvégén” összeverődött vendiákkülönítmény mesél élményeiről 4 kérdésre válaszolva:

1. Mi az az 5 dolog, ami kapásból eszedbe jut Gyöngkről?

Baksa Ildikó

Kemler, barátok, idióta bátyám – Bakesz a szergazda ☺, szerelmem, újságíróshétvégék

Kellemes volt, nagyon jól éreztem magam, annak ellenére, hogy városból jöttem, és kisebb volt a nyüzsgés. Nem mellékesen a fiúk is helyesek voltak! ☺

Fellinger József

Arra emlékszem, hogy nagyon furcsa volt, hogy egy teljesen ismeretlen társaságba kerültem, és kicsit érdekesnek tartottam az itteni közösségi erőt. Később megértettem, hogy miért van ez....

Pogrányi Annamária

Olyan érzés kavargott bennem, amit nem igazán tudtam először megfogalmazni, de tudtam, hogy ez egy jó hely, bár féltem a szüleimtől való elszakadástól.

3. Hogyan élted meg az „utolsó” időket a gimnáziumban?

Baksa Ildikó

Sok volt a nyüzsi, valahogy a végén már mindenki összerázódott, nagy volt az összetartás. Kíváncsi voltam mi lesz később, de nem vártam az elszakadást. Jó kis társaság volt és az élményekre mindig jó visszaemlékezni.

Lénárt Gábor

Sokakkal ellentétben én nem fásultam bele az itteni létbe, rossz volt kiszakadni a bejáratott társaságból, ahol tulajdonképpen, mi végzősök voltunk a királyok, és belekerülni egy új környezetbe, ahol gyakorlatilag nulláról kellett kezdeni mindent. Évekbe telt, mire végleg el tudtam szakadni, és fejben a helyére került az a tény, hogy már nem tartozom ide.

Gréczy Szimonetta

Kettős érzés volt bennem, mert egyrészt vártam már, és kíváncsi voltam, mi lesz ezután, de tartottam is ettől az érzéstől, és fájó

szívvel hagytam itt mindent. A legszebb időszak volt, hiszen mindenki szeretett mindenkit, és nem voltak hibák. Még az érettségi sem okozott gondot!

Fellinger József

Nagyon jól éreztem magam, ez volt talán a gyönki feeling igazi megnyilvánulása, létrejött számomra. Lehet azért éreztem így, mert már azon járt az agyam, hogy itt kell hagynom ezt a társaságot, mely addigi életem mindennapos részévé vált. A későbbiek során jöttem rá, hogy Gyöntől soha nem lehet elszakadni. Ezt meg is tapasztaltam, hiszen ahová vetett a sors, ott mindig talákoztam olyannal, aki itt végzett, vagy ide jár.

Pogrányi Annamária

Az utolsó időkből engem már nem az foglalkoztatott, hogy mi van itt, hanem, hogy mi lesz később.

4. Mondjatok egy gyönki sztorit, amire szívesen visszaemlékeztek!

Baksa Ildikó

Én arra nagyon emlékszem amikor egy éjszaka alatt készültünk másodikban az utolsó matek dolira (csak az életbenmaradásért), kikergettünk egy denevért az egyik szobából (egy doboz cigiért) és rejtegettünk egy kollegát a szekrényben. ☺ Aki velem volt mindvégig az úgys tudja miről van szó. ☺

Lénárt Gábor

Nyolcadikban egyszer kicsit elszaladt velünk a szekér. Úgy nézett ki, többünknek mennie kell a kollégiumból, ennek kapcsán társaink aláírásgyűjtésbe kezdtek, minden gimnazista szignóját megszerezték. Bár gyakorlati jelentősége nem sok volt, mégis nagyra értékelttem hozzáállásukat. A további történetek a gyonk.dox.hu internetes oldal fórumában olvashatók.

Gréczy Szimonetta

Még 10.-ben, német földrajzból nagy dolgozatot irtunk. Annyira készültem, hogy az egész éjszakám ráment arra, hogy a legtokéletesebb puskát dolgozzam ki. Helyettesítő tanár jött be az órára, aki nem volt ránk tekintettel, és kegyetlenül megíratta a dolgozatot. Minden jól ment, de az utolsó másodpercben sajnos lelepleződtem. Napvilágra került a puska, a tanár megcsodálta, majd elkobozta és további eljárásokat helyezett kilátásba. Nem hagyhattam annyiban, próbáltam megszerezni vérmes ellenállások közepette. Miután ez sikerült a legegyszerűbb módját választottam az eltüntetésére: Fogtam, és a számba gyömöszöltem! Ezen mindenki meglepődött, de azóta tudom, hogy nagyon rossz az íze a tintás papírnak.

Fellinger József

A B-12-ben laktunk, és éjszaka lévén, próbálkoztunk az alvással. Már éppen félig delíriumban voltam, amikor csak annyit éreztem, hogy valami csorog a nyakamba. Ekkor felriadtam és észleltem, hogy szobánk füstben áll, nem láttam semmit, csak egy elcsukló hangot hallottam, hogy „Tűz van!”, szerencsére sikerült eloltani a lángoló matracot. Ezután egy hétig nyitott ablakoknál kellett aludnunk, ami külön öröm volt számunkra, a téli mínuszok miatt.

Pogrányi Annamária

Még elsősök voltunk és hatan laktunk egy szobában. Egyik kedves szobatársam elhagyta az egyik kontaktlencséjét. Nem kell mondani ennek megkeresése komoly kihívások elé állított bennünket. Egy fél éjszakát matattunk össze-vissza a megváltó mind gyakoribb profán kontextusú emlegetése közben. Reggel természetesen meglett a kontaktlencse: A tükörrre száradva találtunk rá.

Az Ein-Stein szerkesztőség kérdései

1/ Miért lett tanár?

Gimnáziumi tanulmányaim végén még csak annyit tudtam, mik a kedvenc tantárgyai m és mivel akarok továbbtanulni. A bölcsész karon tanári szakként tanultam őket (földrajz és történelem), arra gondolva, hogy még bármi lehet belőlem. Aztán úgy adódott az életem, hogy nem adódott más választási lehetőségem. Nem mintha ezt egy csöppet is sajnálnám!

2/ Hogyan került a TLG-be?

Egészen egyszerűen: megkérdeztem az igazgató urat (Garai László), tudna-e alkalmazni a gimnáziumban valamilyen poszton a hosszú GYES után, és azt válaszolta, hogy éppen van tanári állás is. Így.

3/ Mi a véleménye a gyönki gimnazistákról?

Általánosítani nem szeretnék, nagyon változatos az összkép. Sokféle személyiség megtalálható közöttük. Azért jobban örülnék, ha több lenne a nyitott, toleráns, céltudatos, vállalkozó szellemű, aktív diák.

4/ Hogyan sikerült beilleszkedni a gyönki életbe?

Lassan. Bizonyos szempontból nagyon könnyen, de vannak dolgok, amiket máig nem tudtam megszokni.

5/ Mi a véleménye az oktatási rendszerről?

Ahhoz, hogy ne legyen félreérthető a véleményem, erre a kérdésre csak nagyon hosszan tudnék válaszolni, de ez itt nem annak a helye. Leegyszerűsítve a problémát, ha oktatásról beszélünk, akkor engem jobban érdekel a rendszer helyett az oktatási folyamat maga, tehát mind az, ami az iskolában a tanórákon zajlik.

Még bőven van mit javítani, és most nem csak a mi iskolánkról beszélek, a tanulási folyamatban részt vevők

közötti munkakapcsolaton. Három oldala van ennek a dolognak. Egyrészt a diákok egymás közötti együttműködése a tanórai munkában és azon kívül, ami a mainál sokkal szorosabb és elfogadóbb kellene, hogy legyen. Másrészt a tanár és tanítványa közötti munkakapcsolat, amely a mainál sokkal hatékonyabban kellene, hogy működjön mindkét oldalról, vagyis az ismereteket és képességeket átadni kívánó és ezeket átvenni szándékozó viszonynak kellene állandósulnia. Harmadrészt a tanárok egymás közötti munkája is összehangoltabb kellene, hogy legyen a diákok személyiségek és képességeinek fejlesztése érdekében.

6/ Mi a hobbyja? Mit csinál a szabadidőben?

Abban a minimális szabadidőben, ami hétről-hétre adatik, igyekszem magam regenerálni és felkészíteni a megújulásra, hogy ne essek a megszokás és a sematikus gondolkodás csapdájába.

Az aktív kikapcsolódást szeretem, de a pénzügyi hátterem erősen behatárolja a lehetőségeimet.

7/ Milyen a munkahelyi légkör?

Mivel „sokszereplős” a dolog, hiszen körülbelül 300 ember munkahelye a gimnázium, a mindennapi események függvénye, milyen a légkör. De én minden reggel valóban új napot kezdek, új lendülettel és minden korábbi rossz élmény törlésével.

8/ Milyen tanuló volt gimnazista korában?

Nyitott, toleráns, céltudatos, de nem nekem volt a legjobb bizonyítványom az osztályban.

9/ Ön szerint mi a legfőbb sajátossága Gyönknek?

Ha a gimnázium legfőbb sajátosságáról kérdeznék, Garai Lászlónak, az iskola egykori igazgatójának szavai jutnak eszembe, amit többször hangoztatok. A mi kis létszámú gimnáziumunkban az a jó, hogy itt „mindenki valaki”. Én is és

még rajtam kívül nagyon sok kollégám, igyekszünk ennek szellemében végezni a munkánkat nap, mint nap.

10/ Mit üzen a TLG diákjainak?

Még ne hagyják abba a cikk olvasását, még következik három, nagyon fontos kérdés!

11/ Volt-e rossz élménye a TLG-ben?

Az embernek mindig vannak rossz élményei, de azt is tudja, hogy a rosszból is ugyanolyan fontos tapasztalatokat lehet szerezni, mint a jóból, csak kellő türeklépeség és optimizmus kell hozzá.

12/ Mi volt a legjobb élménye az iskolában?

Rendkívül nagy hatással volt rám 2005 tavaszán a Valahol Európában című musical a gyönki diákok előadásában. A darab már önmagában is mély érzelmeket kavart az emberben, hát még az a meglepetés, milyen magabiztosan mozogtak a gyerekek a színpadon, és milyen jól énekelték a dalokat. Teljesen magával ragadott az előadás! Én is nagyon büszke voltam magamban a gyerekekre.

13/ Mi a három kívánsága?

A magyar oktatás és az iskolánk szempontjából pénz, pénz és pénz az oktatás-nevelés minőségének biztosítására, a tanulást segítő technikai eszközök beszerzésére, a felkészült, feladatait profi módon végző pedagógusok megfizetésére.

Válaszolt: Horváth Tímea, tanár